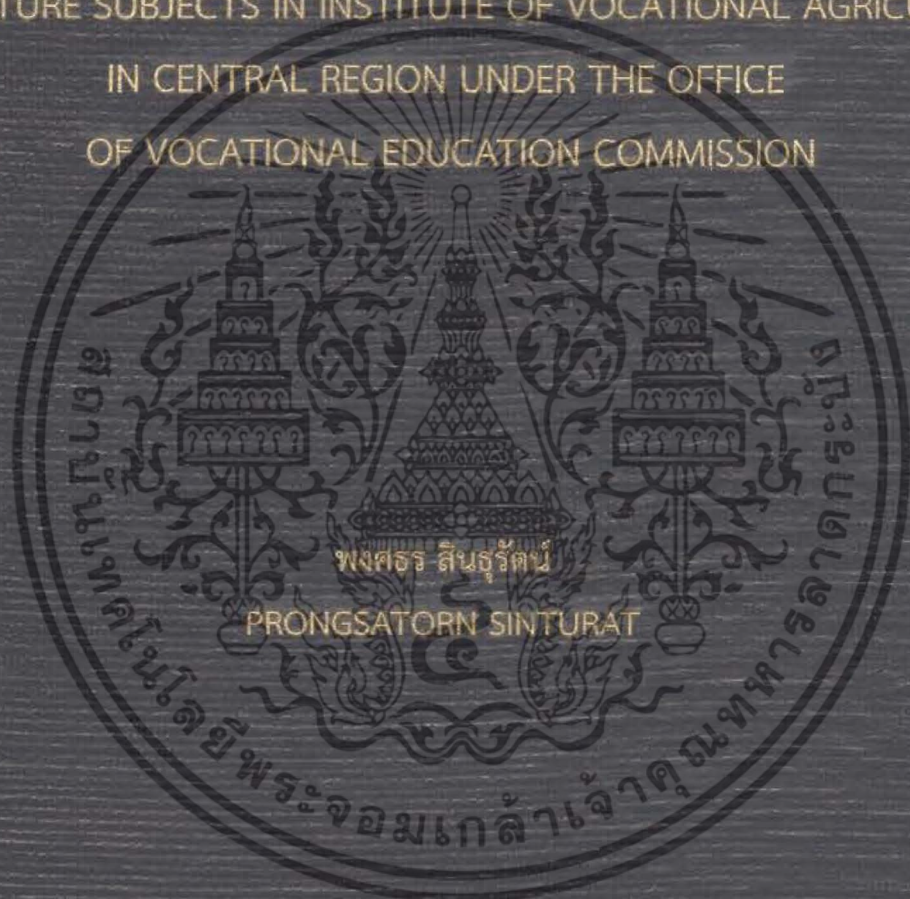

ความต้องการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรของครู-อาจารย์ใน
สถาบันการอาชีวศึกษาเกษตรภาคกลาง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการ
อาชีวศึกษา

THE NEED FOR LEARNING AND TEACHING DEVELOPMENT ON
AGRICULTURE SUBJECTS IN INSTITUTE OF VOCATIONAL AGRICULTURE,
IN CENTRAL REGION UNDER THE OFFICE
OF VOCATIONAL EDUCATION COMMISSION

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2558

KMITL-2015-ED-M-241-134

ความต้องการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรของครู-อาจารย์ใน
สถาบันการอาชีวศึกษาเกษตรภาคกลาง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
ภาควิชาวิชาครุศาสตร์เกษตร
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ. 2558
KMITL-2015-ED-M-241-134

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

The need for learning and teaching development on Agriculture
Subjects In Institute of Vocational Agriculture, in Central
Region under the Office of Vocational Education Commission

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF SCIENCE IN AGRICULTURAL EDUCATION
FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG
2015

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

KMITL-2015-ED-M-241-134

COPYRIGHT 2015

FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ใดเห็นไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะกรรมการอุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองวิทยานิพนธ์

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ความต้องการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรของครู-อาจารย์
ในสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตรภาคกลาง
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
Needs for Instructional Development on Agriculture
Subjects in Institute of Vocational Agriculture
in Central Region under the Office of Vocational
Education Commission

นักศึกษา

ว่าที่ร้อยตรีพงศธร สิ้นธุรัตน์

รหัสประจำตัว

55631703

ปริญญา

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชา

ครุศาสตร์เกษตร

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์ ดร.ภคพงศ์ ปวงสุข

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

รองศาสตราจารย์ ดร.นพคุณ ศิริวรรณ

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศราวุธ อินทรเทศ

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์	ลายมือชื่อ
ผศ.ดร.รัชดากร พลภักดี	
รศ.ดร.ภคพงศ์ ปวงสุข	
ผศ.ดร.ศราวุธ อินทรเทศ	
ผศ.ดร.ภัทรวรรณ จีรพัฒน์ธนธร	

วัน / เดือน / ปี ที่สอบ

6 มิถุนายน 2558 เวลา 13.30 น. เป็นต้นไป

สถานที่สอบ

ณ ห้องเรียนปริญญาเอก คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

คณะกรรมการอุตสาหกรรมรับรองแล้ว

(รองศาสตราจารย์ ดร.พีระวุฒิ สุวรรณจันทร์)

คณบดี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการเรียนการสอน ไม่อนุญาตให้เผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
วันที่ 29 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2558
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Thesis Title	Desirable Teaching and Learning Management on Vocational Agriculture Subjects of Teaching of Agriculture in Institute of Vocational Agriculture, in Central Region under the Office of Vocational Education Commission
Student	Prongsatorn Sinturat
Student ID.	55631703
Degree	Master of Science
Program	Agricultural Education
Year	2015
Thesis Advisor	Associate Professor Dr.Pakkapong Paungsuk
Thesis Co-Advisor	Associate Professor Dr.Nopakoon Siriwan Assistant Professor Dr. Sarawut Intorrathed

ABSTRACT

The purposes of this research were: 1) To study the general condition of the teachers of agriculture, teaching in Certificate and High – artifice level in the Central region Agriculture vocation Education Institutes. 2) to study the need for instructional development in Agriculture subjects and 3) To study the problems in teaching Agriculture subjects. The populations of the research are 280 teachers in the central region Agriculture vocational education. The research instrument was the questionnaire, gathered by dost at the number of 247 item, which was 88.21 the statistical analysis included percentage, arithmetic mean and standard deviation.

The results of the study were as tolling most of the answers (77.33%) were from men aged over 50 years (46.56%), with the work time at 31-35 years (27.53%), with bachelor degree (53.85%), in the tiled of Agriculture attention (16.59%), of them had teacher issued by the Teachers Council of Thailand (kurusapa) (98.38%) salary range of progression at teacher (42.91%), teaching experience in agriculture about 31.35 years (26.72%), teaching 3 agricultural subjects (47.37%), and with other duties such as curriculum, course evaluation and farming in their colleges.

It was found that the agriculture teachers had high needs in a field as : agriculture subject content (\bar{X} = 4.18), college farming (\bar{X} = 4.09, cooperation with business companies (\bar{X} = 4.04), teaching technique (n = 4.00), course evaluation (\bar{X} = 3.90), teaching aid equipment and learning resource (\bar{X} = 3.90), study places and classroom (\bar{X} = 3.90) researching (\bar{X} = 3.80) curriculum (\bar{X} = 3.77) and others (\bar{X} = 3.74) for example : the cooperation with other agriculture education institutes in Asean for developing and exchanging knowledge and teaching management.

The problem in teaching management of agriculture teachers was highest in terms of technique and methods of teaching (34.81%), and decreasing in orderly as following 30.76% เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

in places and buildings, 25.91% in teaching aids and equipment, 26.31 in business cooperation, 25.91% in researching, 24.29% in agriculture content, 17.40% in course evaluation, 16.19% in curriculum and 14.17% in college.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ความต้องการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรของครู-อาจารย์ในสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตรภาคกลาง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
นักศึกษา	ว่าที่ ร.ต. พงศธร สินธุ์รัตน์
รหัสประจำตัว	55631703
ปริญญา	วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต
สาขาวิชา	ครุศาสตร์เกษตร
พ.ศ.	2558
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	รองศาสตราจารย์ ดร.ภักพงศ์ ปวงสุข
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	รองศาสตราจารย์ ดร.นพคุณ ศิริวรรณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศราวุธ อินทรเทศ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปของครู-อาจารย์ผู้สอนวิชาเกษตรระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพและประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในสถาบันอาชีวศึกษาเกษตร กลุ่มภาคกลาง 2) ศึกษาความต้องการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรของครู-อาจารย์ผู้สอนวิชาเกษตร และ 3) เพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรคในการเรียนการสอนวิชาเกษตรในของครู-อาจารย์ผู้สอนวิชาเกษตร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ ครูที่สอนวิชาเกษตรในสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตร กลุ่มภาคกลาง จำนวน 280 คน จากวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีที่สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตร กลุ่มภาคกลาง จำนวน 14 วิทยาลัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยส่งทางไปรษณีย์และได้รับแบบสอบถามกลับมาทั้งสิ้น 247 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 88.21 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (77.33%) มีอายุมากกว่า 50 ปี (46.56%) มีอายุราชการระหว่าง 31-35 ปี (27.53%) จบการศึกษาปริญญาตรี (53.85%) สาขาส่งเสริมการเกษตรมากที่สุด (16.59%) เกือบทั้งหมดมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูที่ออกโดยครุสภา (98.38%) ตำแหน่งครูในอันดับเงินเดือน คศ. 2 (42.91%) มีประสบการณ์สอนวิชาเกษตรระหว่าง 31-35 ปี (26.72%) จำนวนวิชาที่สอนวิชาเกษตร 3 วิชา (47.37%) และมีหน้าที่อื่นๆ นอกเหนือจากการสอนงาน ได้แก่ หลักสูตรการเรียนการสอน งานวัดผลการเรียนการสอน และงานฟาร์มในวิทยาลัย

ความต้องการในการพัฒนาด้านการเรียนการสอนวิชาเกษตรของครู-อาจารย์ผู้สอนวิชาเกษตร พบว่ามีความต้องการพัฒนาในระดับมากที่สุด 9 ด้าน ดังนี้ ด้านเนื้อหาวิชาเกษตร ($\bar{X} = 4.18$) ด้านงานฟาร์มในสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.09$) ด้านความร่วมมือสถานประกอบการ ($\bar{X} = 4.04$) ด้านเทคนิคและวิธีการสอน ($\bar{X} = 4.00$) ด้านการประเมินผลการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.90$) ด้านสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.90$) ด้านอาคารสถานที่/ห้องเรียน ($\bar{X} = 3.90$) ด้านการวิจัย ($\bar{X} = 3.80$) ด้านหลักสูตร ($\bar{X} = 3.77$) และด้านอื่นๆ ($\bar{X} = 3.74$) เช่น การทำความร่วมมือกับสถานศึกษาเกษตรในภูมิภาคอาเซียนเพื่อแลกเปลี่ยนทางวิชาการและการพัฒนาการเรียนการสอน

ปัญหาอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนครู-อาจารย์ผู้สอนวิชาเกษตร พบว่า มีปัญหาด้านเทคนิคและวิธีการสอน มากที่สุด(34.81%) รองลงมาคือ ด้านอาคารสถานที่ (30.76%) ด้านสื่อ ด้านความร่วมมือสถานประกอบการ (26.31%) อุปกรณ์การเรียนการสอนและแหล่งการเรียนรู้ (25.91%) ด้านการวิจัยเอกสารเป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นุญาตให้นำไปเผยแพร่บนสื่อออนไลน์ ไม่ว่างกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(25.91%) ด้านเนื้อหาวิชาเกษตร (24.29%) ด้านการประเมินผลการเรียนการสอน (17.40%) ด้านหลักสูตร (16.19%) และ ด้านงานฟาร์มในสถานศึกษา (14.17%)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์ ด้วยได้รับความกรุณาเป็นอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.ภักพงศ์ ปวงสุข อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.นพคุณ ศิริวรรณ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศราวุธ อินทรเทศ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ให้ความอนุเคราะห์และความกรุณาเสียสละเวลาให้กำลังใจ คอยให้คำปรึกษา พร้อมให้ข้อเสนอแนะแนวทางในการทำวิทยานิพนธ์ ตลอดจนช่วยตรวจสอบการแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ขอกราบขอบพระคุณคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัชดากร พลภักดี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภักพรพรรณ จีรพัฒน์ธนธร ที่เสียสละเวลาในการสอบวิทยานิพนธ์ขั้นสุดท้ายในครั้งนี้ รวมถึงให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ และแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จเรียบร้อยและถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณ ครูที่ปฏิบัติการสอนวิชาเกษตรในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีในกลุ่มภาคกลาง ซึ่งได้กรุณาให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถามให้ข้อมูลงานวิจัยในครั้งนี้เป็นอย่างดีและสมบูรณ์

ขอกราบขอบพระคุณเจ้าหน้าที่ธุรการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ให้ความช่วยเหลือ ประสานงานและอำนวยความสะดวก ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาต่าง ๆ ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

สุดท้ายขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา ญาติพี่น้องครอบครัว ตลอดจนผู้มีอุปการคุณที่เป็นกำลังใจ ให้โอกาส ให้การสนับสนุนในการศึกษาเล่าเรียน ให้ทุนทรัพย์ ให้ความรัก ความหวังดีด้วยดีเสมอมา ส่งผลให้ การศึกษาการวิจัยและการจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแต่บิดา มารดา ของผู้วิจัย และผู้มีพระคุณทุกท่านด้วยความเคารพยิ่ง หากที่ข้อผิดพลาดประการใด ผู้วิจัยขออภัยไว้ ณ ที่นี้ด้วย

พงศธร สินธุ์รัตน์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรมประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางการเกษตรสินค้าเพื่อใช้ในประเทศ และมีบางส่วนได้ส่งออกไปจำหน่ายไปยังต่างประเทศในแต่ละปีนำรายได้เข้าประเทศได้หลายแสนล้านบาท ลักษณะดังกล่าวจำทำให้เห็นอย่างชัดเจนถึงความสำคัญของงานและอาชีพเกษตรกรรม ว่าเป็นอาชีพที่เลี้ยงประชากรของประเทศและของโลกอีกด้วย อย่างไรก็ตามปัจจุบันงานอาชีพเกษตรกรรมได้มีการขยายตัวเป็นไปในรูปแบบของธุรกิจและใช้เทคโนโลยีด้านวิทยาศาสตร์ที่ทันสมัย ซึ่งเกษตรกรของประเทศส่วนใหญ่ยังไม่มีความรู้ทางด้านเกษตรแผนใหม่เท่าที่ควร จึงส่งผลทำให้การผลิตที่ไม่มีคุณภาพ อีกทั้งมีปัญหาด้านการตลาดอีกด้วย รัฐบาลทุกยุคทุกสมัยพยายามที่จะแก้ปัญหาและปรับปรุงมาโดยตลอด เช่นมีเจ้าหน้าที่หรือพนักงานเกษตรออกไปเผยแพร่ ส่งเสริมอาชีพให้กับเกษตรกรเป็นประจำ และอีกทั้งแนวทางหนึ่งที่ทางรัฐบาลดำเนินการแก้ไขปัญหานี้ ซึ่งเป็นวิธีการแก้ไขปัญหายั่งยืนหวังผลทั้งระยะยาวและระยะสั้นก็คือ การจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรภาคกลางในหลักสูตรระดับต่างๆ ของสถานศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบนอกโรงเรียน โดยมุ่งให้ผู้เรียนได้มีความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพเกษตรอย่างถูกต้องสามารถนำไปประกอบอาชีพของตนและเผยแพร่ความรู้ให้กับบุคคลอื่นได้ (สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ)

นพคุณ ศิริวรรณ และคณะ (2538) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดการเกษตรที่มีความสำคัญและมีความจำเป็นอีกทั้งเป็นพื้นฐานอันสำคัญอย่างยิ่งคือการจัดการศึกษาเกษตรในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และระดับปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ ของสถาบันการอาชีวศึกษา เพื่อให้เป็นกระบวนการจัดการศึกษาผลิตและพัฒนาคนใน ด้านระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยีทางการเกษตร อีกทั้งมีการเพิ่มพูนความรู้และฝึกทักษะอาชีพระยะสั้นและระยะยาว ให้เป็นผู้ที่มีความรู้และสามารถประกอบอาชีพในอนาคตต่อไป

นอกจากนี้พูดถึงหลักสูตรปัจจุบันการจัดการเรียนการสอนในวิชาเกษตรในสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตรในกลุ่มภาคกลาง ยังมีอุปสรรคและปัญหาและยังไม่บรรลุไปตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรเท่าที่ควร ซึ่งบางครั้งทำให้ผู้เรียนไม่เข้าใจถึงเนื้อหาของแต่ละรายวิชา มีปัจจัยและสาเหตุต่างๆ มากมายที่มีผลกระทบต่อจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรในกลุ่มภาคกลาง จึงเป็นการสมควรอย่างยิ่งที่ควรต้องพิจารณาทบทวนปรับปรุง เปลี่ยนแปลง พัฒนาหรือแก้ไข เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรในสถาบันการอาชีวศึกษาได้บังเกิดผลอย่างแท้จริง

ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นสมควรที่จะดำเนินการวิจัยในเรื่องของความต้องการในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรของครู-อาจารย์ในสถาบันอาชีวศึกษาเกษตรภาคกลาง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาทั้งนี้เป็นการพัฒนาและปรับปรุงให้สถาบันการศึกษาอาชีวเกษตรให้พัฒนาให้ดียิ่งขึ้นไปในอนาคต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปของครู-อาจารย์ผู้สอนวิชาเกษตรในสถาบันอาชีวศึกษาเกษตรในกลุ่มภาคกลาง
2. เพื่อศึกษาความต้องการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรของครู-อาจารย์ผู้สอนวิชาเกษตรในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
3. เพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพและระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยมุ่งเน้นศึกษาความต้องการในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรของครู-อาจารย์ผู้สอนในวิชาเกษตรในระดับ ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีการศึกษา 2556 โดยศึกษาสภาพทั่วไปของครู-อาจารย์ผู้สอนวิชาเกษตรความต้องการในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรและปัญหาและอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตร โดยจำกัดการศึกษาดังนี้

1. สอบถามครู-อาจารย์ผู้สอนวิชาเกษตรในสถาบันอาชีวศึกษาเกษตรในกลุ่มภาคกลาง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำนวน 14 แห่ง จำนวน 280 คน
2. ตัวแปรศึกษาประกอบด้วย
 - 2.1 ตัวแปรต้น คือ สภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ อยุราชการ ระดับการศึกษาสูงสุด สาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา ตำแหน่งปัจจุบัน ระดับในการสอน ประสบการณ์สอนวิชาเกษตร จำนวนวิชาที่สอน และหน้าที่อื่นๆ นอกเหนือจากการสอน
 - 2.2 ตัวแปรตาม คือระดับความต้องการด้านการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตร ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านเนื้อหาวิชาเกษตร ด้านเทคนิคและวิธีการสอน ด้านการประเมินผลการเรียนการสอน ด้านสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน และแหล่งการเรียนรู้ ด้านอาคารสถานที่/ห้องเรียน ด้านงานฟาร์มในสถานศึกษา ด้านการวิจัย และด้านความร่วมมือกับสถานประกอบการ

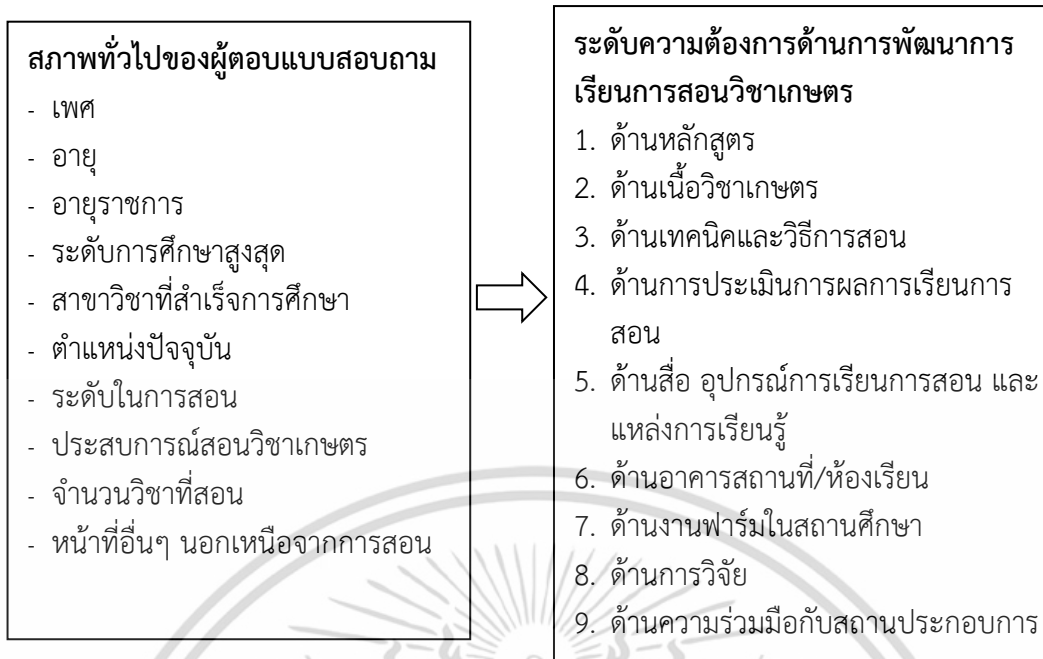
1.4 กรอบแนวคิดของการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลเพื่อให้ได้แนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงการเรียนการสอนของครูเกษตร โดยมีกรอบแนวคิดในการวิจัยซึ่งประกอบไปด้วยข้อมูลทั่วไปของครู-อาจารย์เกษตรในสถาบันอาชีวศึกษาเกษตรในกลุ่มภาคกลาง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาและความต้องการของครู-อาจารย์เกษตรในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพและระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประกอบไปด้วยตัวแปรต่างๆ ดังแสดงในภาพที่ 1

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะในงานวิจัย

ครู-อาจารย์ผู้สอนวิชาเกษตร หมายถึง ครู-อาจารย์ทั้งข้าราชการและลูกจ้างที่มีหน้าที่ในการจัดการเรียนการสอนงานเกษตร มีความรู้ความสามารถ ให้คำแนะนำเกี่ยวกับเรื่องการเกษตรต่างๆ เช่น การเลี้ยงสัตว์ การปลูกพืช ฯลฯ ให้กับนักเรียน-นักศึกษา ในระดับชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพ และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในสถาบันอาชีวศึกษาเกษตร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

การจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตร หมายถึง กระบวนการพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะพื้นฐานในด้านการเกษตร มีค่านิยม มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพการเกษตร สามารถบูรณาการความรู้ความสามารถ นำไปประยุกต์ใช้ในการทำงานและการดำรงชีวิตได้อย่างเหมาะสม

สถาบัน หมายถึง สถาบันอาชีวศึกษาของรัฐที่จัดตั้งขึ้นเพื่อดำเนินการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพตามพระราชบัญญัตินี้

การอาชีวศึกษา หมายถึง กระบวนการศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนาคนในด้านวิชาชีพในระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี

บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลจากเอกสารซึ่งเกี่ยวกับทฤษฎี หลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสนับสนุนการวิจัย โดยศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

- 2.1 พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551
- 2.2 สถาบันอาชีวศึกษาเกษตร (ข้อมูลต่างๆ ในสถาบันอาชีวศึกษาเกษตร)
- 2.3 พระราชบัญญัติการจัดตั้งสถาบันอาชีวศึกษา
- 2.4 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ. 2556
- 2.5 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พ.ศ. 2546
- 2.6 สภาพการจัดการศึกษาเกษตรของประเทศไทย
- 2.7 การจัดการศึกษาเกษตรในประเทศไทย

2.1 พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551

พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 มาตรา 13 กำหนดให้มีการรวมสถานศึกษาอาชีวศึกษาเพื่อจัดตั้งเป็นสถาบันอาชีวศึกษา โดยคำแนะนำของคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และคำนึงถึงการประสานความร่วมมือให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการใช้ทรัพยากรร่วมกันตามที่กำหนดในกฎกระทรวง คณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้พิจารณาเห็นชอบในการจัดการตั้งสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตร โดยการรวมสถานศึกษาประเภทวิชาเกษตรกรรมและประมง ที่มีเขตพื้นที่ติดต่อกันในแต่ละภูมิภาค คือ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้ ที่มีประเพณี วัฒนธรรม ค่านิยม เศรษฐกิจ สักม อาชีพใกล้เคียงกัน มีความประสงค์ร่วมกันที่จะจัดตั้งสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตรในแต่ละภูมิภาคและสามารถบริการด้านการศึกษารอบคลุมพื้นที่กลุ่มจังหวัดยุทธศาสตร์ 19 กลุ่มจังหวัด ให้มีประสิทธิภาพคุ้มค่าตอบสนองการผลิตกำลังคนที่มีความชำนาญด้านการเกษตรเพื่อรับรองการพัฒนาอาชีพและการลงทุนของภาครัฐเอกชน ส่งเสริมการมีส่วนร่วม การระดมทรัพยากร การจัดการอาชีวศึกษาและการพัฒนาศักยภาพ การอาชีวศึกษาสู่ความเป็นเลิศและความเป็นสากลในพระราชบัญญัติฉบับนี้ (ราชกิจจานุเบกษา พ.ศ. 2551)

การอาชีวศึกษา หมายความว่า กระบวนการศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนาคนในด้านวิชาชีพในระดับฝีมือระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี

การฝึกอบรมวิชาชีพ หมายความว่า การเพิ่มพูนความรู้และการฝึกทักษะอาชีพระยะสั้นหรือระยะยาว ทั้งในและนอกสถานศึกษาหรือสถาบันอาชีวศึกษา ซึ่งจัดเป็นโครงการหรือสำหรับกลุ่มเป้าหมายภายใต้หลักสูตรที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษาที่กำหนด

สถาบัน หมายความว่า สถาบันอาชีวศึกษาของรัฐที่จัดตั้งขึ้นเพื่อดำเนินการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพตามพระราชบัญญัตินี้

สถานประกอบการ หมายความว่า สถานประกอบการที่ร่วมมือกับสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันอาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เพื่อจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มาตรฐานการอาชีวศึกษา หมายความว่า ข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับลักษณะ คุณภาพและมาตรฐานในการจัดการอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์ เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการส่งเสริม การกำกับดูแลการตรวจสอบ การประเมินผล และการประกันคุณภาพในการจัดการศึกษา

คณะกรรมการการอาชีวศึกษา หมายความว่า คณะกรรมการอาชีวศึกษาตามกฎหมาย ว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ (พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551) การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพให้จัดได้ โดยรูปแบบต่อไปนี้

การจัดการศึกษานอกระบบ เป็นการจัดการศึกษาวิชาชีพที่เน้นการศึกษาในสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันเป็นหลัก โดยมีการกำหนดจุดมุ่งหมาย วิธีการศึกษา หลักสูตร ระยะเวลาการประเมินผลที่เป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาที่แน่นอน (พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551)

การจัดการศึกษานอกระบบ เป็นการจัดการศึกษาวิชาชีพที่มีความยืดหยุ่นในการกำหนด จุดมุ่งหมาย รูปแบบ วิธีการศึกษา ระยะเวลา การวัดและการประเมินผลที่เป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษา โดยเนื้อหา และหลักสูตรจะต้องมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของบุคคลในแต่ละกลุ่ม (พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551)

การจัดการศึกษาระบบทวิภาคี เป็นการจัดการศึกษาวิชาชีพที่เกิดจากข้อตกลงระหว่างสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันกับสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ ในเรื่องการจัดการหลักสูตร การเรียนการสอน การวัดการประเมินผล โดยผู้เรียนใช้เวลาส่วนหนึ่งในสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบัน และเรียนภาคปฏิบัติในสถานประกอบการ รับวิสาหกิจหรือหน่วยงานของรัฐ เพื่อประโยชน์ในการผลิตและพัฒนากำลังคน สถานศึกษาหรือสถาบันนั้นต้องมุ่งเน้นการจัดการศึกษาแบบทวิภาคีเป็นสำคัญ (พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551)

2.2 สถาบันอาชีวศึกษาเกษตร

สถาบันอาชีวศึกษาเกษตร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา หมายถึง วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีที่อยู่ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้ดังนี้

2.6.1 สถาบันอาชีวศึกษาเกษตรภาคเหนือ ประกอบไปด้วยวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี เชียงราย วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีลำพูน วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุโขทัย วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกำแพงเพชร วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพิจิตร วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบูรณ์ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครสวรรค์ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุทัยธานี

2.6.2 สถาบันอาชีวศึกษาเกษตรภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบไปด้วยวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีร้อยเอ็ด วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุดรธานี วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีขอนแก่น วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีมหาสารคาม วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีศรีสะเกษ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยียโสธร วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี อุบลราชธานี วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครราชสีมา วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีชัยภูมิ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีบุรีรัมย์

2.6.3 สถาบันอาชีวศึกษาเกษตรภาคกลาง ประกอบไปด้วยวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสิงห์บุรี วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกาญจนบุรี วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีชัยนาท วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีราชบุรี วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีชลบุรี วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีลพบุรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีศูนย์ศิลปาชีพบางไทร วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีฉะเชิงเทรา วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุทัยธานี วิทยาลัยประมงสมุทรสาคร

2.6.4 สถาบันอาชีวศึกษาเกษตรภาคใต้ ประกอบไปด้วยวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี นครศรีธรรมราช วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีชุมพร วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุราษฎร์ธานี วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีระนอง วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพังงา วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกระบี่ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีตรัง วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสงขลา วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสตูล วิทยาลัยประมงชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ และวิทยาลัยประมงติณสูลานนท์ (พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551) www.vec.go.th/Portals/0/Doc/Low/vec_law_2.pdf

2.3 พระราชบัญญัติการจัดตั้งสถาบันอาชีวศึกษา

มาตรา 6 การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพต้องเป็นการจัดการศึกษาในด้านวิชาชีพที่ สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนการศึกษาแห่งชาติ เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคน ในด้านวิชาชีพระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี รวมทั้งเป็นการยกระดับการศึกษาวิชาชีพให้ สูงขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน โดยนำความรู้ในทางทฤษฎีอันเป็นสากลและภูมิ ปัญญาไทยมาพัฒนาผู้รับการศึกษาให้มีความรู้ความสามารถในทางปฏิบัติและมีสมรรถนะจนสามารถนำไป ประกอบอาชีพในลักษณะผู้ประกอบการหรือประกอบอาชีพโดยอิสระได้

มาตรา 7 การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพให้จัดได้ในสถานศึกษาอาชีวศึกษาและ สถาบันตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 8 การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพให้จัดได้ โดยรูปแบบ ดังต่อไปนี้

(1) การศึกษาในระบบ เป็นการจัดการศึกษาวิชาชีพที่เน้นการศึกษาในสถานศึกษา อาชีวศึกษาหรือสถาบันเป็นหลัก โดยมีการกำหนดจุดมุ่งหมาย วิธีการศึกษา หลักสูตร ระยะเวลาการวัดและ การประเมินผลที่เป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาที่แน่นอน

(2) การศึกษานอกระบบ เป็นการจัดการศึกษาวิชาชีพที่มีความยืดหยุ่นในการกำหนด จุดมุ่งหมาย รูปแบบ วิธีการศึกษา ระยะเวลา การวัดและการประเมินผลที่เป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษา โดยเนื้อหาและหลักสูตรจะต้องมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของบุคคลแต่ ละกลุ่ม

(3) การศึกษาระบบทวิภาคี เป็นการจัดการศึกษาวิชาชีพที่เกิดจากข้อตกลงระหว่าง สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันกับสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ ในเรื่องการจัด หลักสูตร การเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล โดยผู้เรียนใช้เวลาส่วนหนึ่งในสถานศึกษาอาชีวศึกษา หรือสถาบัน และเรียนภาคปฏิบัติในสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานของรัฐเพื่อประโยชน์ในการ ผลิตและพัฒนากำลังคน สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันสามารถจัดการศึกษาตามวรรคหนึ่งในหลาย รูปแบบรวมกันก็ได้ ทั้งนี้ สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันนั้นต้องมุ่งเน้นการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีเป็น สำคัญ

มาตรา 9 การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพตามมาตรา 6 มาตรา 7 และ

มาตรา 8 ให้จัดตามหลักสูตรที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด ดังต่อไปนี้

(1) ประกาศนียบัตรวิชาชีพ

(2) ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(3) ปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ

คณะกรรมการการอาชีวศึกษาอาจกำหนดหลักสูตรที่จัดขึ้นเพื่อความรู้ หรือทักษะในการประกอบอาชีพหรือการศึกษาต่อ ซึ่งจัดขึ้นเป็นโครงการหรือสำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะได้

มาตรา 10 เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา 6 การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ ต้องคำนึงถึง

(1) การมีเอกภาพด้านนโยบายและมีความหลากหลายในทางปฏิบัติโดยมีการกระจายอำนาจจากส่วนกลางไปสู่สถานศึกษาอาชีวศึกษาและสถาบัน

(2) การศึกษาในด้านวิชาชีพสำหรับประชาชนวัยเรียนและวัยทำงานตามความถนัดและความสนใจอย่างทั่วถึงและต่อเนื่องจนถึงระดับปริญญาตรี

(3) การมีส่วนร่วมของชุมชน สังคม และสถานประกอบการในการกำหนดนโยบายการผลิตและพัฒนากำลังคน รวมทั้งการกำหนดมาตรฐานการอาชีวศึกษา

(4) การศึกษาที่มีความยืดหยุ่น หลากหลาย และมีระบบเทียบโอนผลการเรียนและระบบเทียบประสบการณ์การทำงานของบุคคลเพื่อเข้ารับการศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง

(5) การมีระบบจูงใจให้สถานประกอบการมีส่วนร่วมในการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ

(6) การระดมทรัพยากรทั้งจากภาครัฐและเอกชนในการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ โดยคำนึงถึงการประสานประโยชน์อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

(7) การมีระบบการพัฒนาครูและคณาจารย์ของการอาชีวศึกษาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี

มาตรา 11 นอกจากอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติและกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ ให้คณะกรรมการการอาชีวศึกษามีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) พิจารณาเสนอแนะนโยบาย เป้าหมายการผลิตและแผนการพัฒนากำลังคนด้านวิชาชีพต่อรัฐมนตรี

(2) กำหนดหลักเกณฑ์การจัดตั้ง การรวม และการแยกสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบัน ตามมาตรา 13 และมาตรา 14

(3) กำหนดหลักเกณฑ์ในการรับเข้าสอบ การยกเลิกการสอบ และการควบคุมดูแลสถานศึกษาอื่นหรือสถานประกอบการ

(4) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับลักษณะของสถานประกอบการที่จะเข้าร่วมจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ หลักสูตรการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพในสถานประกอบการ ตลอดจนหลักเกณฑ์การฝึกงาน และการเทียบโอนผลการเรียนหรือประสบการณ์ทำงานในสถานประกอบการ เพื่อขอรับคุณวุฒิการศึกษาจากสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบัน

(5) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการกำกับดูแลและการให้การรับรองมาตรฐานสถานศึกษาอาชีวศึกษา สถาบัน และสถานประกอบการให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนการศึกษาแห่งชาติ

(6) กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการได้รับสิทธิประโยชน์และการเชิดชูเกียรติแก่สถานประกอบการ สมาคมวิชาชีพ หรือองค์กรอื่น ตลอดจนการส่งเสริมความร่วมมือในการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพระหว่างสถานศึกษาอาชีวศึกษา สถาบัน และสถานประกอบการ

(7) กำหนดหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้ง การทดสอบ การฝึกอบรมและการออกไปรับรอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเป็นครูฝึกในสถานประกอบการตามมาตรา 55

(8) เสนอแนะเกี่ยวกับการจัดสรรงบประมาณและการกำหนดนโยบายในการระดมทุน ทรัพยากร รายได้ หรือการจัดตั้งกองทุนอื่นต่อรัฐมนตรี

(9) ส่งเสริม สนับสนุน กำกับ และดูแลระบบการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา อาชีวศึกษา สถาบันหรือสถานประกอบการเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการอาชีวศึกษา

(10) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดเพื่อกระทำการใดอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

(11) ออกข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(12) ปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

หมวด 2 สถานศึกษาอาชีวศึกษา

มาตรา 12 เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพเฉพาะด้านหากสถานศึกษาอาชีวศึกษาแห่งใดมีความเชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์เฉพาะด้านในสาขาวิชาชีพให้คณะกรรมการการอาชีวศึกษาส่งเสริมและสนับสนุนสถานศึกษาอาชีวศึกษานั้นเพื่อให้สามารถจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพได้อย่างต่อเนื่อง และได้รับการพัฒนาให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี

หมวด 3 สถาบันการอาชีวศึกษา

ส่วนที่ 1 การจัดตั้ง

มาตรา 13 สถานศึกษาอาชีวศึกษาสามารถรวมกันเป็นสถาบันได้การรวมสถานศึกษาอาชีวศึกษาเพื่อจัดตั้งเป็นสถาบันให้กระทำได้โดยคำแนะนำของคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และคำนึงถึงการประสานความร่วมมือให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการใช้ทรัพยากรร่วมกัน ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวงในการดำเนินการตามวรรคสอง ถ้ามีความเหมาะสมหรือมีความจำเป็นจะแยกสถานศึกษาอาชีวศึกษาส่วนหนึ่งส่วนใดมารวมกับสถานศึกษาอาชีวศึกษาอีกแห่งหนึ่งเพื่อจัดตั้งเป็นสถาบันก็ได้

มาตรา 14 ในกรณีที่มีความเหมาะสมหรือมีความจำเป็น จะจัดตั้งสถาบันเพื่อดำเนินการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพตามพระราชบัญญัตินี้ก็ได้ ทั้งนี้ โดยให้ออกเป็นกฎกระทรวง

มาตรา 15 ให้สถาบันตามมาตรา 13 และมาตรา 14 เป็นนิติบุคคลและเป็นส่วนราชการในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในการแบ่งส่วนราชการของสถาบันตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง

ส่วนที่ 2 การดำเนินการ

มาตรา 16 ให้สถาบันตามมาตรา 15 เป็นสถาบันอุดมศึกษาด้านวิชาชีพและเทคโนโลยีมีวัตถุประสงค์ให้การศึกษ ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพขั้นสูงที่ชำนาญการปฏิบัติการสอน การวิจัยการถ่ายทอดวิชาการและเทคโนโลยี ทุนบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมรวมทั้งให้บริการวิชาการและวิชาชีพแก่สังคม

มาตรา 17 สถาบันอาจแบ่งส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

(1) สำนักงานผู้อำนวยการสถาบัน

(2) วิทยาลัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(3) สำนัก

(4) ศูนย์

สถาบันอาจให้มีส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าวิทยาลัยเพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ในมาตรา 16 เป็นส่วนราชการของสถาบันอีกก็ได้สำนักงานผู้อำนวยการสถาบันอาจแบ่งส่วนราชการเป็นฝ่ายหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าฝ่ายวิทยาลัยอาจแบ่งส่วนราชการเป็นคณะวิชา ภาควิชา แผนก หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะวิชาหรือภาควิชา สำนัก หรือศูนย์ อาจแบ่งส่วนราชการเป็นแผนกหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าแผนก

มาตรา 18 การจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกสำนักงานผู้อำนวยการสถาบันวิทยาลัยสำนัก ศูนย์หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าวิทยาลัย ให้ทำ เป็นประกาศกระทรวงศึกษาธิการและประกาศในราชกิจจานุเบกษาการแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานผู้อำนวยการสถาบัน วิทยาลัย สำนัก ศูนย์ หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าวิทยาลัย ให้ทำเป็นข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา 19 ภายใต้ขอบวัตถุประสงค์ตามมาตรา 16 สถาบันจะรับสถานศึกษาอื่นหรือสถานประกอบการเข้าสมทบในสถาบันเพื่อประโยชน์ในการวิจัยและพัฒนามาตรฐานการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพได้ และมีอำนาจให้ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงหรือปริญญาตรีแก่ผู้ที่ศึกษาจากสถานศึกษาหรือสถานประกอบการ และสำเร็จการศึกษาตามหลักเกณฑ์ของสถาบันได้การรับเข้าสมทบ และการยกเลิกการเข้าสมทบของสถานศึกษาอื่นหรือสถานประกอบการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบันและประกาศในราชกิจจานุเบกษาการควบคุมสถานศึกษาอื่นหรือสถานประกอบการที่เข้าสมทบในสถาบันให้เป็นไปตาม ข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา 20 นอกจากเงินที่กำหนดไว้ในงบประมาณแผ่นดิน สถาบันอาจมีรายได้ดังต่อไปนี้

(1) เงินผลประโยชน์ ค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และค่าบริการต่าง ๆ ของสถาบัน

(2) เงินและทรัพย์สินซึ่งมีผู้อุทิศให้แก่สถาบัน

(3) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้จากการลงทุนและจากทรัพย์สินของสถาบัน

(4) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้จากการใช้ที่ราชพัสดุ ซึ่งสถาบันปกครอง ดูแล

หรือใช้ประโยชน์

(5) เงินอุดหนุนจากราชการส่วนท้องถิ่นหรือเอกชน หรือองค์กรระหว่างประเทศหรือเงินอุดหนุนอื่นที่สถาบันได้รับเพื่อใช้ในการดำเนินกิจการของสถาบัน

(6) รายได้หรือผลประโยชน์อื่น

ให้สถาบันมีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้ และจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของสถาบัน ทั้งที่เป็นที่ราชพัสดุตามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุและที่เป็นทรัพย์สินอื่น รวมทั้งการจัดหารายได้จาก การให้บริการและการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษาของส่วนราชการในสถาบัน

บรรดารายได้และผลประโยชน์ของสถาบัน เบี้ยปรับที่เกิดจากการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของสถาบัน เบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาการศึกษา และเบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาซื้อทรัพย์สินหรือสัญญาจ้างทำของที่ดำเนินการโดยใช้เงินงบประมาณแผ่นดิน ไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง และกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา 21 บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่สถาบันได้มาโดยมีผู้อุทิศให้หรือได้มา โดยการซื้อหรือการแลกเปลี่ยนจากเงินและทรัพย์สินซึ่งมีผู้อุทิศให้แก่สถาบันตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุและให้เป็นกรรมสิทธิ์ของสถาบัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มาตรา 22 บรรดารายได้และทรัพย์สินของสถาบันจะต้องจัดการเพื่อประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ของสถาบันตามมาตรา 16 เงินและทรัพย์สินซึ่งมีผู้อุทิศให้แก่สถาบัน จะต้องจัดการตามเงื่อนไขที่ผู้อุทิศได้กำหนดไว้ และจะต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของสถาบัน แต่ถ้ามีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขดังกล่าว สถาบันต้องได้รับความยินยอมจากผู้อุทิศให้หรือทายาท หากไม่มีทายาทหรือทายาทไม่ปรากฏจะต้องได้รับอนุมัติจากสภาสถาบัน

ส่วนที่ 3 สภาสถาบันและผู้บริหารสถาบัน

มาตรา 23 ให้มีคณะกรรมการสภาสถาบันในสถาบันแต่ละแห่ง จำนวนไม่เกินสิบสี่คนประกอบด้วย

- (1) นายกสภาสถาบัน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
- (2) กรรมการสภาสถาบันโดยตำแหน่ง ได้แก่ ผู้อำนวยการสถาบัน
- (3) กรรมการสภาสถาบันจำนวนสี่คน ซึ่งเลือกจากบุคคลที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเสนอ
- (4) กรรมการสภาสถาบันจำนวนสี่คน ซึ่งเลือกจากผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถาบันจำนวนสองคน และครูหรือคณาจารย์ประจำที่มีได้เป็นผู้บริหารจำนวนสองคน
- (5) กรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสี่คน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากบุคคลภายนอกสถาบันโดยคำแนะนำของกรรมการสภาสถาบันตาม (3) และ (4) ในจำนวนนี้จะต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิจากภาคเอกชนจำนวนหนึ่งคนและจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สถาบันหรือสถานศึกษาในสังกัดสถาบันนั้นตั้งอยู่จำนวนหนึ่งคนคุณสมบัติของผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภาสถาบัน กรรมการสภาสถาบันตาม (3) และ กรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิตาม (5) หลักเกณฑ์ และวิธีการเลือกหรือสรรหากรรมการสภาสถาบันตาม (3) (4) และ (5) ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวงให้สภาสถาบันแต่งตั้งรองผู้อำนวยการสถาบันคนหนึ่งเป็นเลขานุการคณะกรรมการสภาสถาบันโดยคำแนะนำของผู้อำนวยการสถาบัน

มาตรา 24 นายกสภาสถาบันและกรรมการสภาสถาบันตามมาตรา 23 (3) (4) และ (5) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และจะแต่งตั้งหรืออาจได้รับเลือกใหม่อีกได้นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามวรรคหนึ่ง นายกสภาสถาบันและกรรมการสภาสถาบันตามมาตรา 23 (3) (4) และ (5) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) ขาดคุณสมบัติของการเป็นนายกสภาสถาบันหรือกรรมการสภาสถาบันในประเภท
- (4) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
- (5) สภาสถาบันมีมติให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่องต่อหน้าที่หรือหย่อนความสามารถ
- (6) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (7) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถพ้นจากตำแหน่งตาม (5) ต้องเป็นไปตามมติสองในสามของจำนวนกรรมการสภาสถาบันเท่าที่มีอยู่

ในกรณีที่ตำแหน่งนายกสภาสถาบันหรือกรรมการสภาสถาบันว่างลง ไม่ว่าจะด้วยเหตุใดและยังมีได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งนายกสภาสถาบันหรือกรรมการสภาสถาบันแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้สภาสถาบันประกอบด้วยกรรมการสภาสถาบันเท่าที่มีอยู่ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในกรณีที่นายกสภาสถาบันหรือกรรมการสภาสถาบันตามมาตรา 23 (3) (4) หรือ (5) พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระและได้มีการแต่งตั้งหรือได้มีการเลือกผู้ดำรงตำแหน่งแทนแล้ว ให้ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งหรือได้รับเลือกอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน แต่ถ้าวาระการดำรงตำแหน่งเหลือน้อยกว่าเก้าสิบวันจะไม่ดำเนินการให้มีผู้ดำรงตำแหน่งแทนก็ได้

ในกรณีที่นายกสภาสถาบันหรือกรรมการสภาสถาบันตามมาตรา 23 (3) (4) และ (5) พ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้แต่งตั้งนายกสภาสถาบันหรือกรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิหรือยังมีได้เลือกกรรมการสภาสถาบันอื่นขึ้นมาใหม่ ให้นายกสภาสถาบันหรือกรรมการสภาสถาบันซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีนายกสภาสถาบันหรือกรรมการสภาสถาบันใหม่แล้วให้มีการดำเนินการให้ได้มีนายกสภาสถาบันหรือกรรมการสภาสถาบันตามมาตรา 23(3) (4) และ (5) ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้พ้นจากตำแหน่ง

มาตรา 25 สภาสถาบันมีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของสถาบัน และโดยเฉพาะให้มีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(1) อนุมัติแผนพัฒนาของสถาบันเกี่ยวกับการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพของสถาบันให้สอดคล้องกับนโยบายการศึกษาของชาติ

(2) ออกข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศของสถาบันเกี่ยวกับการดำเนินการของสถาบัน

(3) พิจารณาการจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกส่วนราชการของสถาบันตามมาตรา 17รวมทั้งการแบ่งหน่วยงานภายในของส่วนราชการดังกล่าว

(4) อนุมัติการรับสถานศึกษาอื่นหรือสถานประกอบการเข้าสมทบและการยกเลิกการสมทบของสถานศึกษาอื่นหรือสถานประกอบการดังกล่าว

(5) พิจารณาให้ความเห็นชอบหลักสูตรการศึกษาของสถาบันให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด

(6) อนุมัติการให้ปริญญา ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และประกาศนียบัตรวิชาชีพ

(7) พิจารณาและให้ความเห็นชอบในการเข้าร่วมดำเนินการจัดตั้งศูนย์วิจัย ห้องทดลองหรือห้องปฏิบัติการเพื่อพัฒนาการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพกับสถานประกอบการหรือภาคเอกชนตามมาตรา 53

(8) กำกับมาตรฐานการศึกษา ควบคุมคุณภาพ ติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการจัดการศึกษาของสถาบันให้เป็นไปตามมาตรฐานการอาชีวศึกษาทุกระดับ

(9) พิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับการแต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์และศาสตราจารย์พิเศษ

(10) พิจารณาเสนอแนะต่อรัฐมนตรีเพื่อแต่งตั้งหรือถอดถอนผู้อำนวยการสถาบัน

(11) แต่งตั้งและถอดถอนรองผู้อำนวยการสถาบัน ผู้ช่วยผู้อำนวยการสถาบัน และอาจารย์พิเศษ

(12) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งเพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นในเรื่องหนึ่งเรื่องใด หรือเพื่อมอบหมายให้ปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดอันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของสภาสถาบัน

(13) กำหนดนโยบายเกี่ยวกับการจัดการรายได้ ออกข้อบังคับและวางระเบียบเกี่ยวกับการบริหารการเงินและทรัพย์สินของสถาบัน

(14) ให้ความเห็นชอบในการกำหนดตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของสถาบัน

(15) ปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้องกับสถาบันที่มีได้รับมอบให้เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ใดโดยเฉพาะ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มาตรา 26 การประชุมสภาสถาบัน ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา 27 ให้มีผู้อำนวยการสถาบันเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงานของสถาบัน และให้มีรองผู้อำนวยการสถาบันอย่างน้อยหนึ่งคน กับทั้งอาจมีผู้ช่วยผู้อำนวยการสถาบันหนึ่งคนหรือหลายคนก็ได้ ทั้งนี้ ตามจำนวนที่สภาสถาบันกำหนดเพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่ผู้อำนวยการสถาบันมอบหมาย

มาตรา 28 ให้สภาสถาบันสรรหาบุคคลที่มีคุณสมบัติตามมาตรา 30 เสนอรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบัน ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของคณาจารย์และข้าราชการของสถาบันให้สภาสถาบันแต่งตั้งรองผู้อำนวยการสถาบันและผู้ช่วยผู้อำนวยการสถาบัน โดยคำแนะนำของผู้อำนวยการสถาบัน จากครูหรือคณาจารย์ผู้ที่มีคุณสมบัติตามมาตรา 30

หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้เป็นผู้ผู้อำนวยการสถาบัน รองผู้อำนวยการสถาบัน และผู้ช่วยผู้อำนวยการสถาบัน ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา 29 ผู้อำนวยการสถาบันมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามวรรคหนึ่ง ผู้อำนวยการสถาบันพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) สภาสถาบันมีมติให้ออกด้วยคะแนนเสียงสองในสามของจำนวนกรรมการสภาสถาบันเท่าที่มีอยู่ เพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่องต่อหน้าที่หรือหย่อนความสามารถ
- (4) ถูกลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการเพราะเหตุมีมลทินหรือหมองในกรณีที่ถูกสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง
- (5) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
- (6) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (7) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถเมื่อผู้อำนวยการสถาบันพ้นจากตำแหน่ง ให้รองผู้อำนวยการสถาบันหรือผู้ช่วยผู้อำนวยการสถาบันพ้นจากตำแหน่งด้วย และให้มีการแต่งตั้งผู้อำนวยการสถาบันภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้อำนวยการสถาบันพ้นจากตำแหน่ง

มาตรา 30 ผู้อำนวยการสถาบันและรองผู้อำนวยการสถาบันต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(1) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าชั้นปริญญาเอกหรือเทียบเท่าจากสถาบันอุดมศึกษา และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปีในสถานศึกษาอาชีวศึกษา สถาบันหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่น หรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภาสถาบันอุดมศึกษาอื่นมาแล้วรวมเป็นเวลาน้อยกว่าสองปี หรือ

(2) ได้รับปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งหรือเทียบเท่าจากสถาบันอุดมศึกษา และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าสี่ปีในสถานศึกษาอาชีวศึกษา สถาบัน หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่น หรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภาสถาบันอุดมศึกษาอื่นมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสี่ปี

ผู้ช่วยผู้อำนวยการสถาบันต้องสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาหรือเทียบเท่าจากสถาบันอุดมศึกษา รวมทั้งมีคุณสมบัติและไม่มียกเว้นต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา 31 ผู้อำนวยการสถาบันเป็นผู้แทนของสถาบันในกิจการทั่วไป และให้มีอำนาจแลหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) บริหารกิจการของสถาบันให้เป็นไปตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศของทางราชการและของสถาบัน จรรยาบรรณวิชาชีพ รวมทั้งนโยบายและวัตถุประสงค์ของสถาบัน เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(2) ควบคุมดูแลบุคลากร การเงิน การพัสดุ สถานที่ และทรัพย์สินอื่นของสถาบันให้เป็นไปตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศ ของทางราชการและของสถาบัน

(3) จัดทำแผนการดำเนินงาน แผนพัฒนาของสถาบัน งบประมาณประจำปี และตลอดจนติดตามการประเมินผลการดำเนินงานของสถาบัน

(4) เสนอรายงานประจำปีเกี่ยวกับกิจการด้านต่าง ๆ ของสถาบันต่อสภาสถาบัน

(5) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศของทางราชการและของสถาบัน หรือตามที่สภาสถาบันมอบหมาย

มาตรา 32 ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบันไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติราชการได้ให้รองผู้อำนวยการสถาบันเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้ามีรองผู้อำนวยการสถาบันหลายคนให้รองผู้อำนวยการสถาบันซึ่งผู้ว่าการสถาบันมอบหมายเป็นผู้รักษาราชการแทน หากผู้ว่าการสถาบันมิได้มอบหมาย ให้รองผู้อำนวยการสถาบันซึ่งมีอาวุโสสูงสุดเป็นผู้รักษาราชการแทน

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบัน หรือไม่มีผู้รักษาราชการแทนผู้อำนวยการสถาบันตามวรรคหนึ่ง หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้นายกสภาสถาบันแต่งตั้งผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา 30 เป็นผู้รักษาราชการแทนผู้อำนวยการสถาบันให้ผู้รักษาราชการแทนตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองมีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่กฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง มติคณะรัฐมนตรี มติคณะกรรมการตามกฎหมาย หรือมีคำสั่งของผู้บังคับบัญชาแต่งตั้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นเป็นกรรมการหรือให้มีอำนาจและหน้าที่อย่างใด ก็ให้ผู้รักษาราชการแทนทำหน้าที่กรรมการหรือมีอำนาจและหน้าที่อย่างนั้นในระหว่างรักษาราชการแทนด้วย

มาตรา 33 ให้รองผู้อำนวยการสถาบันคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นผู้บังคับบัญชา และรับผิดชอบงานของสำนักงานผู้อำนวยการสถาบันวิทยาลัย สำนัก ศูนย์ หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าวิทยาลัยให้มีผู้อำนวยการเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของวิทยาลัย สำนัก ศูนย์ หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าวิทยาลัยนั้นส่วนราชการตามวรรคสองจะให้มีรองผู้อำนวยการเพื่อทำหน้าที่ตามที่ผู้อำนวยการส่วนราชการนั้นมอบหมายก็ได้

มาตรา 34 ให้ตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัย ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ผู้อำนวยการหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าวิทยาลัย และรองผู้อำนวยการของตำแหน่งดังกล่าวเป็นตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาหรือบุคลากรทางการศึกษา แล้วแต่กรณี ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

มาตรา 35 ให้ตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบันและตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถาบันเป็นตำแหน่งที่เทียบเท่าตำแหน่งอธิการบดีและตำแหน่งรองอธิการบดีในหน่วยงานการศึกษาที่สอนระดับปริญญาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

มาตรา 36 ผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบัน รองผู้อำนวยการสถาบัน ผู้ช่วยผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการวิทยาลัย ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ และผู้อำนวยการหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าวิทยาลัย จะดำรงตำแหน่งดังกล่าวเกินหนึ่งตำแหน่งในขณะเดียวกันมิได้ผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งจะรักษาราชการแทนตำแหน่งอื่นอีกหนึ่งตำแหน่งได้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

มาตรา 37 ในวิทยาลัยแต่ละแห่งให้มีคณะกรรมการวิทยาลัยคณะหนึ่งมีหน้าที่ในการส่งเสริมสนับสนุน ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะในการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพเพื่อพัฒนาแนวทางการดำเนินงานของวิทยาลัย ประกอบด้วยผู้แทนครูหรือคณาจารย์ ผู้แทนผู้ปกครองผู้แทนองค์กรชุมชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนศิษย์เก่าของวิทยาลัยแห่งนั้นผู้แทนพระภิกษุสงฆ์ ผู้แทนองค์กรศาสนาอื่นในพื้นที่ และผู้ทรงคุณวุฒิ

นอกจากกรรมการตามวรรคหนึ่งแล้ว คณะกรรมการวิทยาลัยอาจมีผู้แทนสถานประกอบการด้านธุรกิจ การพาณิชย์ การเกษตร หรืออุตสาหกรรม ผู้แทนหอการค้าจังหวัด และผู้แทนองค์กรด้านอาชีวศึกษาในพื้นที่ เป็นกรรมการเพิ่มขึ้นได้

ในกรณีที่วิทยาลัยใดไม่อาจมีผู้แทนประเภทใดประเภทหนึ่งตามที่ได้กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งให้คณะกรรมการวิทยาลัยของวิทยาลัยนั้น ประกอบด้วยกรรมการเท่าที่มีอยู่จำนวนกรรมการ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์การสรรหา การเลือกประธานกรรมการและกรรมการการประชุม วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของคณะกรรมการวิทยาลัย ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ส่วนที่ 4 ตำแหน่งทางวิชาการ

มาตรา 38 คณาจารย์ประจำซึ่งสอนชั้นปริญญาในสถาบันมีตำแหน่งทางวิชาการ ดังต่อไปนี้

- (1) ศาสตราจารย์
- (2) รองศาสตราจารย์
- (3) ผู้ช่วยศาสตราจารย์
- (4) อาจารย์

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนคณาจารย์ประจำตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาศาสตราจารย์นั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภาสถาบัน

มาตรา 39 ศาสตราจารย์พิเศษนั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้ง จากผู้ซึ่งเป็นหรือเคยเป็นอาจารย์พิเศษในวิชาที่ผู้ที่มีความชำนาญเป็นพิเศษโดยคำแนะนำของสภาสถาบันคุณสมบัติและหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้งศาสตราจารย์พิเศษ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา 40 สภาสถาบันอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมและมีได้เป็นคณาจารย์ประจำของสถาบันเป็นรองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ หรืออาจารย์พิเศษได้คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งรองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษและอาจารย์พิเศษตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา 41 ให้ผู้เป็นศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ มีสิทธิใช้ตำแหน่งทางวิชาการดังกล่าวเป็นคำนำหน้านามเพื่อแสดงวิทยฐานะได้ตลอดไปการใช้คำนำหน้านามตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้อักษรย่อดังต่อไปนี้

ศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ ศ.
ศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ ศ. (พิเศษ)
รองศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ รศ.
รองศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ รศ. (พิเศษ)
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ ผศ.
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ ผศ. (พิเศษ)

ส่วนที่ 5 ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มาตรา 42 สถาบันมีอำนาจให้ปริญญาตรีในสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบันได้การเรียกชื่อปริญญาในสาขาวิชา และการใช้อักษรย่อสำหรับสาขาวิชานั้นให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา 43 สภาสถาบันโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการอาชีวศึกษาอาจออกข้อบังคับกำหนดให้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีได้รับปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับหนึ่งหรือปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับสองได้

มาตรา 44 สภาสถาบันอาจออกข้อบังคับกำหนดให้มีประกาศนียบัตรออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาเฉพาะวิชาได้

มาตรา 45 สถาบันมีอำนาจให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์แก่บุคคลซึ่งสภาสถาบันเห็นว่าทรงคุณวุฒิสมควรแก่ปริญญานั้น แต่จะให้ปริญญาดังกล่าวแก่คณาจารย์ประจำ ผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในสถาบันนายกสภาสถาบันหรือกรรมการสภาสถาบันในขณะที่ดำรงตำแหน่งนั้นมิได้สาขาของปริญญาเกิตติมศักดิ์ และหลักเกณฑ์การให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา 46 สภาสถาบันอาจกำหนดให้มีครูวิทยฐานะหรือเชี่ยวชาญฐานะเป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงและประกาศนียบัตรวิชาชีพได้และอาจกำหนดให้มีครูประจำตำแหน่งกรรมการสภาสถาบัน ครูประจำตำแหน่งผู้บริหาร หรือครูประจำตำแหน่งคณาจารย์ของสถาบันได้การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครูวิทยฐานะ เชี่ยวชาญและครูประจำตำแหน่ง ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกาครูวิทยฐานะ เชี่ยวชาญ และครูประจำตำแหน่งจะใช้อีกโอกาสใด โดยมีเงื่อนไขอย่างไรให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา 47 สภาสถาบันอาจกำหนดให้มีตรา สัญลักษณ์ เครื่องหมายของสถาบัน เครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายของนักศึกษาได้ โดยทำเป็นข้อบังคับของสถาบันและประกาศในราชกิจจานุเบกษาการใช้ตรา สัญลักษณ์ เครื่องหมายของสถาบันเพื่อการค้าหรือการใช้สิ่งดังกล่าวที่มีใช้เพื่อประโยชน์ของสถาบันตามวรรคหนึ่ง ต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากสถาบัน

หมวด 4 ความร่วมมือในการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ

มาตรา 48 เพื่อประโยชน์ในการพัฒนามาตรฐานการอาชีวศึกษาของชาติ ให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ดำเนินการประสาน ส่งเสริม และสนับสนุนการจัดการอาชีวศึกษาของสถานศึกษาเอกชน ให้สามารถจัดการอาชีวศึกษาสอดคล้องกับนโยบายและมาตรฐานการอาชีวศึกษา

มาตรา 49 สถานศึกษาอาชีวศึกษาของเอกชนอาจเข้าร่วมเป็นเครือข่ายของสถาบันเพื่อประโยชน์ในการร่วมมือทางวิชาการ การสร้างคุณภาพการอาชีวศึกษาเอกชน ให้สอดคล้องกับระบบมาตรฐานการอาชีวศึกษาของชาติ เพื่อสามารถใช้ทรัพยากรร่วมกันให้เกิดประโยชน์สูงสุดทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 50 สถาบันต้องจัดระบบการจัดการให้เอื้ออำนวยแก่ผู้มีประสบการณ์ ผู้ผ่านการฝึกอบรมจากสถานประกอบการที่ได้รับการรับรอง ผู้เรียนที่สะสมผลการเรียนไว้ และผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน ให้สามารถเทียบโอนผลการเรียนหรือประสบการณ์ด้านวิชาชีพเพื่อให้ได้คุณวุฒิการศึกษาในหลักสูตรต่าง ๆ ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด

มาตรา 51 ในการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีที่เป็นความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบัน และสถานประกอบการ ให้เป็นไปตามข้อตกลงระหว่างสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบัน และสถานประกอบการ

มาตรา 52 สถานประกอบการใดที่ประสงค์จะดำเนินการจัดการอาชีวศึกษา และการฝึกอบรมวิชาชีพตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขอต่อเลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเพื่อได้รับการรับรองประโยชน์ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตามกฎหมาย ทั้งนี้ ให้ถือว่าไม่เป็นการขัดหรือแย้งกับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานรูปแบบศูนย์การเรียนตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

การยื่นคำขอและการพิจารณาให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

การจัดการอาชีวศึกษาในสถานประกอบการให้จัดการสอนตามหลักสูตรการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ หรือจัดการสอนตามหลักสูตรที่สถานประกอบการร่วมกับสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันจัดทำขึ้นโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการอาชีวศึกษาหลักเกณฑ์ และวิธีการดำเนินการตามวรรคสาม ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด

มาตรา 53 สถานประกอบการหรือภาคเอกชนอาจเข้าร่วมดำเนินการจัดตั้งศูนย์วิจัยห้องทดลองหรือห้องปฏิบัติการเพื่อพัฒนาการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ ในสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันของรัฐหรือเอกชนได้ตามความตกลงของสถานศึกษาหรือสถาบันและสถานประกอบการนั้น ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ด้านความร่วมมือในการพัฒนากำลังคน การวิจัยและพัฒนาเพื่อเสริมสร้างมาตรฐานการอาชีวศึกษาและเพิ่มพูนประสบการณ์ของครู คณาจารย์ บุคลากรทางการศึกษา

ในสถานศึกษาหรือสถาบัน ให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี

รายได้และทรัพย์สินที่เกิดจากการดำเนินการของสถานประกอบการตามวรรคหนึ่งให้เป็นรายได้ของสถานศึกษาหรือสถาบันนั้น

หลักเกณฑ์และวิธีการในการเข้าร่วมดำเนินการของสถานประกอบการ หรือภาคเอกชนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา 54 สถานประกอบการ สมาคมวิชาชีพ หรือองค์กรอื่นที่ให้ความร่วมมือในการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ อาจได้รับสิทธิและประโยชน์ ดังต่อไปนี้

(1) การสนับสนุนด้านวิชาการและทรัพยากรตามสมควรแก่กรณี

(2) การเชิดชูเกียรติแก่สถานประกอบการ สมาคมวิชาชีพ หรือองค์กรอื่น ที่ให้ความร่วมมือในการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ

มาตรา 55 ครูฝึกในสถานประกอบการตามมาตรา 52 และมาตรา 53 ต้องมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(1) เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษาและผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรมวิชาการศึกษาด้านอาชีพ

(2) เป็นผู้ชำนาญการด้านอาชีพโดยสำเร็จการศึกษาวิชาชีพไม่ต่ำกว่าระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ หรือมาตรฐานอื่นตามที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด

(3) เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านอาชีพเฉพาะสาขาซึ่งสำเร็จการศึกษาวิชาชีพไม่ต่ำกว่าระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีประสบการณ์ในสาขาอาชีพนั้นไม่น้อยกว่าห้าปี หรือสำเร็จการศึกษาวิชาชีพระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่มีประสบการณ์ในสาขาอาชีพนั้นไม่น้อยกว่าสามปี หรือผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติและมีประสบการณ์ในการทำงานในสาขาอาชีพนั้นไม่น้อยกว่าห้าปี

(4) เป็นผู้ที่มีประสบการณ์และประสบความสำเร็จในอาชีพเฉพาะสาขา มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสังคมและท้องถิ่น และสามารถถ่ายทอดความรู้ได้

หลักเกณฑ์ในการแต่งตั้ง การทดสอบ การฝึกอบรม และการออกใบรับรองการเป็นครูฝึกในสถานประกอบการ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมวด 5 การเงินและทรัพยากร

มาตรา 56 ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งในสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เรียกว่า “กองทุนเพื่อพัฒนาการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ” มีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการจัดการอาชีวศึกษา การพัฒนาบุคลากร และความร่วมมือในการจัดการอาชีวศึกษา ประกอบด้วย

(1) เงินหรือทรัพย์สินอื่นที่สถานประกอบการหรือเอกชนมอบให้แก่กองทุน หรือที่มีผู้บริจาคหรืออุทิศให้แก่กองทุน

(2) เงินที่ได้รับจากต่างประเทศ รัฐบาลต่างประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศ

(3) ดอกผลและผลประโยชน์ที่เกิดจากกองทุน

(4) รายได้หรือผลประโยชน์อื่นของกองทุน

มาตรา 57 เงินกองทุนให้ใช้จ่ายได้ ดังต่อไปนี้

(1) การดำเนินงานและสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพเครื่องมือ อุปกรณ์ อาคารสถานที่ หลักสูตร กิจกรรม มาตรฐานสถานศึกษาและรูปแบบการศึกษาที่สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ และการพัฒนาบุคลากร รวมถึงนักเรียนและนักศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สถาบันสถานประกอบการ และครูฝึกในสถานประกอบการ ตลอดจนความร่วมมือระหว่างหน่วยงานดังกล่าว

(2) การให้กู้ยืมแก่ผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาเพื่อใช้จ่ายในการประกอบอาชีพโดยอิสระ

(3) เป็นค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้การเบิกจ่ายเงินกองทุนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด

หมวด 6 บทกำหนดโทษ

มาตรา 58 ผู้ใดใช้ครูวิทยฐานะ เชื้อวิทยฐานะ ครูประจำตำแหน่ง เครื่องแบบเครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายของนักศึกษาหรือสิ่งใดที่เลียนแบบสิ่งดังกล่าว โดยไม่มีสิทธิที่จะใช้หรือแสดงด้วยประการใด ๆ ว่าตนมีตำแหน่งใดในสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันการอาชีวศึกษาหรือมีปริญญา ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพของสถานศึกษาหรือสถาบันโดยที่ตนไม่มีสิทธิ ถ้าได้กระทำเพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิที่จะใช้ หรือมีตำแหน่งหรือวิทยฐานะเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 59 ผู้ใดกระทำการดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(1) ปลอม หรือทำเลียนแบบซึ่งตรา สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายของสถาบันไม่ว่าจะทำการเป็นสื่อใดหรือทำด้วยวิธีใด ๆ

(2) ใช้ตรา สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายของสถาบันปลอมหรือซึ่งทำเลียนแบบ หรือ

(3) ใช้ หรือทำให้ปรากฏซึ่งตรา สัญลักษณ์ เครื่องหมายของสถาบันที่วัตถุประสงค์หรือสินค้าใดๆ โดยไม่ได้รับอนุญาตถ้าผู้กระทำความผิดตาม (1) เป็นผู้กระทำความผิดตาม (2) ด้วย ให้ลงโทษเฉพาะความผิดตาม (2) แต่กระหนงดียวความผิดตาม (3) เป็นความผิดอันยอมความได้

บทเฉพาะกาล

มาตรา 60 ให้สถานศึกษาอาชีวศึกษาที่ตั้งขึ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นสถานศึกษาอาชีวศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มาตรา 61 ให้ผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ หัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าวิทยาลัย รวมทั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองหรือผู้ช่วยของผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาตามพระราชบัญญัติ ระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการพ.ศ. 2546 อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ หัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าวิทยาลัย หรือผู้ดำรงตำแหน่งรองหรือผู้ช่วยของตำแหน่งดังกล่าวตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 62 ในระหว่างที่ยังมิได้ตราพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ข้อบังคับ ระเบียบและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นำพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ข้อบังคับระเบียบ หรือประกาศกระทรวงศึกษาธิการ ระเบียบสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาและข้อบังคับหรือระเบียบของสถานศึกษาอาชีวศึกษา ที่ใช้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 63 ในระหว่างที่ยังมิได้มีการแต่งตั้งผู้อำนวยการสถาบันตามมาตรา 28 ให้เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการทำหน้าที่รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบันเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบันตามพระราชบัญญัตินี้ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่รักษาการดังกล่าว (พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551) www.vec.go.th/Portals/0/Doc/Low/vec_law_2.pdf

2.4 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (พ.ศ. 2556)

1.4.1 หลักการของหลักสูตร

1. เป็นหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพหลังมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่าด้านวิชาชีพ ที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ และประชาคมอาเซียน เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนระดับฝีมือให้มีสมรรถนะ มีคุณธรรมจริยธรรม และจรรยาบรรณทางวิชาชีพ สามารถประกอบอาชีพได้ตรงตามความต้องการของสถานประกอบการและการประกอบอาชีพอิสระ

2. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้เลือกเรียนได้อย่างกว้างขวาง เน้นสมรรถนะเฉพาะด้านด้วยการปฏิบัติจริงสามารถเลือกวิธีการเรียนการสอนตามศักยภาพของผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเทียบโอนผลการเรียน เทียบความรู้และประสบการณ์จากแหล่งวิทยาการ สถานประกอบการและสถานประกอบอาชีพอิสระ

3. เป็นหลักสูตรที่สนับสนุนการประสานความร่วมมือในการจัดการศึกษาร่วมกันระหว่างหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและเอกชน

4. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้สถานศึกษา สถานประกอบการ ชุมชนและท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการพัฒนาให้หลักสูตรตรงตามความต้องการ และสอดคล้องกับสภาพยุทธศาสตร์ของภูมิภาค เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

1.4.2 จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. เพื่อให้มีข้อมูล ทักษะและประสบการณ์ในงานอาชีพให้สอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพ สามารถนำความรู้ทักษะและประสบการณ์ในงานอาชีพไปปฏิบัติงานอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ เลือกรูปแบบการดำรงชีวิต การประกอบอาชีพ ได้อย่างเหมาะสมกับคน สร้างสรรค์ความเจริญต่อชุมชนท้องถิ่นและประเทศชาติ
2. เพื่อให้เป็นผู้มีปัญหา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่เรียนรู้ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและการประกอบอาชีพสามารถสร้างอาชีพ มีทักษะในการจัดการและพัฒนาอาชีพให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ
3. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ มีความมั่นใจและความภาคภูมิใจในวิชาชีพที่เรียน รักงาน รักหน่วยงาน สามารถ ทำงานเป็นหมู่คณะได้ดี โดยมีความเคารพในสิทธิและหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น
4. เพื่อให้เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมสังคมที่ดีงาม ทั้งในการทำงาน การอยู่ร่วมกัน การต่อต้านความรุนแรง สารเสพติด มีความรับผิดชอบต่อครอบครัวหน่วยงาน ท้องถิ่นประเทศชาติ อุทิศตนเพื่อสังคม เข้าใจและเห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น มีจิตสำนึกด้านปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง รู้จักใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดี
5. เพื่อให้มีบุคลิกภาพที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ มีคุณธรรม จริยธรรม และวินัยของตนเอง มีสุขภาพอนามัยที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ เหมาะสมกับงานอาชีพ
6. เพื่อตระหนักและมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ สังคม การเมืองของประเทศมีความรักชาติ สำนึกในความเป็นไทย เสียสละเพื่อส่วนรวม ดำรงรักษาไว้ซึ่งความมั่นคงของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ การเมืองการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข (หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ. 2556)

2.5 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (พ.ศ. 2546)

2.5.1 หลักการ

1. เป็นหลักสูตรที่มุ่งผลิตและพัฒนาแรงงานระดับผู้ชำนาญเฉพาะสาขาอาชีพ สอดคล้องกับตลาดแรงงานสภาพเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม สามารถเป็นหัวหน้างานหรือเป็นผู้ประกอบการได้
2. เป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีสมรรถนะในการประกอบอาชีพ มีความรู้เต็มภูมิ ปฏิบัติได้จริงและเข้าใจชีวิต
3. เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการวิชาชีพมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนวิชาชีพ สามารถถ่ายโอนประสบการณ์การเรียนรู้จากสถานประกอบการ และสามารถสะสมการเรียนรู้และประสบการณ์ได้

2.5.2 จุดหมาย

1. เพื่อให้มีความรู้และทักษะพื้นฐานในการดำรงชีวิต สามารถศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมหรือศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น
2. เพื่อให้มีทักษะและสมรรถนะในงานวิชาชีพ
3. เพื่อให้สามารถบูรณาการความรู้ ทักษะศาสตร์ต่างๆ ประยุกต์ใช้ในงานอาชีพ สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี
4. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ มีความมั่นใจและภาคภูมิใจในงานอาชีพ รักงาน รักองค์กร สามารถทำงานเป็นหมู่คณะได้ดี และมีความภาคภูมิใจในตนเองต่อการเรียนวิชาชีพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. เพื่อให้มีปัญญา ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการจัดการ การตัดสินใจในการแก้ไขปัญหา รู้จักแสวงหาแนวทางใหม่ๆ มาพัฒนาตนเอง ประยุกต์ใช้ความรู้ ในการสร้างงานให้สอดคล้องกับอาชีพอย่างต่อเนื่อง

6. เพื่อให้มีบุคลิกภาพที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม ซื่อสัตย์ มีวินัย มีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรงทั้งร่างกายและจิตใจ เหมาะสมกับการปฏิบัติอาชีพนั้นๆ

7. เพื่อให้ผู้ที่พหุกรรมทางสังคมที่ดั่งงาม ทั้งในการทำงาน การอยู่ร่วมกัน มีความรับผิดชอบต่อองค์กร ท้องถิ่นและประเทศชาติ อุทิศตนเพื่อสังคม เข้าใจและเห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่น ตระหนักในการแก้ไขปัญหาและความสำคัญของสิ่งแวดล้อม

8. เพื่อตระหนักและมีส่วนร่วมในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจของประเทศ โดยเป็นกำลังเป็นสำคัญในด้านการผลิตและการให้บริการ

9. เพื่อให้เห็นคุณค่าและดำรงไว้ซึ่งสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ปฏิบัติตนในฐานะพลเมืองดีตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข (หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พ.ศ. 2546)

2.6 สภาพการจัดการศึกษาเกษตรของประเทศไทย

2.6.1 การจัดการศึกษาเกษตรในระดับขั้นพื้นฐาน

เป็นการศึกษาก่อนระดับอุดมศึกษา โดยมีสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน หรือ สพฐ. เป็นตัวกำหนดและดูแล โดยมีการศึกษาไม่น้อยกว่า 12 ปี เพื่อเป็นการยกระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของประชาชน ซึ่งไม่ใช่เป็นการศึกษาที่สิ้นสุด ลงในระดับนี้ แต่เป็นรากฐานในการเรียนรู้ตลอดชีวิต และการพัฒนาบุคคล หรือเป็นการศึกษาเบื้องต้นก่อนที่จะก้าวไปสู่การศึกษา และการอบรมระดับสูงขึ้นไป

ในการจัดการศึกษาเกษตรในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นการประถมศึกษา 1 – 6 โดยมีหน่วยงานรับผิดชอบคือ สำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ เทศบาลต่างๆ และกรุงเทพมหานคร สำหรับวิชาการเกษตรที่จัดการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษาจะจัดอยู่ในกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ เป็นการสร้างประสบการณ์ทั่วไปในการทำงาน และมีความรู้ขั้นพื้นฐานในการประกอบอาชีพที่ทันสมัยประกอบไปด้วยงานบ้าน งานเกษตร และสิ่งประดิษฐ์และงานช่าง เพื่อให้ผู้เรียนได้นำไปพัฒนากิจการในครอบครัวและท้องถิ่นต่อไป เมื่อผู้เรียนมีโอกาสได้เรียนต่อในระดับสูงต่อไปได้

ในการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา เป็นการจัดการศึกษา ตั้งแต่มัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ในระดับนี้มีการรับผิดชอบในการจัดการในโรงเรียนในระดับมัธยมศึกษา ที่อยู่ในโครงการพัฒนาการศึกษา และการจัดการศึกษา ได้จัดวิชาเกษตรไว้ในกลุ่มการทำงานและอาชีพเพื่อให้ผู้เรียนมีทัศนคติต่อวิชาชีพเกษตรและสามารถปฏิบัติงานเกษตรพอเป็นพื้นฐาน แต่ยังไม่นำไปประกอบอาชีพได้ตลอดจนให้รู้จักคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติ อ้างถึง ภัคพงศ์ ปวงสุข (2554 : 159)

2.6.2 การจัดการศึกษาเกษตรในระดับอาชีวศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รับผิดชอบในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) การจัดการศึกษาเกษตรระดับอาชีวศึกษา เน้นหนักในการประกอบอาชีพเกษตร ให้สามารถประกอบอาชีพเกษตรได้ ให้ความสำคัญริเริ่มและมีความรับผิดชอบในวิชาชีพเกษตรตลอดจนในการศึกษาระดับที่สูงขึ้น

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาเกษตรกรรม ความมุ่งหมายของหลักสูตร คือ การให้มีความรู้และทักษะวิชาชีพเกษตรสมัยใหม่ สามารถไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินชีวิตและประกอบอาชีพได้ (ภักพงศ์ ปวงสุข, 2554 : 159)

2.6.3 การจัดการศึกษาเกษตรในระดับอุดมศึกษา

มีหน่วยงานที่มีสถาบันการศึกษาที่รับผิดชอบ มีอยู่ด้วยกันหลายที่คือ

- มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีคณะเกษตรศาสตร์ จัดการศึกษาด้านเกษตรโดยตรง คณะศึกษาศาสตร์ผลิตครูโดยตรง
- มหาวิทยาลัยขอนแก่น มีคณะเกษตรศาสตร์ จัดการศึกษาด้านการเกษตรโดยตรง
- มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีคณะเกษตรศาสตร์ จัดการศึกษาด้านการเกษตรโดยตรง และคณะศึกษาศาสตร์ จัดการศึกษาเกษตรเป็นวิชาเอก
- มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มีคณะทรัพยากรธรรมชาติ จัดการศึกษาเกษตรโดยตรง
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช มีสาขาส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์
- สถาบันเทคโนโลยีการเกษตร มีสถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้ และวิทยาเขตเกษตรลาดกระบัง ปัจจุบันยกระดับขึ้นเป็นคณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จัดการศึกษาเกษตรโดยตรง

ความมุ่งหมายหลักของการจัดการเกษตรในระดับนี้ ก็คือ เพื่อผลิตผู้เรียนให้ได้ออกไปเป็นนักวิชาการเกษตร นักเทคนิคเกษตรขั้นสูง นักส่งเสริมการเกษตรหรือสามารถออกเป็นครูเกษตรระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และระดับเทคนิคได้

2.7 การจัดการศึกษาเกษตรในประเทศไทย

นับตั้งแต่มีการจัดการศึกษาเกษตรในประเทศไทยตั้งแต่ปีพุทธศักราช 2444 นั้นเป็น จุดเริ่มต้นของการพัฒนาการจัดการศึกษาเกษตรศาสตร์ ซึ่งเป็นศาสตร์อันยิ่งใหญ่และมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาการเกษตร การผลิตกำลังคนนำมาพัฒนาประเทศชาติมาโดยตลอดจวบจนปัจจุบัน

2.7.1 ประวัติและความเป็นมาของการจัดการศึกษาเกษตรในประเทศไทย

ประวัติของการศึกษาเกษตรในประเทศไทย ได้กล่าวว่าปีพุทธศักราช 2444 ซึ่งยังไม่ได้มีการแบ่งประเภทของการศึกษานอกกระบบ รัฐได้เริ่มเข้ามามีบทบาทในการจัดการศึกษาอย่างเป็นทางการโดยกระทรวงเกษตรราธิการได้ทำสัญญาจ้างนาย โดยามะ ผู้เชี่ยวชาญด้านหม่อนไหมจากประเทศญี่ปุ่น ให้เข้ามาตรวจดู แล้วทดลองการเพาะเลี้ยงไหมตามแบบญี่ปุ่น พร้อมกับได้เริ่มสอนและฝึกฝนนักเรียนไทยในวิชาการเลี้ยงไหมและทำไหม และได้สร้างสวนหม่อนกับสถานีทดลองเลี้ยงไหมขึ้นที่ ตำบลศาลาแดง อำเภอสระประทุม จังหวัดพระนครเป็นแห่งแรก ต่อมาได้มีการจัดตั้งโรงเรียนช่างไหมในบริเวณเดียวกันกับสถานีทดลองเลี้ยงไหมขึ้นด้วย โรงเรียนนี้เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาติให้นำไปเผยแพร่ภายนอกได้ ไม่ว่าการณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สอนวิชาการเลี้ยงไหมชั้นสูง เพื่อให้ผู้เรียนจบหลักสูตร 1 ปีแล้ว ออกไปเป็นพนักงานเลี้ยงไหมทดแทนผู้เชี่ยวชาญทางญี่ปุ่น

ต่อมารัฐบาลได้พิจารณาเห็นว่าการเพาะปลูกพืชอื่นๆ นอกจากการทำไหมก็ควรได้รับการสนับสนุนเช่นเดียวกัน ดังนั้นจึงมีการให้จัดการสอนวิชาการเพาะปลูกอื่นๆ ในโรงเรียนช่างไหมนี้ด้วย พร้อมกับการคัดเลือกนักเรียนที่สำเร็จในวิชาการเพาะปลูกและช่างไหมจากโรงเรียนนี้ ส่งไปศึกษาต่อในต่างประเทศ โดยให้นักศึกษาหนักไปทางฝ่าย ข้าว และยาสูบ นักเรียนในกระทรวงเกษตรราธิการไปศึกษาวิชาการเพาะปลูกในประเทศสหรัฐอเมริกา เมื่อปีพุทธศักราช 2453 คือนายตรี มลินทสูต ซึ่งสำเร็จวิชาเกษตรกรรมจากมหาวิทยาลัยคอร์เนล ภายหลังจากได้รับบรรดาศักดิ์เป็น พระยาภจนกร และได้รับแต่งตั้งเป็นหัวหน้าสถานีทดลองข้าวธัญบุรีเป็นคนแรก ต่อจากนั้นได้มีการนำความรู้เกษตรไปเผยแพร่ให้แก่เกษตรกรในรูปแบบต่างๆ กันได้มีการจัดการแสดงกิจการเกษตรสาธารณะ เช่นการแสดงกลสิกรรมและพาณิชยกรรม ดังที่เรียนในปัจจุบันนี้ว่านิทรรศการ ได้มีการแสดงวิธีการปฏิบัติทางการเกษตร เช่นการทำแปลงปลูกผักตัวอย่าง หรือเรียนในปัจจุบันว่า การสาธิต ซึ่งจัดได้ว่าเป็นการให้การศึกษาทางการเกษตรที่ไม่เป็นระบบ หรือเป็นนวัตกรรมทางการศึกษาอย่างหนึ่ง ในการแสดงกลสิกรรมและพาณิชยกรรมในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้มีพระราชดำรัสตอนหนึ่งว่า “การใดๆ ก็ดี ถ้าชักชวนด้วยปาก หรือด้วยหนังสืออย่างเดียวมักไม่ใครพอ สู้จัดแต่งตั้งให้เห็นด้วยตา ไม่ได้เพราะรู้สึกไม่ใคร่รู้สึกเบื่อเหมือนฟังคำอธิบายหรืออ่านหนังสือ การดูเป็นเครื่องที่ให้เกิดผล เพราะฉะนั้นจึงศึกษาไปรู้ไปโดยไม่รู้สึกว่าเป็นเรียน ความรู้ที่ได้ไปโดยอาการเช่นนี้มักจะซึมซาบ อยู่ในหัวใจ และจดจำไปไว้นาน” (ภักคพงศ์ ปวงสุข, 2554 : 136)

2.7.2 ความหมายของการศึกษาเกษตรและอาชีวศึกษาเกษตร

นพคุณ ศิริวรรณ ได้ให้ความหมายของการศึกษาเกษตร (Agricultural Education) ว่าหมายถึงการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการสอน การนิเทศ และการบริหารทางการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับเกษตรกรรม เพื่อเป็นการเตรียมคนให้ไปทำงานตามหน้าที่ต่างๆ หรือมีความเข้าใจใน เรื่องเกษตรกรรม ขอบเขตการศึกษาส่วนใหญ่จำกัดอยู่ในขอบเขตพื้นที่การศึกษา ในรูปแบบของระดับ มัธยมศึกษา ประถมศึกษา การฝึกอบรม การสอนวิชาชีพเกษตรกรรมในระดับอุดมศึกษา รวมทั้งการส่งเสริมการศึกษานอกระบบ การศึกษาผู้ใหญ่ และโครงการส่งเสริมงานอาชีพต่างๆ ที่จัดขึ้นโดยรัฐหรือเอกชน ดังนั้นการจัดการอาชีวศึกษาเกษตรจึงเป็นการลงทุนการจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมกำลังคนให้มีทักษะ เจตคติ และความรู้ความสามารถในอันที่จะออกไปประกอบอาชีพอิสระหรือสามารถให้บริการแก่ผู้ประกอบการอาชีพเกษตรกรรมได้

สุรพล สงวนศรี กล่าวว่า การศึกษาเกษตร หมายถึง การให้การศึกษาในเรื่องราวที่เกี่ยวกับการเกษตร หรืออาจจะกล่าวได้ว่าเป็นการเล่าเรียน ฝึกฝน และอบรมในเรื่องที่เกี่ยวกับการเกษตร เพราะความรู้ทางการเกษตรตาม ความหมายนี้จะเห็นว่าการศึกษาเกษตรย่อมจะต้องมีความพร้อมๆ กับการเกษตรเพราะความรู้ทางการเกษตรที่ผู้ประกอบการได้รับปฏิบัติ หรือที่มีการถ่ายทอดเป็น ลำดับมานั้นก็เป็นการศึกษาเกษตรแบบหนึ่งคือเป็นการศึกษาตามอัธยาศัย หรือแบบธรรมชาติวิสัย ซึ่งหมายถึง กระบวนการศึกษาที่มีได้กำหนดเป็นระเบียบแบบแผน เป็นการศึกษาหาความรู้ ทักษะโดยอาศัยประสบการณ์ชีวิตประจำวันและสิ่งแวดล้อม เช่น ทักษะในการประกอบอาชีพเกษตรกรที่ถ่ายทอดสู่บุตรธิดาก็เป็นการศึกษาด้วยตนเอง

เป็นที่ทราบกันดีว่าเกษตรในประเทศไทยนั้นมีความสำคัญและเป็นพื้นฐานของระบบสังคมและเศรษฐกิจของประเทศ เพราะภาคเกษตรนั้นมีบทบาทสำคัญต่อการอยู่รอดหรือการกินดีอยู่ดีของพลเมืองทุกระดับ และการเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ อันเนื่องมาจากความเหมาะสมของภูมิประเทศและความหลากหลายทางชีวภาพ ประชากรส่วนใหญ่ ของประเทศนี้ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ซึ่งยังถือว่าอาชีพเกษตรกรรมเป็นอาชีพหลักและเป็นอาชีพอาศัยของประเทศ ที่ประชากรของไทยไม่น้อยกว่าครึ่งยังถือว่าอาชีพเกษตรกรรมเป็นอาชีพหลักและพึ่งพาอาศัยกันและกัน เมื่อผู้ผลิตเห็นประโยชน์ของการผลิตแล้วไม่ทำการผลิตใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อที่ และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประกอบอาชีพนี้อยู่ อาชีพเกษตรกรรมเป็นอาชีพเกี่ยวเนื่องกับการผลิต และการจัดจำหน่ายสินค้าและ บริการ ทางด้านการเกษตรซึ่งผลิตผลทางการเกษตรนอกจากใช้ในการบริโภค เป็นส่วนใหญ่แล้วยังใช้เป็นวัตถุดิบ การผลิตทางอุตสาหกรรมอีกด้วย ซึ่งในความหมายของการศึกษาเกษตรที่ผู้ทรงคุณวุฒิได้กล่าวถึงเมื่อพิจารณาให้ เห็นภาพรวมจะเห็นได้ว่าการจัดการศึกษาเกษตรในหลายวัตถุประสงค์แต่ก็มีความเกี่ยวพันกันอย่างใกล้ชิด เช่น ในมหาวิทยาลัยที่เปิดหลักสูตรการสอนหลักสูตรด้านการศึกษาเกษตรใช้ชื่อหลักสูตรที่ต่างกันไป แต่ละคำในภาษาอังกฤษก็ยังคงเป็นคำเดียวกัน คือ Agricultural Education ในหลักสูตรที่ใช้คำว่า “เกษตร ศึกษา” นอกจากนี้แล้วยังครอบคลุมกว้างขวางถึงศาสตร์ต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์กับศาสตร์ด้านการเกษตรอื่น ด้วย ซึ่งจะกล่าวได้เป็นศาสตร์แห่งการ บูรณาการทุกศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเกษตรและศาสตร์ ทางด้านการเกษตร เพื่อการพัฒนากำลังคนให้เป็นกำลังสำคัญของการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนต่อไป (ภัก พงศ์ ปวงสุข, 2554 : 142)

2.7.3 รูปแบบการจัดการศึกษาเกษตรของประเทศไทย

การจัดการศึกษาเกษตรในประเทศไทยในปัจจุบันมี 3 รูปแบบ ดังต่อไปนี้

1. การศึกษาในระบบ กาศึกษาในระบบเป็นรูปแบบหนึ่งของการศึกษาที่มีการกำหนดจุดมุ่งหมาย วิธี การศึกษา หลักสูตร ระยะเวลาของการศึกษาการวัดผล และการประเมินผลที่เป็นเงื่อนไขของการสำเร็จ การศึกษาที่แน่นอน โดยการศึกษาในระบบแบ่งออกเป็น 2 ระดับ ได้แก่การศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษา ระดับอุดมศึกษา

2. การศึกษานอกระบบ เป็นการศึกษาที่มีความยืดหยุ่นในการกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบ วิธี การศึกษา ระยะเวลาของการศึกษา กาวัดและประเมินผลการศึกษา ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญของการสำคัญ การศึกษา โดยเนื้อหาและหลักสูตรที่จะต้องมีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพปัญหาและค ความต้องการของ บุคคลแต่ละกลุ่ม การจัดการศึกษานอกระบบแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือสามารถแบ่งเป็นระดับตาม การศึกษาในระบบกับประเภทที่ไม่สามารถแบ่งระดับได้

3. การศึกษาตามอัธยาศัย การจัดการศึกษาตามอัธยาศัย การจัดการศึกษาตามอัธยาศัยเป็นรูปแบบ การศึกษาอีกรูปแบบหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนได้ เรียนรู้ด้วยตนเองตามความสนใจ ตามศักยภาพความพร้อมและ โอกาส โดยการศึกษาจากบุคคล ประสบการณ์ สังคม สภาพแวดล้อม สื่อ หรือแหล่งความรู้อื่นๆ

สถานการณ์การศึกษาไทย

การปฏิรูปการศึกษาเริ่มขึ้นมากกว่า 10 ปี การจัดการศึกษาไทยยังมองมิติศทางและคุณภาพไม่ชัดเจน เมื่อเทียบกับประเทศเพื่อนบ้าน ในช่วงที่การเมืองแบบบูรณารวมศูนย์อำนาจ เกิดความขัดแย้งในทั้ง ในหลักคิดและวิธีการกับคณะกรรมการนชุดพิเศษ ในองค์กรอิสระที่เรียกว่า สำนักงานปฏิรูปการศึกษาได้ทำการ จัดการปฏิรูปการศึกษา ตั้งแต่พุทธศักราช 2542 เป็นต้น มาพบประเด็นและทิศทางทางการศึกษาในช่วงอ แรกๆ ความคิดของผู้คนคงไม่เปลี่ยนไปจากการเรียนเพื่อเรียนเพื่อเรียนให้สูงขึ้นเพื่อได้ปริญญาและใน หน่วยงานหรือโรงเรียนจะเป็นการเปลี่ยนแปลงเชิงเทคนิคเช่น การปรับปรุงวิธีสอน ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ การวิจัยในชั้นเรียน และการประเมินผลการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งเป็น กระบวนการที่มีความ เชื่อว่าจะเป็นทางออกของการศึกษาของไทย ความสำเร็จของการปฏิรูปการศึกษอาจ มองเห็นในระดับมากในเรื่อง 1) การขยายโอกาสทางการศึกษา 12 ปี และ 15 ปี การจัดการศึกษาสำหรับผู้ ด้อยโอกาส ผู้พิการ การศึกษาทางเลือก การจัดการศึกษาโดยครอบครัว โดยสถานประกอบการ โดยสถาบัน ศาสนา ฯลฯ การเพิ่มงบประมาณเพื่อการศึกษา และมีระบบประกันคุณภาพการศึกษา และ 2) ความสำเร็จ ปานกลาง ได้แก่การ ปฏิรูปการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และการใช้แหล่งการเรียนรู้ ครูภูมิปัญญาไทย และความล้มเหลวที่สามารถมองภาพได้อย่างชัดเจน ได้แก่ การผลิตการพัฒนาครู ผู้บริหาร วิทยฐานะครูและ

ไม่ว่าการณ์ใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้บริหารผลการเรียนของผู้เรียนไม่สัมพันธ์กัน และสื่อเทคโนโลยี นองจากนี้แล้วเรื่องที่ล้มเหลว แยกแยก และเสียเวลา คือ เรื่องของการปฏิรูปโครงสร้าง และจากรายงานการศึกษาไทยในเวทีโลกในปีพุทธศักราช 2549 โดยโครงการศึกษาเปรียบเทียบการพัฒนาการศึกษาไทยกับนานาชาติ สามารถสรุปประเด็นสำคัญในด้านต่างๆ ของการศึกษาของประเทศไทยยังอยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจเท่าที่ควรทั้งที่ไม่น่าพอใจเท่าที่ควรทั้งที่เมื่อเทียบกับงบประมาณที่ใช้ในการศึกษาไทยกับประเทศอื่นๆ แล้วไม่ว่าจะเป็นด้านสภาพแวดล้อม ระบบการศึกษา โอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษา คุณภาพทางการศึกษา คุณภาพการจัดการศึกษา ประสิทธิภาพในการจัดการศึกษา ประสิทธิภาพในการจัดการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับเจตนารมณ์ ในการปฏิรูปการศึกษา เป็นเจตนารมณ์ที่ต้องการขจัดข้ออ่อนข้อบกพร่องของการศึกษาไทย และจุดเสริมจุดแข็งที่มีอยู่ให้ขยายผลได้ดียิ่งขึ้น ขณะเดียวกันเป็นการปรับตัว เพื่อการดำรงอยู่ในประชาคมโลกที่เปลี่ยนแปลงทั้งระบบการคิด กระบวนการที่อาศัยองค์ความรู้ต่างๆ ตลอดจนต้องการความร่วมมือสนับสนุนทุกฝ่าย (ภักพงค์ ปวงสุข, 2554: 129)

2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่องความต้องการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรของครู-อาจารย์ในสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

นพคุณ ศิริวรรณ (2538) ได้ศึกษาเรื่อง ความต้องการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรของครู-อาจารย์ผู้สอนวิชาเกษตรในสถานศึกษาระดับมัธยมของประเทศไทย โดยมีมุ่งหมายเพื่อสำรวจปัญหาอุปสรรคสำรวจความต้องการของครู-อาจารย์ผู้สอนวิชาเกษตร ในการสอนการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรในโรงเรียนมัธยมศึกษาของประเทศไทย เขตการศึกษาต่างๆ เพื่อนำผลวิจัยมาใช้เสนอแนวในการพัฒนา ปรับปรุงการจัดการศึกษา การผลิตครู-อาจารย์ผู้สอนวิชาเกษตรให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น ผลการวิจัยพบว่า ครู-อาจารย์ผู้สอนวิชาเกษตรส่วนใหญ่นอกจากสอนวิชาเกษตรแล้วต้องทำการสอนอื่นๆ ด้วยเพราะครูวิชาอื่นไม่เพียงพอในการสอนได้พยายามแก้ไขปัญหาดังกล่าว ทั้งทางด้านปัญหาพื้นที่บริเวณไม่เพียงพอ ในการฝึกปฏิบัติของนักเรียน มีสื่อการสอนจำกัด ขาดงบประมาณเป็นต้น ครูเกษตรได้ระบุความต้องการปรับปรุงตัวเองด้านการสอน ต้องการความรู้ ทักษะทางด้านเกษตร ต้องการได้รับการฝึกอบรมเพิ่มเติม และมีโอกาสศึกษาต่อรวมทั้งการปรับปรุงบุคลิกภาพของตน นอกจากนี้จากยังต้องการได้รับความช่วยเหลือจากผู้บังคับบัญชาและศึกษานิเทศก์เกษตรเรื่องต่างๆ หลายด้าน เมื่อเปรียบเทียบความต้องการพัฒนาตนเองของครู-อาจารย์ผู้สอนวิชาเกษตรของเขตการศึกษาต่างๆ และปรากฏว่า มีความแตกต่างกันมาก แต่ที่น่าสนใจมากที่สุด คือครูอาจารย์ในเขตการศึกษา 9 มีความต้องการและสนใจในการพัฒนาตนเองมากกว่าครู-อาจารย์ในเขตการศึกษาอื่นๆ ในหลายด้าน

นพคุณ ศิริวรรณ และคณะ (2544) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง สภาพการจัดการเรียนการสอนภาควิชาครุศาสตร์เกษตรหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอน ภาควิชาครุศาสตร์เกษตรหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) ในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ตามความคิดเห็นของนักศึกษา ในภาพรวมและจำแนกตามสาขาวิชา ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ทั้งหมด ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) ในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2541 จำนวน 109 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวนประมาณหนึ่งในสามมีความคาดหวังในการประกอบอาชีพครูในภาครัฐ และ/หรือ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคเอกชนเป็นอันดับ 1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพความเหมาะสมในการจัดการเรียนการสอน ของนักศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก 3 ด้าน คือ ด้านผู้สอน ด้านผู้เรียน และด้านสื่อการเรียนการสอน และอยู่ในระดับปานกลาง 3 ด้าน คือ ด้านการวัดและประเมินผล ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนและด้าน หลักสูตรและเนื้อหาสาระ ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพความเหมาะสมในการจัดการเรียนการสอนด้านผู้สอน พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ใน ระดับมากแทบทุกข้อ มีเพียงข้อเดียว คือ มีการทบทวนความรู้เดิมก่อนสอน ที่มีความ คิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพความเหมาะสมในการจัดการเรียนการสอนด้าน ผู้เรียน พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่มีความคิดเห็น อยู่ใน ระดับมาก มีบางข้อที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ความคิดเห็นเกี่ยวกับ สภาพความเหมาะสมในการ จัดการเรียนการสอนด้านหลักสูตรและเนื้อหาสาระ พบว่า โดย ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณา เป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ ในระดับมากและปานกลาง ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพความ เหมาะสมในการจัดการเรียนการสอนด้านวิธีสอนและ กิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า โดยภาพรวมอยู่ใน ระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีบางข้อที่มีความ คิดเห็นอยู่ในระดับมาก ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพความเหมาะสมในการจัดการเรียนการสอนด้านสื่อ การเรียน การสอน พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่ มีความ คิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีบางข้อที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพความ เหมาะสมในการจัดการเรียนการสอนด้าน การวัดและ ประเมินผล พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากและปานกลาง ผลการวิจัยนำมาสู่ ข้อเสนอแนะต่อภาควิชาครุศาสตร์เกษตรคืออาจารย์ผู้สอนควรมี การพัฒนาด้านเทคนิควิธีสอน มีการ ประเมินผลการสอนเพื่อนำไปพัฒนาและปรับปรุงเนื้อหา วิชาที่สอนให้ทันสมัยอยู่เสมอ โดยการใช้สื่อการสอน ที่ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ รวมทั้ง ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริง และควรมีการปลูกฝังให้ผู้เรียนมี เจตคติที่ดี ต่ออาชีพครู และมุ่งที่จะออกไปประกอบอาชีพครูเมื่อจบการศึกษา

นพคุณ ศิริวรรณ และคณะ (2543) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรระดับ อนุปริญญาตามความคิดเห็นของนักศึกษา สถาบันราชภัฏ กลุ่มอีสานใต้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ความ คิดเห็นในการพัฒนา การเรียนการสอนวิชาเกษตรของนักศึกษาเกษตรระดับอนุปริญญา ในสถาบัน ราชภัฏ กลุ่มอีสานใต้ ด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชา การสอนและวิธีการสอน สื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก การวัดผลและประเมินผล ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ นักศึกษาเกษตร ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2542 ในสถาบันราชภัฏกลุ่มอีสานใต้ 4 แห่ง คือ สถาบันราชภัฏนครราชสีมา สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์ สถาบันราชภัฏ สุรินทร์ และสถาบันราชภัฏอุบลราชธานี ในระดับอนุปริญญา จำนวน 152 คน ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็น ในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรตามความคิดเห็นของนักศึกษาในสถาบันราชภัฏต่างๆ ทั้ง 4 แห่ง พบว่า 1) ด้านหลักสูตรและเนื้อหา นักศึกษาเห็นว่าที่ต้องการให้พัฒนา เวลาเรียน ภาคปฏิบัติวิชาเกษตร การ คัดเลือกเนื้อหาวิชามาสอนของผู้สอนให้คำนึงถึง สภาพแวดล้อมความรู้สึกละประสบการณ์พร้อมทั้งอุปกรณ์ การสอนของนักศึกษา เนื้อหาในการฝึกปฏิบัติควรส่งเสริมให้เข้าใจทฤษฎีที่เรียน ความยืดหยุ่นหรือ โอกาสใน การเลือกศึกษาตามความถนัดของแต่ละบุคคลของหลักสูตรที่ศึกษาอยู่ ความทันสมัยของเนื้อหาวิชาที่เรียน เนื้อหาวิชาเกษตรภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ที่จัดให้ทั้งหมดควรเหมาะสมที่จะนำไปใช้ประโยชน์และหลักสูตร ที่ศึกษาอยู่ ควรมีการกำหนดวัตถุประสงค์ไว้อย่างชัดเจน 2) ด้านการสอนและวิธีการสอน นักศึกษาเห็นว่าที่ ต้องการให้พัฒนา ผู้สอนควรใช้การสอนโดยให้ทดลองปฏิบัติ จริงในห้องปฏิบัติการ แปลงทดลองและฟาร์ม ผู้สอนควรใช้การสอนแบบสาธิต และควรมีการเชิญวิทยากรมาบรรยายร่วมด้วย 3) ด้านสื่อการเรียนการสอน เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และสิ่งอำนวยความสะดวก นักศึกษาเห็นว่าที่ต้องการให้พัฒนา สถานที่ฝึกงาน ภายใน พื้นที่ในการฝึกปฏิบัติงานของนักศึกษา พื้นที่ในการฝึกทดลอง พันธุ์ สัตว์ที่ดีที่ใช้ในงานเกษตร พื้นที่ที่ใช้ในการเลี้ยงสัตว์ พื้นที่ในการสาธิต แหล่งน้ำที่ใช้เพื่อการปลูกพืช ห้องสมุดควรมีเอกสารและหนังสือที่ใช้ประกอบ การเรียนอยู่ให้ครบ แหล่งน้ำที่ใช้สำหรับเลี้ยงสัตว์ แหล่งน้ำสำหรับเพาะ เลี้ยงสัตว์น้ำ พื้นที่ที่ใช้ในการปลูกพืช พันธุ์พืชที่ใช้ในงานเกษตร วัสดุ ฝึกและเคมีภัณฑ์ที่ใช้ในงานเกษตร เช่น ปุ๋ย ยาฆ่าแมลง และเครื่องมือ งานเกษตรที่ใช้ประกอบการเรียน และ 4) ด้านการวัดผล และประเมินผล นักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่า พัฒนาดีแล้ว จากการศึกษาหาความสัมพันธ์ด้านต่างๆ ในการพัฒนาการเรียนการสอน วิชาเกษตรตามความคิดเห็นของนักศึกษา ในสถาบันราชภัฏต่างๆ ทั้ง 4 แห่ง พบว่า 1) ด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชา เกี่ยวกับความน่าสนใจของเนื้อหาวิชา ที่เรียนและความสัมพันธ์ด้านเนื้อหาวิชาเกษตรกรรมกับวิชาอื่น มีความสัมพันธ์ กันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ส่วนเวลาเรียนภาคปฏิบัติวิชาเกษตร มีความ สัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 2) ด้าน การสอนและวิธีการสอน เกี่ยวกับ ผู้สอน ใช้การสอนแบบสาธิต ใช้การสอนแบบบรรยาย และการสรุปทเรียน ของผู้สอน มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ส่วนผู้สอนอธิบาย เนื้อหาอย่างชัดเจน ใช้การสอน โดยมีการเชิญวิทยากรมาบรรยายร่วมด้วย และใช้การเปรียบเทียบให้เห็นชัดเจน มีความสัมพันธ์กันอย่างมี นัยสำคัญ ทางสถิติ 3) ด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก เกี่ยวกับ อาคารเรียนที่ใช้เรียน พันธุ์สัตว์ที่ดีที่ใช้ในงานเกษตรและแหล่งน้ำสำหรับ เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทาง สถิติ ส่วน พื้นที่ที่ใช้ในการเลี้ยงสัตว์ พื้นที่ในการฝึกสาธิตและพื้นที่ในการฝึก ปฏิบัติงานของนักศึกษา มี ความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และ 4) ด้านการวัดผลและประเมินผล เกี่ยวกับการซักถามขณะที่ สอนเพื่อทดสอบความเข้าใจมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ เรื่องที่ 4 ความต้องการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของผู้บริหารและหัวหน้าหมวดวิชาเกษตรกรรม ในโรงเรียน ประถมศึกษา สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดตรัง

วันที โชติสกุล และคณะ (2543) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความต้องการพัฒนาการเรียน วิชาเกษตรระดับ มัธยมศึกษาตอนต้นของผู้บริหารและหัวหน้าหมวดวิชาเกษตรกรรม โรงเรียนการศึกษาประถมศึกษา สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดตรัง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการพัฒนาการเรียน วิชาเกษตร ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของผู้บริหารและหัวหน้าหมวดวิชาเกษตร กรรม โรงเรียนการศึกษาประถมศึกษา สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดตรัง ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ ผู้บริหารโรงเรียนและหัวหน้าหมวดวิชา เกษตร ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดตรัง พบว่า ความต้องการ ศึกษาเพิ่มเติมทางการเกษตรของครูเกษตร ผู้บริหารและหัวหน้าหมวดวิชาเกษตรกรรมต้องการที่จะพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรดังนี้ ด้านการพัฒนาบุคลากร ให้มีการฝึกอบรม ทักษะศึกษา หรือศึกษาต่อ ให้แก่ครู เกษตร ด้านหลักสูตร ต้องการที่จะให้เน้นวิชาที่ตรง ตามความต้องการของชุมชน และนักเรียนสามารถเลือก เรียนได้ ด้านกิจกรรม การเรียนการสอน ต้องการให้มีการเน้นด้านการปฏิบัติ การศึกษาดูงาน รวมทั้งการสอน เทคนิควิธีการใหม่ๆ ด้านสื่ออุปกรณ์การสอน ต้องการให้มีเครื่อง มืออุปกรณ์ทันสมัย สถานที่ฝึกงานที่ เหมาะสม ตลอดจนเครื่องมือเครื่องใช้ ที่มีการดูแลรักษาเป็นอย่างดี ด้านการวัดผลและประเมินผลต้องการให้มีการ พัฒนามาตรการด้านการประเมินผลที่มีคุณภาพ มีการทดสอบก่อนเรียนและ หลังเรียนรวมทั้งแบบฟอร์ม สำหรับรายงานผลให้ผู้ปกครองได้รับทราบ การเปรียบเทียบความต้องการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตร ระหว่างผู้บริหารและหัวหน้าหมวดวิชาเกษตรกรรม พบว่าไม่มีความแตกต่าง กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัยการศึกษา เรื่อง ความต้องการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรของครู-อาจารย์ ในสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ซึ่งมีขั้นตอนและวิธีดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 การสร้างเครื่องมือ
- 3.3 การตรวจสอบ/ทดสอบเครื่องมือ
- 3.4 การรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากร

ประชากร ได้แก่ ข้าราชการครู/ครูจ้างที่สอนในวิชาเกษตร ในสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตร ภาคกลาง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำนวน 14 แห่ง จำนวน 280 คน

3.2 การสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามแบบปลายเปิดและแบบสอบถามแบบปลายปิด ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาวัตถุประสงค์ของการวิจัย และศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดประเด็นและขอบเขตของแบบสอบถาม

2. แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของครูเกษตรสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตรภาคกลาง สังกัดคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ตอนที่ 2 ความต้องการในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรของครู – อาจารย์ในสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตรภาคกลาง สังกัดคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ตอนที่ 3 ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรของครู – อาจารย์ในสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตรภาคกลาง สังกัดคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

3.3 การตรวจสอบ/ทดสอบเครื่องมือ

1. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม พิจารณาตรวจสอบและนำมาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. นำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขเสร็จ เสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจพิจารณาความตรง ความครอบคลุมในเนื้อหาสาระของข้อคำถามในแต่ละมาตรฐาน และความถูกต้องของภาษาที่ใช้ในแบบสอบถาม แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

3. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ของเครื่องมือในการวิจัย ก่อนนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

3.4 การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยวิธีการขอหนังสือจาก คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เพื่อขอความร่วมมือและขออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูล ไปในสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตร ส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์และการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง บางส่วน และได้รับแบบสอบถามกลับมาทั้งสิ้น 247 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 88.21

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อรวบรวมแบบสอบถามและตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแล้ว นำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์ สถิติที่ใช้มีดังนี้

- นำข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมาหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)
- นำข้อมูลความต้องการของครูเกษตรในการสร้างเครือข่ายการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรในสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตร สังกัดคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มาหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แล้วนำเสนอในรูปแบบตาราง และแปลผลโดยการบรรยาย

2.1 การหาค่าร้อยละ

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\bar{X}}{n} \times 100$$

$$\begin{aligned} \text{กำหนดให้ } X &= \text{จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม} \\ n &= \text{จำนวนประชากรทั้งหมด} \end{aligned}$$

2.2 การหาค่าคะแนนเฉลี่ยทางสถิติ

$$\bar{X} = \frac{\sum fx}{n}$$

$$\begin{aligned} \text{กำหนดให้ } \bar{X} &= \text{ค่าคะแนนเฉลี่ย} \\ \sum fx &= \text{ผลรวมทั้งหมดของความถี่คูณคะแนน} \\ n &= \text{จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด} \end{aligned}$$

2.3 การหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum fx^2}{n} - \left(\frac{\sum fx}{n}\right)^2}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	n	n	
กำหนดให้	f	=	ความถี่
	x	=	คะแนนข้อนั้น ๆ
	n	=	จำนวนครุเกษตรผู้ตอบแบบสอบถาม

เมื่อรวบรวมข้อมูลและแจกแจงความถี่แล้ว จะใช้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมาพิจารณาระดับความพึงพอใจ ซึ่งมีเกณฑ์ในการพิจารณา

$$\begin{aligned} \text{ระดับ} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด}-\text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5-1}{5} = 0.8 \end{aligned}$$

- ค่าเฉลี่ย 4.20 - 5.00 หมายถึง ระดับความคิดเห็นมากที่สุด
- ค่าเฉลี่ย 3.40 - 4.19 หมายถึง ระดับความคิดเห็นมาก
- ค่าเฉลี่ย 2.60 - 3.39 หมายถึง ระดับความคิดเห็นปานกลาง
- ค่าเฉลี่ย 1.80 - 2.59 หมายถึง ระดับความคิดเห็นน้อย
- ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.79 หมายถึง ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการวิจัยและวิจารณ์ผล

การศึกษาความต้องการในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรของครู-อาจารย์ผู้สอนในวิชาเกษตรในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพและระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลในประเด็นต่างๆ ได้แก่ 1) ข้อมูลสภาพทั่วไปของครู-อาจารย์ผู้สอนวิชาเกษตรในสถาบันอาชีวศึกษาเกษตรในกลุ่มภาคกลาง 2) ความต้องการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรของครู-อาจารย์ผู้สอนวิชาเกษตรในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และ 3) ปัญหาอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพและระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ซึ่งมีผลการวิจัยดังนี้

4.1 ผลการวิจัย

4.1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 1 เพศของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายการ	ความถี่ (N=247)	ร้อยละ
ชาย	191	77.33
หญิง	56	22.67
รวม	247	100.00

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 77.33) นอกนั้นเป็นเพศหญิง (ร้อยละ 22.67)

ตารางที่ 2 อายุของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายการ	ความถี่ (N=247)	ร้อยละ
น้อยกว่า 31 ปี	25	10.12
31 – 40 ปี	54	21.86
41 – 50 ปี	53	21.46
มากกว่า 50 ปี	115	46.56
รวม	247	100.00

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุมากกว่า 50 ปี มากที่สุด (ร้อยละ 46.56) รองลงมาคือ มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี (ร้อยละ 21.86) มีอายุระหว่าง 41-50 ปี (ร้อยละ 21.46) และมีอายุน้อยกว่า 31 ปี น้อยสุด (ร้อยละ 10.12) ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3 อายุราชการของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายการ	ความถี่ (N=247)	ร้อยละ
น้อยกว่า 6 ปี	37	14.98
6 – 10 ปี	20	8.10
11 – 15 ปี	21	8.50
16 - 20 ปี	15	6.07
21 – 25 ปี	34	13.77
26 – 30 ปี	36	14.57
31 – 35 ปี	68	27.53
มากกว่า 35 ปี	18	6.48
รวม	247	100.00

จากตารางที่ 3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุราชการระหว่าง 31 – 35 ปี มากที่สุด (ร้อยละ 27.53) รองลงมา คือ อายุราชการน้อยกว่า 6 ปี (ร้อยละ 14.98) มีอายุราชการระหว่าง 26 -30 ปี (ร้อยละ 14.57) มีอายุราชการระหว่าง 21 – 25 ปี (ร้อยละ 13.77) มีอายุราชการระหว่าง 11 – 15 ปี (ร้อยละ 8.50) มีอายุราชการมากกว่า 35 ปี (ร้อยละ 6.48) และมีอายุราชการ 16 – 20 ปี (ร้อยละ 6.07) ตามลำดับ

ตารางที่ 4 ระดับการศึกษาสูงสุดของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายการ	ความถี่ (N=247)	ร้อยละ
ปริญญาตรี	133	53.85
กำลังศึกษาปริญญาโท	24	9.72
ปริญญาโท	90	36.44
รวม	247	100.00

จากตารางที่ 4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุการศึกษาปริญญาตรี มากที่สุด (ร้อยละ 53.85) รองลงมาคือ ปริญญาโท (ร้อยละ 36.44) และกำลังศึกษาปริญญาโท (ร้อยละ 9.72) ตามลำดับ

ตารางที่ 5 สาขาวิชาที่ผู้ตอบแบบสอบถาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการ	ความถี่ (N=80)	ร้อยละ
เกษตรศาสตร์	35	14.17
เกษตรศึกษา	26	10.52
พืชศาสตร์	38	15.38
พืชไร่	33	13.36
พืชสวน	38	15.38
ส่งเสริมการเกษตร	41	16.59
สังคมศึกษา	12	4.85
สัตวบาล	24	9.71
รวม	80	100.00

จากตารางที่ 5 พบว่า สาขาวิชาที่ผู้ตอบแบบสอบถาม สาขาส่งเสริมการเกษตรมากที่สุด (ร้อยละ 16.59) รองลงมา สาขาวิชาพืชศาสตร์และสาขาวิชาพืชสวน (ร้อยละ 15.38) และสาขาวิชาเกษตรศาสตร์ (ร้อยละ 14.17) ตามลำดับ

ตารางที่ 6 ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูที่ออกโดยครุสภา

รายการ	ความถี่ (N=247)	ร้อยละ
มี	243	98.38
ไม่มี	4	1.62
รวม	247	100.00

จากตารางที่ 5 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูที่ออกโดยครุสภา (ร้อยละ 98.38) และที่ไม่มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูที่ออกโดยครุสภา (ร้อยละ 1.62)

ตารางที่ 7 ตำแหน่งหน้าที่ของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายการ	ความถี่ (N=247)	ร้อยละ
ครูพิเศษสอน	17	6.88
ครูผู้ช่วย	11	4.45
ครูในอันดับเงินเดือน คศ. 1	41	16.60
ครูในอันดับเงินเดือน คศ. 2	106	42.91
ครูในอันดับเงินเดือน คศ. 3	72	29.15
รวม	247	100.00

จากตารางที่ 7 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามตำแหน่งครูในอันดับเงินเดือน คศ. 2 มากที่สุด (ร้อยละ 42.91) รองลงมา คือ ครูในอันดับเงินเดือน คศ. 3 (ร้อยละ 29.15) ครูในอันดับเงินเดือน คศ. 1 (ร้อยละ 16.60) ครูอัตราจ้าง (ร้อยละ 6.88) และครูผู้ช่วย (ร้อยละ 4.45) ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้เผยแพร่ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 8 ระดับชั้นการสอนของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายการ	ความถี่ (N=247)	ร้อยละ
ระดับปวช.	75	30.36
ระดับปวส.	49	19.84
ระดับชั้น ปวช. และ ปวส.	123	49.80
รวม	247	100.00

จากตารางที่ 8 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม สอนระดับชั้นระดับชั้น ปวช. และ ปวส. มากที่สุด (ร้อยละ 49.80) รองลงมา ระดับปวช. (ร้อยละ 30.36) และระดับปวส. (ร้อยละ 19.84) ตามลำดับ

ตารางที่ 9 ประสบการณ์สอนวิชาเกษตรของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายการ	ความถี่ (N=247)	ร้อยละ
น้อยกว่า 6 ปี	33	13.36
6 – 10 ปี	25	10.12
11 – 15 ปี	21	8.50
16 – 20 ปี	15	6.07
21 – 25 ปี	30	12.15
26 – 30 ปี	47	19.30
31 – 35 ปี	66	26.72
มากกว่า 35 ปี	10	4.05
รวม	247	100.00

จากตารางที่ 9 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีประสบการณ์สอนวิชาเกษตรระหว่าง 31 – 35ปี มากที่สุด (ร้อยละ 26.72) รองลงมา คือมีประสบการณ์สอนวิชาเกษตรระหว่าง 26 – 30ปี (ร้อยละ 19.30) มีประสบการณ์สอนวิชาเกษตรน้อยกว่า 6 ปี (ร้อยละ 13.36) มีประสบการณ์สอนวิชาเกษตรระหว่าง 21–25ปี (ร้อยละ 12.15) มีประสบการณ์สอนวิชาเกษตรระหว่าง 6- 10ปี (ร้อยละ 10.12) มีประสบการณ์สอนวิชาเกษตรระหว่าง 11 – 15 ปี (ร้อยละ 8.50) มีประสบการณ์สอนวิชาเกษตรระหว่าง 16 – 20ปี (ร้อยละ 6.07) และมีประสบการณ์สอนวิชาเกษตร มากกว่า 35ปี (ร้อยละ 4.05) ตามลำดับ

ตารางที่ 10 จำนวนวิชาที่สอนวิชาเกษตรของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายการ	ความถี่ (N=247)	ร้อยละ
--------	--------------------	--------

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1 วิชา	7	2.83
2 วิชา	59	23.89
3 วิชา	117	47.37
มากกว่า 3 วิชา	64	25.91
รวม	247	100.00

จากตารางที่ 10 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนวิชาที่สอนวิชาเกษตร 3 วิชา มากที่สุด (ร้อยละ 47.37) รองลงมาคือ จำนวนวิชาที่สอนวิชาเกษตร มากกว่า 3 วิชา (ร้อยละ 25.91) จำนวนวิชาที่สอนวิชาเกษตร 2 วิชา (ร้อยละ 23.89) และจำนวนวิชาที่สอนวิชาเกษตร 1 วิชา (ร้อยละ 2.83)

ตารางที่ 11 หน้าที่อื่นๆ นอกเหนือจากการสอน*

รายการ	ความถี่ (N=247)	ร้อยละ
งานแนะแนว	9	3.64
งานหลักสูตรการเรียนการสอน	97	39.27
งานครูที่ปรึกษา	25	10.12
งานวัดผลการเรียนการสอน	46	18.62
งานมาตรฐานวิชาชีพ	21	8.50
งานฟาร์มในวิทยาลัย	26	10.52
งานผู้กำกับนักศึกษาวิชาทหาร	3	1.21
งานโครงการอาหารกลางวัน	15	6.07
งานศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน	6	2.42
งานโครงการพิเศษและบริการชุมชน	9	3.64
งานอาคารและสถานที่	6	2.42
รวม	247	100.00

*ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตารางที่ 11 พบว่า หน้าที่อื่นๆ นอกเหนือจากการสอน งานหลักสูตรการเรียนการสอนมีจำนวนมากที่สุด (ร้อยละ 39.27) รองลงมา งานวัดผลการเรียนการสอน (ร้อยละ 18.62) และงานฟาร์มในวิทยาลัย (ร้อยละ 10.52) ตามลำดับ

รายการ	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	S.D.	ระดับ	ลำดับ ที่
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่ได้ออกให้จำหน่าย ใ้ประโยชน์ด้วยประการ ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้				

1. โครงสร้างหลักสูตรมีความชัดเจนด้านอาชีวศึกษา เกษตร	4.08	0.70	มาก	1
2. ความสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ ภารกิจ และเป้าหมาย ของหลักสูตรสถานศึกษาอาชีวศึกษาเกษตร	4.00	0.50	มาก	3
3. หลักสูตรมีความสอดคล้องกับสภาพปัญหา ความ ต้องการ และความจำเป็นต่างๆ ของชุมชนและผู้เรียน	3.78	0.67	มาก	5
4. เป้าหมายของหลักสูตรต้องสามารถทำให้ผู้เรียนมี ความเป็นเลิศทั้งด้านปฏิบัติและด้านวิชาการ	4.05	0.67	มาก	2
5. มีการกำหนดสัดส่วนเวลาระหว่างกลุ่มวิชาเพื่อเรียนรู้ ต่างๆ อย่างเหมาะสม	3.74	0.59	มาก	6
6. การกำหนดจุดมุ่งหมายที่ต้องการของชุมชนและ ผู้เรียน ให้ชัดเจน	3.65	0.74	มาก	8
7. การกำหนดสัดส่วนเนื้อหาสาระของหลักสูตรให้ สอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย ภัยและความสามารถของ ผู้เรียน	3.95	0.60	มาก	4
8. ความสอดคล้องหลักสูตรกับสภาพของชุมชน ท้องถิ่น รวมทั้งสภาพแวดล้อมและทรัพยากรในท้องถิ่น	3.68	0.75	มาก	7
9. การมีส่วนร่วมในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรของ ทุกภาคส่วน	3.23	0.82	ปาน กลาง	10
10. มีการปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนอยู่ตลอด เพื่อให้เข้ากับผู้เรียนที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา	3.53	0.75	มาก	9
ภาพรวม	3.77	0.50	มาก	

ตารางที่ 12 การพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรด้านหลักสูตร

ตารางที่ 12 พบว่า การพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรด้านหลักสูตร ภาพรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 3.77) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมาก 7 ข้อ สามอันดับแรกเรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ โครงสร้างหลักสูตรมีความชัดเจนด้านอาชีวศึกษาเกษตร (\bar{X} = 4.08) เป้าหมายของหลักสูตรต้องสามารถทำให้ผู้เรียนมีความเป็นเลิศทั้งด้านปฏิบัติและด้านวิชาการ (\bar{X} = 4.05) และ ความสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ ภารกิจ และเป้าหมายของหลักสูตรสถานศึกษาอาชีวศึกษาเกษตร (\bar{X} = 4.00) และอยู่ในระดับปานกลาง 1 ข้อ คือ การมีส่วนร่วมในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรของทุกภาคส่วน (\bar{X} = 3.23)

ตารางที่ 13 การพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรด้านเนื้อหาวิชาเกษตร

รายการ	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	S.D.	ระดับ	ลำดับ ที่
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถนำเนื้อหาไปใช้ประโยชน์ด้านอื่น ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้				

1. เนื้อวิชาเกษตรที่ใช้สอนมีความชัดเจน ทันสมัย มีความเหมาะสมกับระดับการศึกษาของผู้เรียน	3.87	0.73	มาก	13
2. เนื้อหาวิชาเกษตรจะต้องเป็นไปตามกรอบของหลักสูตรที่กำหนดไว้	3.97	0.60	มาก	11
3. เนื้อหาวิชาเกษตรจำเป็นต้องมีความชัดเจนและเข้าใจง่าย	4.20	0.65	มากที่สุด	7
4. เนื้อหาต้องสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน	4.06	0.79	มาก	10
5. เนื้อหาวิชาเกษตรมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพของท้องถิ่น	3.96	0.75	มาก	12
6. เนื้อหาวิชาเกษตรมีความยากง่าย เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน	4.13	0.59	มาก	9
7. เนื้อหาวิชาเกษตรส่งเสริมให้นักเรียนเห็นประโยชน์และคุณค่าของการเกษตร	4.18	0.62	มาก	8
8. เนื้อหาวิชาเกษตรสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้	4.50	0.55	มากที่สุด	1
9. เนื้อหาวิชาเกษตรจะต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการพัฒนาทั้งด้านจิตพิสัย พุทธิพิสัย และทักษะพิสัย	4.31	0.53	มากที่สุด	3
10. ครูผู้สอนจะต้องมีการฝึกอบรมเกี่ยวกับการพัฒนาเนื้อหาวิชาเกษตร	4.28	0.64	มากที่สุด	5
11. มีการปรับปรุงเนื้อหา การเรียนการสอนอยู่ตลอดเวลาทันต่อข้อมูลและเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา	4.30	0.69	มากที่สุด	4
12. ครูผู้สอนจะต้องเข้ารับการฝึกอบรมด้านทักษะทางวิชาเกษตรพื้นฐาน	4.26	0.61	มากที่สุด	6
13. ครูผู้สอนจะต้องเข้ารับการอบรมด้านความสามารถเกี่ยวกับทักษะการเกษตรเฉพาะอย่าง	4.34	0.69	มากที่สุด	2
ภาพรวม	4.18	0.39	มาก	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 13 พบว่า การพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรด้านเนื้อหาวิชาเกษตร ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด 7 ข้อ สามอันดับแรกเรียงจากมากไปหาน้อยได้แก่ เนื้อหาวิชาเกษตรสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ ($\bar{X} = 4.50$) ครูผู้สอนจะต้องเข้ารับการอบรมด้านความสามารถเกี่ยวกับทักษะการเกษตรเฉพาะอย่าง ($\bar{X} = 4.34$) เนื้อหาวิชาเกษตรจะต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการพัฒนาทั้งด้านจิตพิสัย พุทธิพิสัย และทักษะพิสัย ($\bar{X} = 4.31$) และ อยู่ในระดับมาก 6 ข้อ สามอันดับแรกเรียงจากมากไปหาน้อยได้แก่ เนื้อหาวิชาเกษตรส่งเสริมให้นักเรียนเห็นประโยชน์และคุณค่าของการเกษตร ($\bar{X} = 4.18$) เนื้อหาวิชาเกษตรมีความง่ายง่าย เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน ($\bar{X} = 4.13$) และเนื้อหาต้องสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน ($\bar{X} = 4.06$)

รายการ	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	S.D.	ระดับ	ลำดับ ที่
1. การเข้ารับการฝึกอบรมด้านความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนการสอนเกษตร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการสอนเกษตร	4.14	0.75	มาก	1
2. การเข้ารับการฝึกอบรมด้านวิชาการสอนเกษตรอย่างมีคุณภาพสูง	4.06	0.70	มาก	3
3. การสัมมนาครู-อาจารย์ผู้สอนวิชาเกษตร เพื่อเพิ่มพูนความรู้และขยายความคิดในการพัฒนา ปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาเกษตร	4.06	0.77	มาก	3
4. จัดเครือข่ายระหว่างวิทยาลัยกับมหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรในสถานศึกษา	3.98	0.80	มาก	5
5. ครูจะต้องเข้ารับการฝึกอบรมด้านการสอนวิชาเกษตรเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในการทำหลักสูตร	3.89	0.77	มาก	7
6. แลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับทักษะ เทคนิค และวิธีการสอนวิชาเกษตร	3.93	0.83	มาก	6
7. ศึกษาดูงานด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตร	3.99	0.84	มาก	4
8. การสร้างเครือข่ายเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการเรียนการสอนวิชาเกษตร	3.87	0.76	มาก	8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ในการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

9. ส่งเสริมการทำวิจัยเพื่อการพัฒนาการเรียนการสอน ด้านเทคนิคและวิธีการสอนสำหรับครูผู้สอนวิชาเกษตร	4.09	0.90	มาก	2
ภาพรวม	4.00	0.60	มาก	

ตารางที่ 14 การพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรด้านเทคนิคและวิธีการสอน

ตารางที่ 14 พบว่า การพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรด้านเทคนิคและวิธีการสอน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมาก 9 ข้อ สามอันดับแรกเรียงจากมากไปหาน้อยได้แก่ การเข้ารับการฝึกอบรมด้านความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนการสอนเกษตร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการสอนเกษตร ($\bar{X} = 4.14$) ส่งเสริมการทำวิจัยเพื่อการพัฒนาการเรียนการสอน ด้านเทคนิคและวิธีการสอนสำหรับครูผู้สอนวิชาเกษตร ($\bar{X} = 4.09$) การเข้ารับการฝึกอบรมด้านวิชาการสอนเกษตรอย่างมีคุณภาพสูง ($\bar{X} = 4.06$) และการสัมมนาครู-อาจารย์ผู้สอนวิชาเกษตร เพื่อเพิ่มพูนความรู้และขยายความคิดในการพัฒนา ปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาเกษตร ($\bar{X} = 4.06$)

รายการ	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	S.D.	ระดับ	อันดับที่
1. ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวัดและการประเมินผล การศึกษาเกษตร	3.79	0.79	มาก	6
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลทางการศึกษาเกษตร	3.73	0.82	มาก	8
3. การสร้างและการออกแบบเครื่องมือเพื่อการวัดผลทางการศึกษาเกษตรประเภทต่างๆ	3.77	0.82	มาก	7
4. การวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือเพื่อวัดผลทางการศึกษาเกษตร	3.77	0.75	มาก	7
5. การพัฒนาหลักเกณฑ์ในการประเมินผลการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสภาพจริง	3.93	0.75	มาก	4
6. การประเมินผลการเรียนการสอนภาคทฤษฎี	4.06	0.75	มาก	3
7. การประเมินผลการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ	4.12	0.70	มาก	1
8. สถิติที่ใช้ในการวัดผลการเรียนการสอนวิชาเกษตร	3.88	0.95	มาก	5
9. เทคนิคที่ใช้วัดพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัยและทักษะพิสัย	4.08	0.77	มาก	2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครูผู้สอนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพรวม	3.90	0.63	มาก	
--------	------	------	-----	--

ตารางที่ 15 การพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรด้านการประเมินผลการเรียนการสอน

ตารางที่ 15 พบว่า การพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรด้านการประเมินผลการเรียนการสอน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.90$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมาก 9 ข้อ สามอันดับแรกเรียงจากมากไปหาน้อยได้แก่ การประเมินผลการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ ($\bar{x} = 4.12$) เทคนิคที่ใช้วัดพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัยและทักษะพิสัย ($\bar{x} = 4.08$) และการประเมินผลการเรียนการสอนภาคทฤษฎี ($\bar{x} = 4.06$)

รายการ	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	S.D.	ระดับ	ลำดับ ที่
1. ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน และแหล่งเรียนรู้ด้านการเกษตร	4.01	0.72	มาก	3
2. การพัฒนาแหล่งการเรียนรู้เกษตรเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้อะไรและประสบการณ์จริงในวิทยาลัย	4.22	0.72	มากที่สุด	1
3. การผลิตและพัฒนาสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน วิชาเกษตร	4.10	0.88	มาก	2
4. การผลิตสื่อการสอนวิชาเกษตรยุคใหม่ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และสื่อออนไลน์	3.97	0.78	มาก	4
5. การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ให้สอดคล้องกับเนื้อหาและการ	4.10	0.85	มาก	2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จัดประสบการณ์จริงที่ทันสมัย				
6. การพัฒนาการจัดทำเอกสาร หนังสือ และตำราทาง วิชาการเกษตร	3.91	0.85	มาก	6
7. การพัฒนานวัตกรรมในการเรียนการสอนวิชาเกษตร	4.01	0.86	มาก	3
8. การจัดทำฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนาด้านสื่อ อุปกรณ์ การเรียนการสอน และแหล่งเรียนรู้	3.91	0.86	มาก	6
9. การฝึกอบรมการผลิตและการใช้วัสดุสื่อ อุปกรณ์ และ แหล่งเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพการสอนวิชาเกษตร อย่างมีคุณภาพสูง	3.92	0.85	มาก	5
ภาพรวม	4.02	0.68	มาก	

ตารางที่ 16 การพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรด้านสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้

ตารางที่ 16 พบว่า การพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรด้านสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ การพัฒนาแหล่งการเรียนรู้เกษตรเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้อุปกรณ์การเรียนการสอนและประสบการณ์จริงในวิทยาลัย ($\bar{X} = 4.22$) และระดับมาก 8 ข้อ สามอันดับแรกเรียงจากมากไปหาน้อยได้แก่ การผลิตและพัฒนาสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนวิชาเกษตร ($\bar{X} = 4.10$) การพัฒนานวัตกรรมในการเรียนการสอนวิชาเกษตร ($\bar{X} = 4.01$) ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน และแหล่งเรียนรู้ด้านการเกษตร ($\bar{X} = 4.01$) และการผลิตสื่อการสอนวิชาเกษตรยุคใหม่ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และสื่อออนไลน์ ($\bar{X} = 3.97$)

รายการ	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	S.D.	ระดับ	ลำดับ ที่
1. การปรับปรุงอาคารสถานที่ให้เป็นศูนย์รวมการเรียนรู้อุปกรณ์การเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้	4.00	0.92	มาก	5
2. ห้องเรียนมีการพัฒนาและปรับปรุงให้ทันสมัยอยู่ตลอดเวลา	4.06	0.90	มาก	2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. จัดห้องเรียนให้มีขนาดพอเหมาะ (เล็กแต่ สะอาดและ ทันสมัย)	4.08	0.81	มาก	1
4. มีห้องเรียนอัจฉริยะสอดคล้องกับการพัฒนาการเรียนใน ยุคโลกาภิวัตน์	3.87	0.86	มาก	6
5. มีห้องเรียนเอนกประสงค์ที่สามารถปรับปรุงเป็น ห้องเรียน ห้องสัมมนา และกิจกรรมอื่นๆ ได้	4.01	0.79	มาก	4
6. จัดภูมิทัศน์และบรรยากาศของอาคารสถานที่ให้ สวยงามอย่างต่อเนื่อง	4.04	0.84	มาก	3
7. พัฒนาสถานที่เพื่อให้เป็นอุทยานทางการศึกษาเกษตร เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้แก่ชุมชน	3.86	0.98	มาก	7
ภาพรวม	3.99	0.74	มาก	

ตารางที่ 17 การพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรด้านอาคารสถานที่/ห้องเรียน

ตารางที่ 17 พบว่า การพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรด้านอาคารสถานที่/ห้องเรียน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด 7 ข้อ สามอันดับแรกเรียงจากมากไปหาน้อยได้แก่ จัดห้องเรียนให้มีขนาดพอเหมาะ (เล็กแต่ สะอาดและทันสมัย) ($\bar{X} = 4.08$) ห้องเรียนมีการพัฒนาและปรับปรุงให้ทันสมัยอยู่ตลอดเวลา ($\bar{X} = 4.06$) จัด ภูมิทัศน์และบรรยากาศของอาคารสถานที่ให้สวยงามอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 4.04$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
1. ผู้บริหารวิทยาลัยฯ ให้ความสำคัญต่องานฟาร์มในสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง	4.03	0.92	มาก	4
2. งานฟาร์มเป็นยุทธศาสตร์สำคัญในการจัดการศึกษาเกษตรของวิทยาลัย	4.34	0.61	มากที่สุด	1
3. งานฟาร์มเป็นยุทธศาสตร์สำคัญในการจัดการศึกษาเกษตรเพื่อร่วมพัฒนาท้องถิ่นที่อยู่ในพื้นที่บริการของวิทยาลัย	4.25	0.77	มากที่สุด	2
4. พัฒนางานฟาร์มให้มีขนาดที่เหมาะสม สามารถจัดการได้อย่างสมบูรณ์	4.14	0.90	มาก	3
5. แยกงานฟาร์มเพื่อการศึกษาและงานฟาร์มเชิงธุรกิจ	4.01	0.90	มาก	5
6. พัฒนางานฟาร์มเกษตรที่เด่นเพื่อเป็นฟาร์มหลักและขยายผลในงานฟาร์มอื่นๆ	3.97	0.75	มาก	6
7. การสร้างความร่วมมือในการพัฒนางานฟาร์มในสถานศึกษากับชุมชน ท้องถิ่น และภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง	3.91	0.84	มาก	7
ภาพรวม	4.09	0.84	มาก	

ตารางที่ 18 พบว่า การพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรด้านงานฟาร์มในสถานศึกษา ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.09$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด 2 ข้อ สามอันดับแรกเรียงจากมากไปหาน้อยได้แก่ งานฟาร์มเป็นยุทธศาสตร์สำคัญในการจัดการศึกษาเกษตรของวิทยาลัย ($\bar{X} = 4.34$) งานฟาร์มเป็นยุทธศาสตร์สำคัญในการจัดการศึกษาเกษตรเพื่อร่วมพัฒนาท้องถิ่นที่อยู่ในพื้นที่บริการของวิทยาลัย ($\bar{X} = 4.25$) พัฒนางานฟาร์มให้มีขนาดที่เหมาะสม สามารถจัดการได้อย่างสมบูรณ์ ($\bar{X} = 4.14$)

ตารางที่ 19 การพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรด้านการวิจัย
 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ ห้ามนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการ	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
1. พัฒนาระบบการวิจัยเพื่อเป็นยุทธศาสตร์หลักของการพัฒนาวิทยาลัยฯ	3.66	0.85	มาก	6
2. มีการสนับสนุนงบประมาณในการทำวิจัยอย่างเพียงพอในวิทยาลัยฯ	3.65	0.90	มาก	7
3. ส่งเสริมการนำการวิจัยเพื่อการพัฒนาการเรียนการสอน	3.83	0.76	มาก	3
4. ส่งเสริมการนำการวิจัยเพื่อพัฒนางานฟาร์มในวิทยาลัยฯ	3.75	0.90	มาก	5
5. การพัฒนาผลงานวิจัยเพื่อพัฒนาศักยภาพและวิษยฐานะของบุคลากรของวิทยาลัยฯ	3.78	0.97	มาก	4
6. การสร้างระบบการวิจัยและการนำผลการวิจัยเพื่อช่วยเหลือและพัฒนาชุมชน ท้องถิ่นในเขตการให้บริการของวิทยาลัยฯ	3.83	0.92	มาก	3
7. การสร้างระบบการพัฒนาผลงานวิจัยเพื่อขยายผลในเชิงธุรกิจแก่ชุมชน	3.83	0.89	มาก	3
8. พัฒนาระบบและกลไกเพื่อขยายผลจากงานวิจัยทั้งด้านวิชาการและด้านเศรษฐกิจร่วมกับสถานประกอบการ	3.96	0.87	มาก	1
9. มีการจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในเรื่องของงานวิจัย พร้อมทั้งนำข้อมูลงานวิจัยมาเผยแพร่แก่บุคคลภายนอกอย่างต่อเนื่อง	3.86	0.75	มาก	2
ภาพรวม	3.80	0.75	มาก	

ตารางที่ 19 พบว่า การพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรด้านการวิจัย ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมาก 9 ข้อ สามอันดับแรกเรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ พัฒนาระบบและกลไกเพื่อขยายผลจากงานวิจัยทั้งด้านวิชาการและด้านเศรษฐกิจร่วมกับสถานประกอบการ ($\bar{X} = 3.96$) มีการจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในเรื่องของงานวิจัย พร้อมทั้งนำข้อมูลงานวิจัยมาเผยแพร่แก่บุคคลภายนอกอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.86$) การสร้างระบบการพัฒนาผลงานวิจัยเพื่อขยายผลในเชิงธุรกิจแก่ชุมชน ส่งเสริมการนำการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน การสร้างระบบการวิจัยและการนำผลการวิจัยเพื่อช่วยเหลือและพัฒนาชุมชน ท้องถิ่นในเขตการให้บริการของวิทยาลัยฯ ($\bar{X} = 3.83$)

ตารางที่ 20 การพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรด้านความร่วมมือสถานประกอบการ
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้จัดทำเห็นว่าเป็นประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการ	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
1. พัฒนาด้านความร่วมมือกับสถานประกอบการให้เป็นยุทธศาสตร์หลักของการจัดการศึกษาเกษตรในวิทยาลัยฯ	4.14	0.67	มาก	1
2. การพัฒนาองค์ความรู้ด้านการเกษตรร่วมกับสถานประกอบการ	4.10	0.57	มาก	2
3. พัฒนาหลักสูตรการศึกษาเกษตรร่วมกับสถานประกอบการเพื่อให้บัณฑิตมีคุณลักษณะที่สอดคล้องกับงานในสถานประกอบการ	4.08	0.62	มาก	3
4. มีการจัดการเรียนการสอนโดยวิทยากร/อาจารย์พิเศษจากสถานประกอบการ	3.97	0.66	มาก	6
5. การจัดการเรียนการสอนหรือเนื้อหาในรายวิชาให้สอดคล้องกับสถานประกอบการ	3.97	0.67	มาก	6
6. สร้างเครือข่ายเพื่อจัดการศึกษาเกษตรกับสถานประกอบการอย่างจริงจังและต่อเนื่องทั้งในประเทศและต่างประเทศ	4.06	0.69	มาก	4
7. พัฒนาระบบการประสานงานและจัดการศึกษาร่วมกับสถานประกอบการให้สอดคล้องกับสถานการณ์และเกิดประสิทธิภาพสูงสุด	3.98	0.82	มาก	5
ภาพรวม	4.04	0.52	มาก	

ตารางที่ 20 พบว่า การพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรด้านความร่วมมือสถานประกอบการ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.04$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมาก 7 ข้อ สามอันดับแรกเรียงจากมากไปหาน้อยได้แก่ พัฒนาด้านความร่วมมือกับสถานประกอบการให้เป็นยุทธศาสตร์หลักของการจัดการศึกษาเกษตรในวิทยาลัย ($\bar{X} = 4.14$) การพัฒนาองค์ความรู้ด้านการเกษตรร่วมกับสถานประกอบการ ($\bar{X} = 4.10$) พัฒนาหลักสูตรการศึกษาเกษตรร่วมกับสถานประกอบการเพื่อให้บัณฑิตมีคุณลักษณะที่สอดคล้องกับงานในสถานประกอบการ ($\bar{X} = 4.08$)

ตารางที่ 21 การพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรด้านอื่นๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการ	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	S.D.	ระดับ
1. ให้ความร่วมมือกับสถานศึกษาเกษตรในภูมิภาคอาเซียน เพื่อแลกเปลี่ยนทางวิชาการและการพัฒนาการเรียน การสอน	3.74	1.16	มาก
ภาพรวม	3.74	1.16	มาก

ตารางที่ 21 พบว่า การพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรด้านอื่นๆ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.74$) คือ ให้ความร่วมมือกับสถานศึกษาเกษตรในภูมิภาคอาเซียน เพื่อแลกเปลี่ยนทางวิชาการและการพัฒนาการเรียนการสอน ($\bar{x} = 3.74$)

4.2 ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตร

ตารางที่ 22 ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนด้านหลักสูตร

รายการ	ความถี่
1. วิชาเรียนมากเกินไป วิชาหลักๆ พื้นฐานซึ่งชั่วโมงน้อย เช่น ฟิช สัตว์ ประมง ทำให้การฝึกปฏิบัติไม่มีประสิทธิภาพ	7
2. วิทยาลัยแต่ละแห่งมีธรรมชาติไม่เหมือนกัน ควรให้แต่ละวิทยาลัย มีทางเลือกมากกว่านี้ และกรอบหลักสูตรควรออกแบบกว้างๆ อย่าเน้นทฤษฎีมาก เกินไป วิชาด้านสามัญควรมีเฉพาะ ที่จำเป็นจริงๆ เท่านั้น	10
3. สถานที่ปฏิบัติงานฟาร์มน้อยเกินไป	1
4. หลักสูตรมีการเปลี่ยนแปลงบ่อยเกินไป	16
5. การเปลี่ยนหลักสูตรโดยสนองตามความต้องการของนักการเมืองมากกว่าการพัฒนาการเรียนด้านเกษตรของประเทศ	2
6. หลักสูตรเปลี่ยนแปลงนำมาใช้เลย โดยหลักสูตรนั้นยังไม่คงที่ ระหว่างภาคเรียนยังมีการปรับเปลี่ยน ทำให้เกิดความสับสน บางวิชามีเนื้อหาทับซ้อนกัน เช่นวิชาหลักพีชกรรม หลักการเกษตร	4

จากตารางที่ 22 ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนด้านหลักสูตร ได้แก่ 1)หลักสูตรมีการเปลี่ยนแปลงบ่อยเกินไป 2) วิทยาลัยแต่ละแห่งมีธรรมชาติไม่เหมือนกัน ควรให้แต่ละวิทยาลัยมีทางเลือกมากกว่านี้ และกรอบหลักสูตรควรออกแบบกว้างๆ อย่าเน้นทฤษฎีมาก เกินไป วิชาด้านสามัญ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบให้บัณฑิตวิทยาลัยเพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการศึกษาไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ควรมีเฉพาะ ที่จำเป็นจริงๆ เท่านั้น 3) วิชาเรียนมากเกินไป วิชาหลักๆ พื้นฐานซึ่งชั่วโมงน้อย เช่น ฟิช สัตว์ ประมง ทำให้การฝึกปฏิบัติไม่มีประสิทธิภาพ 4) หลักสูตรเปลี่ยนแปลงนำมาใช้เลย โดยหลักสูตรนั้นยังไม่คงที่ ระหว่างภาคเรียนยังมีการปรับเปลี่ยน ทำให้เกิดความสับสน บางวิชามีเนื้อหาทับซ้อนกัน เช่นวิชาหลักพีชกรรม หลักการเกษตร 5) การเปลี่ยนหลักสูตรโดยสนองตามความต้องการของนักรบเมืองมากกว่า การพัฒนาการเรียนด้านเกษตรของประเทศ และ 6) สถานที่ปฏิบัติงานฟาร์มน้อยเกินไป

ตารางที่ 23 ปัญหาอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนวิชาด้านเนื้อหาวิชาเกษตร

รายการ	ความถี่
1. มีข้อจำกัดด้านเนื้อหา โดยที่คู่มือการสอน หนังสือหรือตำราเรียนยังมีเนื้อหาวิชาและเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนไม่ทันสมัยกับการประกอบอาชีพเกษตรในปัจจุบัน	38
2. เนื้อหาบางรายวิชาไม่ส่งเสริมการนำไปใช้ประโยชน์จริงในพื้นที่และการทำงานด้านการเกษตร	19
3. เนื้อหาวิชาเกษตรบางรายวิชานั้นยังไม่สอดคล้องกับความก้าวหน้ากับการประกอบอาชีพด้านการเกษตรในท้องถิ่น	15

จากตารางที่ 23 ปัญหาอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนวิชาด้านเนื้อหาวิชาเกษตร ได้แก่ 1) มีข้อจำกัดด้านเนื้อหา โดยที่คู่มือการสอน หนังสือหรือตำราเรียนยังมีเนื้อหาวิชาและเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนไม่ทันสมัยกับการประกอบอาชีพเกษตรในปัจจุบัน 2) เนื้อหาบางรายวิชาไม่ส่งเสริมการนำไปใช้ประโยชน์จริงในพื้นที่และการทำงานด้านการเกษตร และ 3) เนื้อหาวิชาเกษตรบางรายวิชานั้นยังไม่สอดคล้องกับความก้าวหน้ากับการประกอบอาชีพด้านการเกษตรในท้องถิ่น

ตารางที่ 24 ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรด้านเทคนิคและวิธีการสอน

รายการ	ความถี่
1. ขาดเทคนิคใหม่ๆ ในการเรียนการสอนที่เน้นการปฏิบัติจริงในฟาร์ม เนื่องจากปัจจุบันปัญหาอยู่ที่ผู้เรียนไม่สู้งาน ปฏิบัติงานไม่จริงจัง และขาดความรับผิดชอบ	28

ตารางที่ 24 ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรด้านเทคนิคและวิธีการสอน คือ ขาดเทคนิคใหม่ๆ ในการเรียนการสอนที่เน้นการปฏิบัติจริงในฟาร์ม เนื่องจากปัจจุบันปัญหาอยู่ที่ผู้เรียนไม่สู้งาน ปฏิบัติงานไม่จริงจัง และขาดความรับผิดชอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 25 ปัญหาอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรด้านการประเมินผลการเรียนการสอน

รายการ	ความถี่
1. การประเมินตามสภาพจริง ทำให้ผู้เรียนที่ไม่ค่อยสนใจมีปัญหาในการประเมินผลถ้าไม่ผ่านต้องมีการซ่อมเสริม	16
2. ครูยึดติดกับภาพเก่าๆ ประเมินแล้วนักศึกษา ได้รับผลประโยชน์มากที่สุด ควรถามว่า นักศึกษารู้อะไรบ้าง ทำอะไรเป็น ไม่ใช่ถามความรู้ครู ครูอยากรู้อะไร นักศึกษาต้องรู้เหมือนครู	5
3. ครูมีประสบการณ์การทำงาน มีความรู้ทางวิชาการเกษตร แต่ไม่ค่อยมีความรู้ในวิชาชีพครู ควรมีการส่งเสริมการฝึกอบรมด้านการวัดประเมินผลเพิ่มเติมเป็นระยะ	7
4. ต้องใช้เวลามากในการประเมินสภาพจริง (ลักษณะในการประเมินตามสภาพจริงอยู่แล้ว) โดยประเมินรายคนมาก ครูแต่ละคนมีงานนอกเหนือ มากเกินไป ทำให้ ประสิทธิภาพการประเมินตามสภาพจริงไม่เท่าเทียมกันทุกคน	15

ตารางที่ 25 ปัญหาอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรด้านการประเมินผลการเรียนการสอน ได้แก่ 1) การประเมินตามสภาพจริง ทำให้ผู้เรียนที่ไม่ค่อยสนใจมีปัญหาในการประเมินผลถ้าไม่ผ่านต้องมีการซ่อมเสริม 2) ต้องใช้เวลามากในการประเมินสภาพจริง (ลักษณะในการประเมินตามสภาพจริงอยู่แล้ว) โดยประเมินรายคนมาก ครูแต่ละคนมีงานนอกเหนือ มากเกินไปทำให้ ประสิทธิภาพการประเมินตามสภาพจริงไม่เท่าเทียมกันทุกคน 3) ครูมีประสบการณ์การทำงาน มีความรู้ทางวิชาการเกษตร แต่ไม่ค่อยมีความรู้ในวิชาชีพครู ควรมีการส่งเสริมการฝึกอบรมด้านการวัดประเมินผลเพิ่มเติมเป็นระยะ และ 4) ครูยึดติดกับภาพเก่าๆ ประเมินแล้วนักศึกษา ได้รับผลประโยชน์มากที่สุด ควรถามว่า นักศึกษารู้อะไรบ้าง ทำอะไรเป็น ไม่ใช่ถามความรู้ครู ครูอยากรู้อะไร นักศึกษาต้องรู้เหมือนครู

ตารางที่ 26 ปัญหาอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรด้านสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน และแหล่งการเรียนรู้

รายการ	ความถี่
1. สื่อมีไม่เพียงพอ เพราะบางครั้งผู้เรียนไม่สามารถปฏิบัติจริงในฟาร์มได้ในบางสถานการณ์ ก็ควรเรียนรู้จากสื่อ	38
2. สื่อการเรียนการสอนการสอนไม่ทันสมัยและไม่มีหนังสือเรียนเนื่องจากงบ	26

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประมาณตามจำนวนผู้เรียน	
3. ครูขาดความรู้ในการจัดทำสื่อการเรียนการสอน ควรเพิ่มเติม การอบรมเชิงปฏิบัติการผลิตสื่อการเรียนการสอน และสนับสนุนงบประมาณในการผลิตสื่อ จัดประกวดสื่อการเรียนการสอนเพื่อสร้างแรงจูงใจ	40

ตารางที่ 26 ปัญหาอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรด้านสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน และแหล่งการเรียนรู้ ได้แก่ 1) สื่อมีไม่เพียงพอ เพราะบางครั้งผู้เรียนไม่สามารถปฏิบัติจริงในฟาร์มได้ ในบางสถานการณ์ ก็ควรเรียนรู้จากสื่อ 2) สื่อการเรียนการสอนการสอนไม่ทันสมัยและไม่มีหนังสือเรียนเนื่องจากงบประมาณตามจำนวนผู้เรียน และ 3) ครูขาดความรู้ในการจัดทำสื่อการเรียนการสอน ควรเพิ่มเติม การอบรมเชิงปฏิบัติการผลิตสื่อการเรียนการสอน และสนับสนุนงบประมาณในการผลิตสื่อ จัดประกวดสื่อการเรียนการสอนเพื่อสร้างแรงจูงใจ

ตารางที่ 27 ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรด้านอาคารสถานที่/ห้องเรียน	
รายการ	ความถี่
1. ห้องเรียนควรมีโสตทัศนูปกรณ์พร้อมในการเรียนการสอน	30
2. อาคารเรียน ห้องเรียนเก่า ไม่ทันสมัย ขาดงบประมาณปรับปรุงซ่อมแซม	46

ตารางที่ 27 ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรด้านอาคารสถานที่ ได้แก่ 1) ห้องเรียนควรมีโสตทัศนูปกรณ์พร้อมในการเรียนการสอน และ 2) อาคารเรียน ห้องเรียนเก่า ไม่ทันสมัย ขาดงบประมาณปรับปรุงซ่อมแซม

ตารางที่ 28 ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนด้านงานฟาร์มในสถานศึกษา	
รายการ	ความถี่
1. ครู-อาจารย์ส่วนใหญ่อายุมาก มีครูเกษียณรุ่นใหม่มาทดแทนน้อย ซึ่งอาจจะยังมีประสบการณ์ไม่เพียงพอทำให้การควบคุมการปฏิบัติงานในงานฟาร์มมีประสิทธิภาพลดลง รวมทั้งขาดคนงานประจำฟาร์มที่มีประสบการณ์	35
2. งานฟาร์มได้รับความสนใจจากผู้บริหารน้อย ควรสนับสนุนงานฟาร์มอย่างต่อเนื่อง	25
3. วัสดุ อุปกรณ์ อาคารต่างๆ ที่ควรมีสำหรับฟาร์มเกษตร มีไม่พร้อมไม่เหมือนระดับมหาวิทยาลัย ขาดเจ้าหน้าที่ดูแล เพราะสถานศึกษาซึ่งไม่มีงบจ้าง	15
4. เครื่องจักรกลการเกษตรอยู่ในสภาพที่เก่าแก่ชำรุดทรุดโทรมไม่เหมาะสมแก่การใช้งานในฟาร์มและสิ้นเปลืองเชื้อเพลิง	10

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 28 ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนด้านงานฟาร์มในสถานศึกษา ได้แก่ 1) ครู-อาจารย์ส่วนใหญ่อายุมาก มีครูเกษตรรุ่นใหม่มาทดแทนน้อย ซึ่งอาจจะยังมีประสบการณ์ไม่เพียงพอทำให้การควบคุมการปฏิบัติงานในงานฟาร์มมีประสิทธิภาพลดลง รวมทั้งขาดคนงานประจำฟาร์มที่มีประสบการณ์ 2) งานฟาร์มได้รับความสนใจจากผู้บริหารน้อย ควรสนับสนุนงานฟาร์มอย่างต่อเนื่อง 3) วัสดุ อุปกรณ์ อาคารต่างๆ ที่ควรมีสำหรับฟาร์มเกษตร มีไม่พร้อมไม่เหมือนระดับมหาวิทยาลัย ขาดเจ้าหน้าที่ดูแล เพราะสถานศึกษาซึ่งไม่มีงบจ้าง และ 4) เครื่องจักรกลการเกษตรอยู่ในสภาพที่เก่าแก่ชำรุดทรุดโทรมไม่เหมาะสมแก่การใช้งานในฟาร์มและสิ้นเปลืองเชื้อเพลิง

ตารางที่ 29 ปัญหาอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรด้านการวิจัย

รายการ	ความถี่
1. ผู้สอนมีเวลาในการทำการวิจัยน้อยมาก เพราะทำงานหลายด้านหน้าที่วิจัยควรเป็นเรื่องของการวิจัยในมหาวิทยาลัย และในระดับวิทยาลัย ทำผลการวิจัยมาถ่ายทอดผู้เรียน	26
2. การทำวิจัยของนักศึกษา ปัญหาพิเศษยังไม่นำมาใช้ประโยชน์ได้จริง	9
3. ครู-บุคลากร ที่มีความรู้ความสามารถ ด้านงานวิจัยมีจำนวนน้อย โดยเฉพาะงานวิจัยด้านวิทยาศาสตร์	17
4. ควรมีการวิจัยอย่างง่ายในกระบวนการเรียนการสอน	5
5. ครูเกษตรขาดความสนใจในการทำงานวิจัย ฝ่ายบริหารควรหาวิธีการกระตุ้น ติดตามใกล้ชิดมากขึ้น	7

ตารางที่ 29 ปัญหาอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรด้านการวิจัย ได้แก่ 1) ผู้สอนมีเวลาในการทำการวิจัยน้อยมาก เพราะทำงานหลายด้านหน้าที่วิจัยควรเป็นเรื่องของการวิจัยในมหาวิทยาลัย และในระดับวิทยาลัย ทำผลการวิจัยมาถ่ายทอดผู้เรียน 2) ครู - บุคลากร ที่มีความรู้ความสามารถ ด้านงานวิจัยมีจำนวนน้อย โดยเฉพาะงานวิจัยด้านวิทยาศาสตร์ 3) ครูเกษตรขาดความสนใจในการทำงานวิจัย ฝ่ายบริหารควรหาวิธีการกระตุ้น ติดตามใกล้ชิดมากขึ้น 4) การทำวิจัยของนักศึกษา ปัญหาพิเศษยังไม่นำมาใช้ประโยชน์ได้จริง และ 5) ควรมีการวิจัยอย่างง่ายในกระบวนการเรียนการสอน

ตารางที่ 30 ปัญหาอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนด้านความร่วมมือสถานประกอบการ

รายการ	ความถี่
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานานาชาติ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ทางการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้	

1. สถานประกอบการยังต้องการแรงงานเป็นหลัก นักศึกษาได้รับความรู้ยังน้อย	16
2. สถานประกอบการที่ได้มาตรฐานจะรับผู้เรียนจำนวนจำกัด การเรียนในสถานประกอบการควรอยู่ระดับปวส. ในระดับปวช.ควรศึกษาในวิทยาลัยและยังไม่ควรเรียนในสถานประกอบการ	35
3. ขาดสถานประกอบการที่มีความพร้อมโดยเฉพาะทางด้านสัตวใหญ่	6
4. สถานประกอบการมุ่งเน้นแต่กำไร ไม่เน้นเกี่ยวกับความร่วมมือในสถานศึกษา	8

ตารางที่ 30 แสดงปัญหาอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนด้านความร่วมมือสถานประกอบการ ได้แก่ 1) สถานประกอบการยังต้องการแรงงานเป็นหลัก นักศึกษาได้รับความรู้ยังน้อย 2) สถานประกอบการที่ได้มาตรฐานจะรับผู้เรียนจำนวนจำกัด การเรียนในสถานประกอบการควรอยู่ระดับปวส. ในระดับ ปวช. ควรศึกษาในวิทยาลัยและยังไม่ควรเรียนในสถานประกอบการ 3) ขาดสถานประกอบการที่มีความพร้อมโดยเฉพาะทางด้านสัตวใหญ่ และ 4) สถานประกอบการมุ่งเน้นแต่กำไร ไม่เน้นเกี่ยวกับความร่วมมือในสถานศึกษา

4.3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตร

ตารางที่ 31 ข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตร

รายการ	ความถี่
1. การจัดหางบประมาณมาสนับสนุนโครงการต่างๆ ให้มีความต่อเนื่องและสามารถดูแลตนเองได้	16
2. การจัดการเรียนการสอน วิทยาลัยเกษตรฯ มีการพัฒนาอยู่ตลอดเวลา ทำอย่างไรที่จะมีการสนับสนุนส่งเสริมอาชีพเกษตรอย่างจริงจัง จึงทำให้ประชาชน หรือผู้เรียนมีความรู้สึกทำแล้วร่ำรวย นั้นเป็นปัญหามากกว่าการจัดการเรียนการสอน ควนเน้นพัฒนาเรื่องทำอะไรให้ทุกคนเห็นคุณค่าในอาชีพเกษตรมากกว่า	24
3. ครูผู้สอนสายเกษตรโดยเฉพาะวิชาชีวะเฉพาะ กำลังทดแทนส่วนหนึ่ง ไปเป็นผู้บริหาร และกำลังจะเกษียณอายุราชการใน 3 - 4 ปี และไม่ได้เตรียมบรรจุครูรุ่นใหม่มาทดแทน ซึ่งประสบการณ์จัดการเรียนการสอนน้อย	10
4. ควรสร้างเครือข่ายให้แข็งแกร่ง เน้นจริงจัง ทำจริง เกิดผลสัมฤทธิ์จริง	18

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ควรจัดหลักสูตรให้แน่นอน และปรับปรุงอยู่ตลอดเวลา	13
6. การศึกษาเกษตร ระดับ ปวช. เน้นสร้างคนทำงานเกษตรเป็น มีความรู้ด้านการเกษตรที่ถูกต้อง การศึกษาเกษตรระดับ ปวส. เพิ่มเติมจาก ระดับ ปวช. คือสามารถคุมงานหรือดูแลงานเกษตรตามที่ได้รับมอบหมายได้ผลดี	26

ตารางที่ 31 ข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตร ได้แก่ 1) การศึกษาเกษตร ระดับ ปวช. เน้นสร้างคนทำงานเกษตรเป็น มีความรู้ด้านการเกษตรที่ถูกต้อง การศึกษาเกษตรระดับ ปวส. เพิ่มเติมจากระดับ ปวช. คือสามารถคุมงานหรือดูแลงานเกษตรตามที่ได้รับมอบหมายได้ผลดี 2) การจัดการเรียนการสอน วิทยาลัยเกษตรฯ มีการพัฒนาอยู่ตลอดเวลา ทำอย่างไรที่จะมีการสนับสนุนส่งเสริมอาชีพเกษตรอย่างจริงจัง จงยทำให้ประชาชน หรือผู้เรียนมีความรู้สึกรู้ทำแล้วร่ำรวย นั้นเป็นปัญหามากกว่าการจัดการเรียนการสอน ควรเน้นพัฒนาเรื่องทำอย่างไรให้ทุกคนเห็นคุณค่าในอาชีพเกษตรมากกว่า 3) ควรสร้างเครือข่ายให้แข็งแกร่ง เน้นจริงจัง ทำจริง เกิดผลสัมฤทธิ์จริง 4) การจัดทำงบประมาณมาสนับสนุนโครงการต่างๆ ใช้ต่อเนื่องและสามารถดูแลตนเองได้ 5) ควรจัดหลักสูตรให้แน่นอน และปรับปรุงอยู่ตลอดเวลา และ 6) ครูผู้สอนสายเกษตร โดยเฉพาะวิชาชีพเฉพาะ กำลังทดแทนส่วนหนึ่ง ไปเป็นผู้บริหาร และกำลังจะเกษียณอายุราชการใน 3 - 4 ปี และไม่ได้เตรียมบรรจุครูรุ่นใหม่มาทดแทน ซึ่งประสบการณ์จัดการเรียนการสอนน้อย

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาความต้องการในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรของครู-อาจารย์ผู้สอนในวิชาเกษตรในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพและระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในสถาบันอาชีวศึกษาเกษตรในกลุ่มภาคกลาง จำนวน 14 วิทยาลัย สามารถสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้มีประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ ข้าราชการครู/ครูพิเศษสอนในวิชาเกษตร ในสถาบันอาชีวศึกษาเกษตรในกลุ่มภาคกลาง จำนวน 14 วิทยาลัย ครูผู้สอนเกษตรทั้งหมด 280 คน ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองและส่งทางไปรษณีย์ ได้แบบตอบรับกลับคืนมา 247 ชุด คิดเป็นร้อยละ 88.21 จากแบบสอบถามทั้งหมด 280 ชุดผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

5.1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 77.33) นอกนั้น เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 22.67) มีอายุมากกว่า 50 ปี มากที่สุด (ร้อยละ 46.56) รองลงมา คือ มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี (ร้อยละ 21.86) มีอายุระหว่าง 41-50 ปี (ร้อยละ 21.46) และมีอายุน้อยกว่า 31 ปี น้อยสุด (ร้อยละ 10.12) มีอายุราชการระหว่าง 31 – 35 ปี มากที่สุด (ร้อยละ 27.53) รองลงมา คือ อายุราชการน้อยกว่า 6 ปี (ร้อยละ 14.98) มีอายุราชการระหว่าง 26 -30 ปี (ร้อยละ 14.57) มีอายุราชการระหว่าง 21 – 25 ปี (ร้อยละ 13.77) มีอายุราชการระหว่าง 11 – 15 ปี (ร้อยละ 8.50) มีอายุราชการมากกว่า 35 ปี (ร้อยละ 6.48) และมีอายุราชการ 16 – 20 ปี (ร้อยละ 6.07) มีอายุการศึกษาปริญญาตรี มากที่สุด (ร้อยละ 53.85) รองลงมาคือ ปริญญาโท (ร้อยละ 36.44) และกำลังศึกษาปริญญาโท (ร้อยละ 9.72) สาขาวิชาที่ผู้ตอบแบบสอบถาม สาขาส่งเสริมการเกษตรมากที่สุด (ร้อยละ 16.59) รองลงมา สาขาวิชาพืชศาสตร์สาขาวิชาพืชสวน (ร้อยละ 15.38) และสาขาวิชาเกษตรศาสตร์ (ร้อยละ 14.17) มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูที่ออกโดยครุสภา (ร้อยละ 98.38) และที่ไม่มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูที่ออกโดยครุสภา (ร้อยละ 1.62) ตำแหน่งครูในอันดับเงินเดือน คศ. 2 มากที่สุด (ร้อยละ 42.91) รองลงมา คือ ครูในอันดับเงินเดือน คศ. 3 (ร้อยละ 29.15) ครูในอันดับเงินเดือน คศ. 1 (ร้อยละ 16.60) ครูอัตราจ้าง (ร้อยละ 6.88) และครูผู้ช่วย (ร้อยละ 4.45) สอนระดับชั้นระดับชั้น ปวช. และ ปวส. มากที่สุด (ร้อยละ 49.80) รองลงมา ระดับปวช. (ร้อยละ 30.36) และระดับปวส. (ร้อยละ 19.84) มีประสบการณ์สอนวิชาเกษตรระหว่าง 31 – 35ปี มากที่สุด (ร้อยละ 26.72) รองลงมา คือมีประสบการณ์สอนวิชาเกษตรระหว่าง 26 – 30ปี (ร้อยละ 19.30) มีประสบการณ์สอนวิชาเกษตรน้อยกว่า 6 ปี (ร้อยละ 13.36) มีประสบการณ์สอนวิชาเกษตรระหว่าง 21 – 25ปี (ร้อยละ 12.15) มีประสบการณ์สอนวิชาเกษตรระหว่าง 6- 10ปี (ร้อยละ 10.12) มีประสบการณ์สอนวิชาเกษตรระหว่าง 11 – 15 ปี (ร้อยละ 8.50) มีประสบการณ์สอนวิชาเกษตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระหว่าง 16 – 20ปี (ร้อยละ 6.07) และมีประสบการณ์สอนวิชาเกษตร มากกว่า 35ปี (ร้อยละ 4.05) จำนวนวิชาที่สอนวิชาเกษตร 3 วิชา มากที่สุด (ร้อยละ 47.37) รองลงมาคือ จำนวนวิชาที่สอนวิชาเกษตร มากกว่า 3 วิชา (ร้อยละ 25.91) จำนวนวิชาที่สอนวิชาเกษตร 2 วิชา (ร้อยละ 23.89) และจำนวนวิชาที่สอนวิชาเกษตร 1 วิชา (ร้อยละ 2.83) หน้าที่อื่นๆ นอกเหนือจากการสอน งานหลักสูตร การเรียนการสอนมีจำนวนมากที่สุด (ร้อยละ 39.27) รองลงมา งานวัดผลการเรียนการสอน (ร้อยละ 18.62) และงานฟาร์มในวิทยาลัย (ร้อยละ 10.52)

5.1.2 ความต้องการในการพัฒนาด้านการเรียนการสอนวิชาเกษตรของครู-อาจารย์ ปฏิบัติการสอนวิชาเกษตร

ความต้องการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรของครู-อาจารย์ผู้ปฏิบัติการสอนวิชาเกษตร พบว่า ครู-อาจารย์ผู้สอนวิชาเกษตรมีความต้องการในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรในระดับ มากในทุกๆ โดยแต่ละด้านมีประเด็นที่น่าสนใจดังนี้

1) ความต้องการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรด้านหลักสูตร มีประเด็นที่ครู-อาจารย์ผู้สอนวิชาเกษตรต้องการพัฒนาในระดับมากเป็นลำดับที่ 1 คือ โครงสร้างหลักสูตรมีความชัดเจนด้าน อาชีวศึกษาเกษตร ($\bar{X} = 4.08$)

2) ความต้องการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรด้านเนื้อหาวิชาเกษตร มีประเด็นที่ครู- อาจารย์ผู้สอนวิชาเกษตรต้องการพัฒนาในระดับมากเป็นลำดับที่ 1 คือ เนื้อหาวิชาเกษตรสามารถ นำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ ($\bar{X} = 4.50$)

3) ความต้องการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรด้านเทคนิคและวิธีการสอน มีประเด็นที่ ครู-อาจารย์ผู้สอนวิชาเกษตรต้องการพัฒนาในระดับมากเป็นลำดับที่ 1 คือ การเข้ารับการฝึกอบรม ด้านความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนการสอนเกษตร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการสอนเกษตร ($\bar{X} = 4.14$)

4) ความต้องการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรด้านการประเมินผลการเรียนการสอน มี ประเด็นที่ครู-อาจารย์ผู้สอนวิชาเกษตรต้องการพัฒนาในระดับมากเป็นลำดับที่ 1 คือ การประเมินผล การเรียนการสอนภาคปฏิบัติ ($\bar{X} = 4.12$)

5) ความต้องการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรด้านสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนและ แหล่งเรียนรู้ มีประเด็นที่ครู-อาจารย์ผู้สอนวิชาเกษตรต้องการพัฒนาในระดับมากที่สุด คือ การพัฒนา แหล่งการเรียนรู้เกษตรเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้อุปกรณ์และประสบการณ์จริงในวิทยาลัย ($\bar{X} = 4.22$)

6) ความต้องการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรด้านอาคารสถานที่/ห้องเรียน มีประเด็น ที่ครู-อาจารย์ผู้สอนวิชาเกษตรต้องการพัฒนาในระดับมากเป็นลำดับที่ 1 คือ จัดห้องเรียนให้มีขนาด พอเหมาะ (เล็กแต่ สะอาดและทันสมัย) ($\bar{X} = 4.08$)

7) ความต้องการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรด้านงานฟาร์มในสถานศึกษา มีประเด็น ที่ครู-อาจารย์ผู้สอนวิชาเกษตรต้องการพัฒนาในระดับมากที่สุด จำนวน 2 รายการ คือ งานฟาร์มเป็น ยุทธศาสตร์สำคัญในการจัดการศึกษาเกษตรของวิทยาลัย ($\bar{X} = 4.34$) และงานฟาร์มเป็นยุทธศาสตร์ สำคัญในการจัดการศึกษาเกษตรเพื่อร่วมพัฒนาท้องถิ่นที่อยู่ในพื้นที่บริการของวิทยาลัย ($\bar{X} = 4.25$)

8) ความต้องการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรด้านการวิจัย มีประเด็นที่ครู-อาจารย์ ผู้สอนวิชาเกษตรต้องการพัฒนาในระดับมากเป็นลำดับที่ 1 คือ พัฒนาระบบและกลไกเพื่อขยายผล จากงานวิจัยทั้งด้านวิชาการและด้านเศรษฐกิจร่วมกับสถานประกอบการพัฒนาระบบและกลไกเพื่อ ขยายผลจากงานวิจัยทั้งด้านวิชาการและด้านเศรษฐกิจร่วมกับสถานประกอบการ ($\bar{X} = 3.96$)

เอกสารนี้เผยแพร่ในนามของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี เพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัยและการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

9) ความต้องการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรด้านความร่วมมือสถานประกอบการ มีประเด็นที่ครู-อาจารย์ผู้สอนวิชาเกษตรต้องการพัฒนาในระดับมากเป็นลำดับที่ 1 คือ พัฒนาด้านความร่วมมือกับสถานประกอบการให้เป็นยุทธศาสตร์หลักของการจัดการศึกษาเกษตรในวิทยาลัยฯ ($\bar{X} = 4.08$)

5.1.3 ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรในสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตร ภาคกลาง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถสรุปถึงปัญหาและอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรในสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตร ภาคกลางได้ดังนี้

1) ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนด้านหลักสูตร ได้แก่ (1) หลักสูตรมีการเปลี่ยนแปลงบ่อยเกินไป (2) วิทยาลัยแต่ละแห่งมีธรรมชาติไม่เหมือนกัน ควรให้แต่ละวิทยาลัยมีทางเลือกมากกว่านี้ และกรอบหลักสูตรควรออกแบบกว้างๆ อย่านั่งทฤษฎีมากเกินไป วิชาด้านสามัญควรมีเฉพาะ ที่จำเป็นจริงๆ เท่านั้น (3) วิชาเรียนมากเกินไป วิชาหลักๆ พื้นฐานซึ่งชั่วโมงน้อย เช่น ฟิช สัตว์ ประมง ทำให้การฝึกปฏิบัติไม่มีประสิทธิภาพ (4) หลักสูตรเปลี่ยนแปลงนำมาใช้เลย โดยหลักสูตรนั้นยังไม่คงที่ ระหว่างภาคเรียนยังมีการปรับเปลี่ยน ทำให้เกิดความสับสน บางวิชามีเนื้อหาทับซ้อนกัน เช่นวิชาหลักพีชกรรม หลักการเกษตร (5) การเปลี่ยนหลักสูตรโดยสนองตามความต้องการของนักการเมืองมากกว่า การพัฒนาการเรียนด้านเกษตรของประเทศ และ (6) สถานที่ปฏิบัติงานฟาร์มน้อยเกินไป

2) ปัญหาอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนวิชาด้านเนื้อหาวิชาเกษตร ได้แก่ (1) มีข้อจำกัดด้านเนื้อหา โดยที่คู่มือการสอน หนังสือหรือตำราเรียนยังมีเนื้อหาวิชาและเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนไม่ทันสมัยกับการประกอบอาชีพเกษตรในปัจจุบัน (2) เนื้อหาบางรายวิชาไม่ส่งเสริมการนำไปใช้ประโยชน์จริงในพื้นที่และการทำงานด้านการเกษตร และ (3) เนื้อหาวิชาเกษตรบางรายวิชานั้นยังไม่สอดคล้องกับความก้าวหน้ากับการประกอบอาชีพด้านการเกษตรในท้องถิ่น

3) ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรด้านเทคนิคและวิธีการสอน คือ ขาดเทคนิคใหม่ๆ ในการเรียนการสอนที่เน้นการปฏิบัติจริงในฟาร์ม เนื่องจากปัจจุบันปัญหาอยู่ที่ผู้เรียนไม่สู้งาน ปฏิบัติงานไม่จริงจัง และขาดความรับผิดชอบ

4) ปัญหาอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรด้านการประเมินผลการเรียนการสอน ได้แก่ (1) การประเมินตามสภาพจริง ทำให้ผู้เรียนที่ไม่ค่อยสนใจมีปัญหาในการประเมินผลถ้าไม่ผ่านต้องมีการซ่อมเสริม (2) ต้องใช้เวลามากในการประเมินสภาพจริง (ลักษณะในการประเมินตามสภาพจริงอยู่แล้ว) โดยประเมินรายคนมาก ครูแต่ละคนมีงานนอกเหนือ มากเกินไปทำให้ประสิทธิภาพการประเมินตามสภาพจริงไม่เท่าเทียมกันทุกคน (3) ครูมีประสบการณ์การทำงาน มีความรู้ทางวิชาการเกษตร แต่ไม่ค่อยมีความรู้ในวิชาชีพครู ควรมีการส่งเสริมการฝึกอบรมด้านการวัดประเมินผลเพิ่มเติมเป็นระยะ และ (4) ครูยึดติดกับภาพเก่าๆ ประเมินแล้วนักศึกษา ได้รับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลประโยชน์มากที่สุด ควรถามว่า นักศึกษารู้อะไรบ้าง ทำอะไรเป็น ไม่ใช่ถามความรู้ ครูอยากรู้อะไร นักศึกษาต้องรู้เหมือนครู

5) ปัญหาอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรด้านสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน และแหล่งการเรียนรู้ ได้แก่ (1) สื่อมีไม่เพียงพอ เพราะบางครั้งผู้เรียนไม่สามารถปฏิบัติจริงในฟาร์มได้ ในบางสถานการณ์ ก็ควรเรียนรู้จากสื่อ (2) สื่อการเรียนการสอนการสอนไม่ทันสมัยและไม่มีหนังสือเรียนเนื่องจากงบประมาณตามจำนวนผู้เรียน และ (3) ครูขาดความรู้ในการจัดทำสื่อการเรียนการสอน ควรเพิ่มเติม การอบรมเชิงปฏิบัติการผลิตสื่อการเรียนการสอน และสนับสนุนงบประมาณในการผลิตสื่อ จัดประกวดสื่อการเรียนการสอนเพื่อสร้างแรงจูงใจ

6) ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรด้านอาคารสถานที่ ได้แก่ (1) ห้องเรียนควรมีวัสดุที่สนับสนุนพร้อมในการเรียนการสอน และ (2) อาคารเรียน ห้องเรียนเก่า ไม่ทันสมัย ขาดงบประมาณปรับปรุงซ่อมแซม

7) ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนด้านงานฟาร์มในสถานศึกษา ได้แก่ (1) ครู-อาจารย์ส่วนใหญ่อายุมาก มีครูเกษียณใหม่มาทดแทนน้อย ซึ่งอาจจะยังมีประสบการณ์ไม่เพียงพอทำให้การควบคุมการปฏิบัติงานในงานฟาร์มมีประสิทธิภาพลดลง รวมทั้งขาดคนงานประจำฟาร์มที่มีประสบการณ์ (2) งานฟาร์มได้รับความสนใจจากผู้บริหารน้อย ควรสนับสนุนงานฟาร์มอย่างต่อเนื่อง (3) วัสดุ อุปกรณ์ อาคารต่างๆ ที่ควรมีสำหรับฟาร์มเกษตร มีไม่พร้อมไม่เหมือนระดับมหาวิทยาลัย ขาดเจ้าหน้าที่ดูแล เพราะสถานศึกษาซึ่งไม่มีงบจ้าง และ (4) เครื่องจักรกลการเกษตร อยู่ในสภาพที่เก่าแก่ชำรุดทรุดโทรมไม่เหมาะสมแก่การใช้งานในฟาร์มและสิ้นเปลืองเชื้อเพลิง

8) ปัญหาอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรด้านการวิจัย ได้แก่ (1) ผู้สอนมีเวลาในการทำการวิจัยน้อยมาก เพราะทำงานหลายด้านหน้าที่วิจัยควรเป็นเรื่องของการวิจัยในมหาวิทยาลัย และในระดับวิทยาลัย ทำผลการวิจัยมาถ่ายทอดผู้เรียน (2) ครู – บุคลากร ที่มีความรู้ความสามารถ ด้านงานวิจัยมีจำนวนน้อย โดยเฉพาะงานวิจัยด้านวิทยาศาสตร์ (3) ครูเกษตรขาดความสนใจในการทำงานวิจัย ฝ่ายบริหารควรหาวิธีการกระตุ้น ติดตามใกล้ชิดมากขึ้น (4) การทำวิจัยของนักศึกษา ปัญหาพิเศษยังไม่นำมาใช้ประโยชน์ได้จริง และ (5) ควรมีการวิจัยอย่างง่ายในกระบวนการเรียนการสอน

9) ปัญหาอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนด้านความร่วมมือสถานประกอบการ ได้แก่ (1) สถานประกอบการยังต้องการแรงงานเป็นหลัก นักศึกษาได้รับความรู้น้อย (2) สถานประกอบการที่ได้มาตรฐานจะรับผู้เรียนจำนวนจำกัด การเรียนในสถานประกอบการควรอยู่ระดับ ปวส. ในระดับ ปวช. ควรศึกษาในวิทยาลัยและยังไม่ควรเรียนในสถานประกอบการ (3) ขาดสถานประกอบการที่มีความพร้อมโดยเฉพาะทางด้านสัตวใหญ่ และ (4) สถานประกอบการมุ่งเน้นแต่กำไร ไม่เน้นเกี่ยวกับความร่วมมือในสถานศึกษา

5.1.4 ข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตร ได้แก่ 1) การศึกษาเกษตร ระดับ ปวช. เน้นสร้างคนทำงานเกษตรเป็น มีความรู้ด้านการเกษตรที่ถูกต้อง การศึกษาเกษตรระดับ ปวส. เพิ่มเติมจาก ปวช. คือสามารถคุมงานหรือดูแลงานเกษตรตามที่ได้รับมอบหมายได้ผลดี 2) การจัดการเรียนการสอน วิทยาลัยเกษตรฯ มีการพัฒนาอยู่ตลอดเวลา ทำอย่างไรที่จะมีการสนับสนุนส่งเสริมอาชีพเกษตรอย่างจริงจัง จึงทำให้ประชาชน หรือผู้เรียนมีความรู้สึกรู้ทำแล้วร่ำรวย นั้นเป็นปัญหามากกว่าการจัดการเรียนการสอน ควรเน้นพัฒนาเรื่องทำอย่างไรให้ทุกคนเห็นคุณค่าในอาชีพเกษตรมากกว่า 3) ควรสร้างเครือข่ายให้แข็งแกร่ง เน้นจริงจัง ทำจริง เกิดผลสัมฤทธิ์จริง 4) การจัดหางบประมาณมาสนับสนุนโครงการต่างๆ ใช้ต่อเนื่องและสามารถดูแลตนเองได้ 5) ควรจัดหลักสูตรให้แน่นอน และปรับปรุงอยู่ตลอดเวลา และ 6) ครูผู้สอนสายเกษตรโดยเฉพาะวิชาชีพเฉพาะ กำลังทดแทนส่วนหนึ่ง ไปเป็นผู้บริหาร และกำลังจะเกษียณอายุราชการใน 3 - 4 ปี และไม่ได้เตรียมบรรจุครูรุ่นใหม่มาทดแทน ซึ่งประสบการจัดการเรียนการสอนน้อย

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

5.2.1 จากการศึกษาสถานภาพทั่วไปของของครู-อาจารย์ผู้ปฏิบัติการสอนวิชาเกษตร พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุมากกว่า 50 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุด โดยจบสาขาวิชาส่งเสริมการเกษตรมากที่สุด รองลงมาคือ สาขาวิชาพืชศาสตร์สาขาวิชาพืชสวน เกือบทั้งหมดมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูที่ออกโดยครุสภา ดำรงตำแหน่งครูในอันดับเงินเดือน คศ. 2 มากที่สุด ทำการสอนทั้งในระดับชั้นระดับชั้น ปวช. และ ปวส. มากที่สุด มีประสบการณ์สอนวิชาเกษตรระหว่าง 31-35 ปี มากที่สุด รับผิดชอบสอนวิชาเกษตรจำนวน 3 วิชามากที่สุด ครู/อาจารย์ผู้สอนวิชาเกษตรมีหน้าที่อื่นๆ นอกเหนือจากการสอน ได้แก่ งานหลักสูตรการเรียนการสอน งานวัดผลการเรียนการสอน และงานฟาร์มในวิทยาลัย ซึ่งจากข้อมูลของครู-อาจารย์ผู้ปฏิบัติการสอนวิชาเกษตรนั้นแสดงให้เห็นว่ามีความสอดคล้องกับภารกิจของสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตร และเกือบทั้งหมดนั้นมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูที่ออกโดยครุสภา ซึ่งเป็นไปตามกฎหมายที่กำหนดให้ครูจะต้องมีใบประกอบวิชาชีพ สอดคล้อง นพคุณ ศิริวรรณ และคณะ (2540) และ Rongsan, P. et.al. (2015) ที่พบว่าครูผู้สอนวิชาเกษตรในระดับอาชีวศึกษาเกษตรส่วนใหญ่เป็นชาย จบการศึกษาที่สอดคล้องกับภารกิจของวิทยาลัย มีใบประกอบวิชาชีพตามกฎหมาย มีประสบการณ์ในการสอน และครูผู้ปฏิบัติการสอนวิชาเกษตรส่วนใหญ่มีอายุมากและใกล้เกษียณอายุราชการ เป็นต้น

5.2.2 ความต้องการในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรของครู-อาจารย์ผู้ปฏิบัติการสอนวิชาเกษตร จากการศึกษพบว่า ครู-อาจารย์ผู้ปฏิบัติการสอนวิชาเกษตรมีความต้องการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรด้านที่มีประเด็นความต้องการมากที่สุด 2 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้ ในประเด็น การพัฒนาแหล่งการเรียนรู้เกษตรเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้อุปกรณ์จริงในวิทยาลัย ($\bar{X} = 4.22$) และด้านงานฟาร์มในสถานศึกษา มี 2 ประเด็นที่ครู-อาจารย์ผู้สอนวิชาเกษตรต้องการพัฒนาในระดับมากที่สุด คือ งานฟาร์มเป็นยุทธศาสตร์สำคัญในการจัดการศึกษาเกษตรของวิทยาลัย ($\bar{X} = 4.34$) และงานฟาร์มเป็นยุทธศาสตร์สำคัญในการจัดการศึกษาเกษตรเพื่อร่วมพัฒนาท้องถิ่นที่อยู่ในพื้นที่บริการของวิทยาลัย ($\bar{X} = 4.25$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซึ่งจะเห็นได้ว่า ครู-อาจารย์ผู้สอนวิชาเกษตรให้ความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านงานฟาร์ม สื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับ พบคุณ ศิริวรรณ (2532) ที่ได้กล่าวไว้ในหนังสือ งานฟาร์มกลยุทธ์สำคัญของการศึกษาเกษตรว่า ในการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาเกษตร จำเป็นต้องพิจารณาว่าความรู้และการทำได้นั้นต้องมีการสอนปฏิบัติควบคู่เสมอไป ดังนั้นโครงการฟาร์มสาธิตในสถานศึกษา งานฟาร์มในวิทยาลัย ฟาร์มทดลอง การจัดการโครงการเกษตรภายใต้การนิเทศ และกิจกรรมที่สัมพันธ์กับงานฟาร์มจึงเป็นหัวใจสำคัญของการจัดการศึกษาเกษตรให้บรรลุวัตถุประสงค์และเกิดประโยชน์อย่างยั่งยืน และนอกจากนี้แล้ว พบคุณ ศิริวรรณ (2557) ยังได้กล่าวว่า จากแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและสิ่งแวดล้อมของโลกที่ส่งผลกระทบต่ออาชีพเกษตรของประเทศไทยในอนาคตนั้น การที่ครู-อาจารย์ผู้สอนวิชาเกษตรจะต้องพิจารณาข้อมูลจากอดีต ปัจจุบันและความคาดหวังในอนาคตเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว เพื่อนำมาเป็นข้อมูลและแนวทางการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะวิกฤตการณ์ด้านอาชีพเกษตรที่ทำให้คนในภาคการเกษตรละทิ้งอาชีพที่สำคัญในการผลิตอาหารให้แก่มวลมนุษยชาติ และยิ่งสอดคล้องกับ ภัคพงศ์ ปวงสุข (2556) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การจัดการอาชีวศึกษาเกษตรเป็นรูปแบบของการเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้เรียนหรือการเตรียมความพร้อมของบุคลากรผ่านกระบวนการพัฒนาซึ่งอาจจะเป็นการฝึกให้รู้วิธีการทำงานในรูปแบบต่างๆ โดยเฉพาะการใช้กลยุทธ์ด้านงานฟาร์มเกษตรเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง ด้วยสื่อการสอนที่เป็นของจริงในฟาร์มของวิทยาลัยหรือฟาร์มทดลองและฟาร์มสาธิตในสถานศึกษา และพบคุณ ศิริวรรณ และคณะ (2540) ที่พบว่า ครู-อาจารย์ผู้คุมฟาร์มสาธิตในระดับอาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษามีความต้องการพัฒนางานฟาร์มสาธิตเพื่อการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษาในระดับมากที่สุด เรื่อง การพัฒนาตนเองด้านการศึกษาดูงาน การฝึกอบรมในหน่วยงานราชการและเอกชนเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพด้านงานฟาร์ม นอกจากนี้แล้วยังเสนอแนะให้สถานศึกษาระดับอาชีวศึกษาเกษตรมีการพัฒนาด้านสื่อการเรียนการสอนให้มีความเพียงพอ มีความเหมาะสม ทันสมัย สอดคล้องกับท้องถิ่น และใช้งานฟาร์มเป็นแหล่งเรียนรู้ที่สำคัญของนักศึกษา โดยให้มีการจัดการศึกษาให้ครบวงจร และ พบคุณ ศิริวรรณ และคณะ (2538) ได้ศึกษาความต้องการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรของครู-อาจารย์ผู้สอนวิชาเกษตรในระดับมัธยมศึกษาของประเทศไทย พบว่า ครู-อาจารย์ผู้สอนสอนวิชาเกษตรมีความต้องการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรในด้านต่างๆ ได้แก่ การฝึกอบรมความรู้และทักษะด้านการเกษตรเพื่อเติม การพัฒนาสื่อและอุปกรณ์การสอนงบประมาณในการจัดฟาร์มสาธิตให้นักเรียนฝึกประสบการณ์ การปรับปรุงเนื้อหาวิชาและการจัดหาเอกสารประกอบการสอน การพัฒนาคุณสมบัติของครูในด้านต่างๆ เป็นต้น

การพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรด้านอื่นๆ พบว่า ให้ทำความร่วมมือกับสถานศึกษาเกษตรในภูมิภาคอาเซียนเพื่อแลกเปลี่ยนทางวิชาการและการพัฒนาการเรียนการสอนมากที่สุด จะเห็นได้ว่าด้านการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรในแต่ละด้านนั้น เป็นการพัฒนาให้ระบบการศึกษาเกษตรในสถาบันอาชีวศึกษาเกษตรภาคกลางให้มีความพร้อมและเหมาะสมในการจัดการศึกษาให้ตรงกับผู้เรียนเกษตรให้มากที่สุด อีกทั้งให้ฝึกในสถานประกอบการเพื่อจะได้เรียนรู้วิธีการทำงานต่างๆ แต่ในบางครั้งก็ยังคงขาดงบประมาณในการจัดการศึกษา บุคลากรและวัสดุอุปกรณ์ในการสอนที่ยังไม่เพียงพอต่อผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับ พบคุณ ศิริวรรณ และคณะ (2532) ได้ศึกษาพบว่า สิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนวิชาเกษตรได้ปรากฏชัดเจนว่ามีอยู่น้อย ได้แก่ โรงเรือน สำหรับฝึกงาน พิษกรรม โรงเรือนสำหรับฝึกงานสัตว์บาล จำนวนพันธุ์สัตว์ที่ใช้สอน จำนวนวัสดุเคมีภัณฑ์เกษตร และเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่ขึ้นด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คนงานสำหรับช่วยดูแลงานเกษตรในโรงเรียน ส่วนที่มีแต่ไม่เพียงพอก็มีมากมายหลายอย่าง เช่น พื้นที่บริเวณที่ให้สำหรับ พื้นที่บริเวณที่ใช้สำหรับปฏิบัติ จำนวนเครื่องมือเกษตรพื้นฐานที่ใช้สอน จำนวนพันธุ์พืชที่ใช้สอนและความร่วมมือของชุมชน และผู้ปกครองนักเรียน สิ่งต่างๆ ที่กล่าวมาทั้งหมดเหล่านี้สมควรที่ทางผู้บริหาร คณะครู-อาจารย์ ของสถานศึกษา ชุมชนสังคม และทุกๆ อย่างที่เกี่ยวข้องรวมทั้งตัวของครูอาจารย์ผู้สอนวิชาเกษตรเอง ต้องร่วมกันแก้ไขทุกฝ่าย เพราะเป็นสิ่งที่เกิดแก่ส่วนรวมแต่มีผลกระทบต่อส่วนรวม มิใช่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเท่านั้น

5.2.3 ปัญหาอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรของครู-อาจารย์ผู้สอนวิชาเกษตรในสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตร กลุ่มภาคกลาง พบว่า ครู-อาจารย์ผู้สอนวิชาเกษตรเสนอปัญหาอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรเรื่อง 1) สื่อมีไม่เพียงพอ เพราะบางครั้งผู้เรียนไม่สามารถปฏิบัติจริงในฟาร์มได้ในบางสถานการณ์ก็ต้องเรียนรู้จากสื่อหรือแหล่งเรียนรู้ 2) ครูขาดความรู้ในการจัดทำสื่อการเรียนการสอน ควรเพิ่มเติม การอบรมเชิงปฏิบัติการผลิตสื่อการเรียนการสอน และสนับสนุนงบประมาณในการผลิตสื่อ จัดประกวดสื่อการเรียนการสอนเพื่อสร้างแรงจูงใจ และ 3) อาคารเรียน ห้องเรียนเก่า ไม่ทันสมัย ขาดงบประมาณปรับปรุงซ่อมแซม ทั้ง 3 เรื่องนี้ครู-อาจารย์ผู้สอนเกษตรให้ความสำคัญในลำดับต้นๆ ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตร ดังนั้นจึงควรให้ความสนใจและมียุทธศาสตร์ในการส่งเสริมสนับสนุนจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

5.3 ข้อเสนอแนะจากการทำวิจัย

1. จากการศึกษาพบว่ายังมีครูผู้สอนวิชาเกษตรบางส่วนยังไม่มีใบประกอบวิชาชีพครูออกโดยคุรุสภา (อาจอยู่ในกระบวนการและขั้นตอนในการดำเนินการขอใบประกอบวิชาชีพ) ดังนั้นทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องจึงควรกระตุ้นและส่งเสริมสนับสนุนให้ครูผู้สอนเกษตรมีใบประกอบวิชาชีพครูได้มีความมั่นคงในวิชาชีพ และเป็นกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถต่อไป

2. ควรมีการส่งเสริมบุคลากรให้มีโอกาสศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นในสาขาที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาเกษตร เนื่องจากพบว่าครูผู้สอนเกษตรที่จบในการศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 53.85) เมื่อเทียบกับผู้จบการศึกษาระดับปริญญาโท (ร้อยละ 36.44) เพื่อเป็นการต่อยอดองค์ความรู้และสามารถนำความรู้ในระดับที่สูงขึ้นมาพัฒนาในการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรและยกระดับวิทยฐานะของตนเองต่อไป

3. ส่งเสริมให้มีการสร้างเครือข่ายครูเกษตรเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตร องค์ความรู้ทางการเกษตร การแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในการจัดการเรียนการสอน ให้เกิดประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาให้นักเรียนให้เป็นเยาวชนที่ดี มีความรู้ในอนาคต ด้วยกระบวนการเรียนการสอนที่ถูกต้องทันสมัยและตอบสนองความต้องการของชุมชน สังคมต่อไป

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	I
กิตติกรรมประกาศ.....	V
สารบัญ.....	VI
สารบัญตาราง.....	VIII
สารบัญภาพ.....	X
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์.....	2
1.3 ขอบเขตของปัญหา.....	2
1.4 นิยามศัพท์.....	3
บทที่ 2 การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง.....	4
2.1 พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551	4
2.2 สถาบันอาชีวศึกษาเกษตร (ข้อมูลต่างๆ ในสถาบันอาชีวศึกษาเกษตร)	5
2.3 พระราชบัญญัติการจัดตั้งสถาบันอาชีวศึกษา	6
2.4 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ. 2556	18
2.5 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พ.ศ. 2546	19
2.6 สภาพการจัดการศึกษาเกษตรของประเทศไทย	20
2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	24
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	28
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	28
3.2 วิธีการสร้างเครื่องมือ	28
3.3 การตรวจสอบ/ทดสอบเครื่องมือ	28
3.4 การรวบรวมข้อมูล	29
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	29
บทที่ 4 ผลการวิจัยและวิจารณ์ผล	31
4.1 ผลการวิจัย	31
4.2 ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตร	45
4.3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตร	50

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และตัดviอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	51
5.1 สรุปผลการวิจัย	51
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	55
5.3 ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย	57
บรรณานุกรม.....	58
ภาคผนวก.....	60
ภาคผนวก ก เครื่องมือในการวิจัย	61
ภาคผนวก ข หนังสือราชการที่เกี่ยวข้อง	75
ประวัติผู้เขียน.....	91

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	เพศของผู้ตอบแบบสอบถาม	31
2	อายุของผู้ตอบแบบสอบถาม	31
3	อายุราชการของผู้ตอบแบบสอบถาม	32
4	ระดับการศึกษาสูงสุดของผู้ตอบแบบสอบถาม	32
5	สาขาวิชาที่ผู้ตอบแบบสอบถาม	33
6	ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูที่ออกโดยคุรุสภา	33
7	ตำแหน่งหน้าที่ของผู้ตอบแบบสอบถาม	33
8	ระดับชั้นการสอนของผู้ตอบแบบสอบถาม	34
9	ประสบการณ์สอนวิชาเกษตรผู้ตอบแบบสอบถาม	34
10	จำนวนวิชาที่สอนวิชาเกษตรของผู้ตอบแบบสอบถาม	35
11	หน้าที่อื่นๆ นอกเหนือจากการสอน	35
12	การพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรด้านหลักสูตร	36
13	การพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรด้านเนื้อหาวิชาเกษตร	37
14	การพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรด้านเทคนิคและวิธีการสอน	38
15	การพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรด้านการประเมินผลการเรียนการสอน	39
16	การพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรด้านสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนและ แหล่งเรียนรู้	40
17	การพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรด้านอาคารสถานที่/ห้องเรียน	41
18	การพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรด้านงานฟาร์มในสถานศึกษา	42
19	การพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรด้านการวิจัย	43
20	การพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรด้านความร่วมมือสถานประกอบการ	44
21	การพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรด้านอื่น ๆ	45
22	ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนด้านหลักสูตร	45
23	ปัญหาอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนวิชาด้านเนื้อหาวิชาเกษตร	46
24	ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรด้านเทคนิคและ วิธีการสอน	46
25	ปัญหาอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรด้านการประเมินผล การเรียนการสอน	47
26	ปัญหาอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรด้านสื่ออุปกรณ์การเรียนการ สอนและแหล่งการเรียนรู้	47
27	ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรด้านอาคารสถานที่/ ห้องเรียน	47

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และตัด viii อ่างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
28	ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนด้านงานฟาร์มในสถานศึกษา	48
29	ปัญหาอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรด้านการวิจัย	49
30	ปัญหาอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนด้านความร่วมมือสถานประกอบการ	49
31	ข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตร	50

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และตัดข้อความอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต่อxอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. 2551. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ปีพุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. 2551. พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา ปีพุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- ปัญญา หิรัญรัมย์ และคณะ. 2520. ความรู้พื้นฐานการศึกษาเกษตร. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์อักษรสัมพันธ์.
- นพคุณ ศิริวรรณ. 2532. งานฟาร์ม: กลยุทธ์สำคัญของการศึกษาเกษตร. กรุงเทพฯ: ศูนย์การพิมพ์พลชัย. 206 น.
- นพคุณ ศิริวรรณ. 2557. ปกึณกะการศึกษากษตรไทย: สารระสำคัณที่ต้งทบทวน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด มินเซอร์วิส ซัพพลาย. 198 น.
- นพคุณ ศิริวรรณ และคณะ. 2538. “ความต้องการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรของครู-อาจารย์ผู้สอนวิชาเกษตรในระดับมัธยมศึกษาของประเทศไทย” รายงานการวิจัย ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- _____. 2544. “สภาพการจัดการเรียนการสอนภาควิชาครุศาสตร์เกษตรหลักสูตร ครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง” รายงานการวิจัย ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- _____. 2540. “การพัฒนาการพัฒนางานฟาร์มสาธิตในสถานศึกษาของครู-อาจารย์ผู้ควบคุมฟาร์มสาธิตระดับอาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ”. รายงานการวิจัย ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- _____. 2543. “การพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรระดับอนุปริญญาตามความคิดเห็นของนักศึกษา สถาบันราชภัฏ กลุ่มอีสานใต้” รายงานการวิจัย ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- _____. 2532. งานฟาร์ม: กลยุทธ์สำคัญของการศึกษาเกษตร. กรุงเทพฯ. ศูนย์การพิมพ์พลชัย. 206 น.
- ภักพงศ์ ปวงสุข. 2556. ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงกับการศึกษาเกษตร. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด มินเซอร์วิส ซัพพลาย. 260 น.
- วันทนีย์ โชติสกุล และคณะ. 2543. “ความต้องการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของผู้บริหารและหัวหน้าหมวดวิชาเกษตรกรรม ในโรงเรียนประถมศึกษา สำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดตรัง” รายงานการวิจัย ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รมนีย์ อภาภกรม. 2533. องค์การอาชีวศึกษาเกษตร. โครงการตำรา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม.

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. 205 น.

เลขาธิการคุรุสภา, สำนักงาน. 2555. การจัดการศึกษา. กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว.

สุรพล สงวนศรี. 2551. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการศึกษาเกษตร. ในเอกสารการสอนชุดวิชา

การศึกษา เกษตรและการส่งเสริมอาชีพเกษตร. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. 2556. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พ.ศ.

2556. งานพัฒนาหลักสูตร. วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกาญจนบุรี.

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. 2546. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

พ.ศ. 2546. งานพัฒนาหลักสูตร. วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกาญจนบุรี.

Rongsan, P., Pongsuk, P., and Pourpan, N. "Satisfaction of high vocational certificate student on training in farm practices of Ubonratchathani College of Agriculture and Technology, Ubonratchathani Province, Thailand". *Journal of Agricultural Technology*. (2015). 11(2): 449-458.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำสั่งคณะกรรมการครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ที่ 452 /2556

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและ
เค้าโครงวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบสำรอง ของว่าที่ร้อยตรีพงศธร สิ้นธุรัตน์

เพื่อให้การเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ของว่าที่ร้อยตรีพงศธร สิ้นธุรัตน์ รหัสประจำตัว 55631703
หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ
จึงขอแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อปรึกษาและพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ ดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

รศ.ดร.ภักพงษ์	ปวงสุข	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
รศ.ดร.นพคุณ	ศิริวรรณ	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
ดร.ศราวุธ	อินทรเทศ	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

 2. คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

ผศ.ดร.รัชดากร	พลภักดี	ประธานกรรมการ
รศ.ดร.ภักพงษ์	ปวงสุข	กรรมการ
รศ.ดร.นพคุณ	ศิริวรรณ	กรรมการ
ดร.ศราวุธ	อินทรเทศ	กรรมการ

 3. คณะกรรมการสอบสำรอง

รศ.พีรพงศ์	ทิพนาค	กรรมการ	(อาจารย์บัณฑิตพิเศษ)
ดร.ราตรี	ศิริพันธุ์	กรรมการ	(อาจารย์บัณฑิตประจำ)
- ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 13 พฤศจิกายน พ.ศ. 2556

(รองศาสตราจารย์ พีระวุฒิ สุวรรณจันทร์)
คณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประกาศคณะกรรมการอุดมศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

คณะกรรมการอุดมศึกษา โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร ซึ่งได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 23 ธันวาคม 2556 ให้ดำเนินการดังนี้

ว่าที่ร้อยตรีพงษ์ธร สินธุ์รัตน์ รหัสประจำตัว 55631703 ให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ความต้องการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรของครู-อาจารย์ ในสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตรภาคกลาง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (Desirable teaching and Learning Management on Vocational Agriculture Subjects of Teaching of Agriculture in Institute of Vocational Agriculture, in Central Region under the Office of Vocational Education Commission)" โดยมี รศ.ดร.ภักพงศ์ ปวงสุข เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รศ.ดร.นพคุณ ศิริวรรณ และ ดร.ศราวุธ อินทรเทศ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ทั้งนี้ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ประกาศ ณ วันที่ 23 ธันวาคม พ.ศ. 2556

(รองศาสตราจารย์ พิระวุฒิ สุวรรณจันทร์)
คณบดี

ที่ ศธ 0524.04/ 1334

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

9 เมษายน 2557

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีราชบุรี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
2. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย ว่าที่ร้อยตรีพงศธร สินธุรัตน์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความต้องการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรของครู-อาจารย์ ในสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตรภาคกลาง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา” โดยมี รศ.ดร.ภคพงศ์ ปวงสุข เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.ศราวุธ อินทรเทศ และ รศ.ดร.นพคุณ ศิริวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อวันที่ 23 ธันวาคม 2556 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ ว่าที่ร้อยตรีพงศธร สินธุรัตน์ เก็บรวบรวมข้อมูลกับครู-อาจารย์ โดยใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้
ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสุทธิ สุนทรกนกพงศ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02-329-8436

ติดต่อนักศึกษา โทร.081-363-5661

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/ 1334

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

๙ เมษายน 2557

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีฉะเชิงเทรา

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
2. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย ว่าที่ร้อยตรีพงศธร สีนุรัตน์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความต้องการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรของครู-อาจารย์ ในสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตรภาคกลาง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา” โดยมี รศ.ดร.ภัคพงศ์ ปวงสุข เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.ศราวุธ อินทรเทศ และ รศ.ดร.นพคุณ ศิริวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อวันที่ 23 ธันวาคม 2556 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ ว่าที่ร้อยตรี พงศธร สีนุรัตน์ เก็บรวบรวมข้อมูลกับครู-อาจารย์ โดยใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้
ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสุทธิ์ สุนทรกนกพงศ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02-329-8436

ติดต่อนักศึกษา โทร.081-363-5661

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/ 1334

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

๙ เมษายน 2557

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
2. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย ว่าที่ร้อยตรีพงศธร สินธุรัตน์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรวิทยาศาสตร์
มหาบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความต้องการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรของครู-อาจารย์ ในสถาบัน
การอาชีวศึกษาเกษตรภาคกลาง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา” โดยมี รศ.ดร.ภัคพงศ์
ปวงสุข เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.ศราวุธ อินทรเทศ และ รศ.ดร.นพคุณ ศิริวรรณ
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อวันที่ 23
ธันวาคม 2556 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ ว่าที่ร้อยตรี
พงศธร สินธุรัตน์ เก็บรวบรวมข้อมูลกับครู-อาจารย์ โดยใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษา
ของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้
ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสุทธิ สุนทรกนกพงศ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติกรแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02-329-8436

ติดต่อนักศึกษา โทร.081-363-5661

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/ 1334

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

๑ เมษายน 2557

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุทัยธานี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
2. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย ว่าที่ร้อยตรีพงศธร สีนสุรัตน์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความต้องการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรของครู-อาจารย์ ในสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตรภาคกลาง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา” โดยมี รศ.ดร.ภักพงศ์ ปวงสุข เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.ศรารุช อินทรเทศ และ รศ.ดร.นพคุณ ศิริวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อวันที่ 23 ธันวาคม 2556 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ ว่าที่ร้อยตรีพงศธร สีนสุรัตน์ เก็บรวบรวมข้อมูลกับครู-อาจารย์ โดยใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้
ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสุทธิ สุนทรกนกพงศ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02-329-8436

ติดต่อนักศึกษา โทร.081-363-5661

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/ 1334

คณะกรรมการอุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

๑ เมษายน 2557

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีชัยนาท

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
 2. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย ว่าที่ร้อยตรีพงศธร สิ้นธุรัตน์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรวิทยาศาสตร์ มหาบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ความต้องการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรของครู-อาจารย์ ในสถาบัน การอาชีวศึกษาเกษตรภาคกลาง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา" โดยมี รศ.ดร.ภคพงศ์ ปวงสุข เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.ศราวุธ อินทรเทศ และ รศ.ดร.นพคุณ ศิริวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อวันที่ 23 ธันวาคม 2556 คณะกรรมการอุตสาหกรรม จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ ว่าที่ร้อยตรี พงศธร สิ้นธุรัตน์ เก็บรวบรวมข้อมูลกับครู-อาจารย์ โดยใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษา ของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้
ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสุทธิ สุนทรกนกพงศ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02-329-8436

ติดต่อนักศึกษา โทร.081-363-5661

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/ 1334

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

9 เมษายน 2557

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสิงห์บุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
2. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย ว่าที่ร้อยตรีพงศธร สิ้นจู้รัตน์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความต้องการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรของครู-อาจารย์ ในสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตรภาคกลาง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา” โดยมี รศ.ดร.ภักดิ์พงษ์ ปวงสุข เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.ศราวุธ อินทรเทศ และ รศ.ดร.นพคุณ ศิริวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อวันที่ 23 ธันวาคม 2556 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ ว่าที่ร้อยตรี พงศธร สิ้นจู้รัตน์ เก็บรวบรวมข้อมูลกับครู-อาจารย์ โดยใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้
ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสุทธิ สุนทรกนกพงศ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02-329-8436

ติดต่อนักศึกษา โทร.081-363-5661

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/ 1334

คณะกรรมการอุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

๙ เมษายน 2557

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
2. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย ว่าที่ร้อยตรีพงศธร สิ้นธุรัตน์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ความต้องการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรของครู-อาจารย์ ในสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตรภาคกลาง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา" โดยมี รศ.ดร.ภคพงศ์ ปวงสุข เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.ศราวุธ อินทรเทศ และ รศ.ดร.นพคุณ ศิริวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อวันที่ 23 ธันวาคม 2556 คณะกรรมการอุตสาหกรรม จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ ว่าที่ร้อยตรีพงศธร สิ้นธุรัตน์ เก็บรวบรวมข้อมูลกับครู-อาจารย์ โดยใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้
ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสุทธิ์ สุนทรกนกพงศ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02-329-8436

ติดต่อนักศึกษา โทร.081-363-5661

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/ 1334

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

๑ เมษายน 2557

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีศูนย์ศิลปชีพบางไทร

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
 2. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย ว่าที่ร้อยตรีพงศธร สินธุรัตน์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความต้องการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรของครู-อาจารย์ ในสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตรภาคกลาง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา” โดยมี รศ.ดร.ภัคพงศ์ ปวงสุข เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.ศราวุธ อินทรเทศ และ รศ.ดร.นพคุณ ศิริวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อวันที่ 23 ธันวาคม 2556 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ ว่าที่ร้อยตรี พงศธร สินธุรัตน์ เก็บรวบรวมข้อมูลกับครู-อาจารย์ โดยใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้
ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสุทธิ์ สุนทรกนกพงศ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02-329-8436

ติดต่อนักศึกษา โทร.081-363-5661

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/ 1334

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

๑ เมษายน 2557

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีวศึกษาปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
 2. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย ว่าที่ร้อยตรีพงศธร สิ้นธุรัตน์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความต้องการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรของครู-อาจารย์ ในสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตรภาคกลาง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา” โดยมี รศ.ดร.ภักคพงศ์ ปวงสุข เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.ศราวุธ อินทรเทศ และ รศ.ดร.นพคุณ ศิริวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อวันที่ 23 ธันวาคม 2556 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ ว่าที่ร้อยตรี พงศธร สิ้นธุรัตน์ เก็บรวบรวมข้อมูลกับครู-อาจารย์ โดยใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้
ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสุทธิ สุนทรกนกพงศ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02-329-8436

ติดต่อนักศึกษา โทร.081-363-5661

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/ 1334

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

๙ เมษายน 2557

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยประมงสมุทรสาคร

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
 2. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย ว่าที่ร้อยตรีพงศธร สีนธรัตน์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความต้องการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรของครู-อาจารย์ ในสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตรภาคกลาง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา” โดยมี รศ.ดร.ภคพงศ์ ปางสุข เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.ศราวุธ อินทรเทศ และ รศ.ดร.นพคุณ ศิริวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อวันที่ 23 ธันวาคม 2556 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ ว่าที่ร้อยตรี พงศธร สีนธรัตน์ เก็บรวบรวมข้อมูลกับครู-อาจารย์ โดยใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้
ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสุทธิ สุนทรกนกพงศ์)
รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02-329-8436

ติดต่อนักศึกษา โทร.081-363-5661

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/ 1334

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

๑ เมษายน 2557

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีชลบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
2. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย ว่าที่ร้อยตรีพงศธร สินธุรัตน์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความต้องการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรของครู-อาจารย์ ในสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตรภาคกลาง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา” โดยมี รศ.ดร.ภัคพงศ์ ปวงสุข เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.ศราวุธ อินทรเทศ และ รศ.ดร.นพคุณ ศิริวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อวันที่ 23 ธันวาคม 2556 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ ว่าที่ร้อยตรี พงศธร สินธุรัตน์ เก็บรวบรวมข้อมูลกับครู-อาจารย์ โดยใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้
ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสุทธิ สุนทรกนกพงศ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02-329-8436

ติดต่อนักศึกษา โทร.081-363-5661

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ.0524.04/ 1334

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

๙ เมษายน 2557

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกาญจนบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
2. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย ว่าที่ร้อยตรีพงศธร สิ้นธุรัตน์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความต้องการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรของครู-อาจารย์ ในสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตรภาคกลาง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา” โดยมี รศ.ดร.ภคพงศ์ ปวงสุข เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.ศราวุธ อินทรเทศ และ รศ.ดร.นพคุณ ศิริวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อวันที่ 23 ธันวาคม 2556 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ ว่าที่ร้อยตรี พงศธร สิ้นธุรัตน์ เก็บรวบรวมข้อมูลกับครู-อาจารย์ โดยใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้
ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสุทธิ สุนทรกนกพงศ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02-329-8436

ติดต่อนักศึกษา โทร.081-363-5661

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/ 1334

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

๙ เมษายน 2557

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีลพบุรี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
2. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย ว่าที่ร้อยตรีพงศธร สิ้นจรรย์รัตน์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ความต้องการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรของครู-อาจารย์ ในสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตรภาคกลาง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา” โดยมี รศ.ดร.ภคพงศ์ ปวงสุข เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.ศราวุธ อินทรเทศ และ รศ.ดร.นพคุณ ศิริวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อวันที่ 23 ธันวาคม 2556 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ ว่าที่ร้อยตรี พงศธร สิ้นจรรย์รัตน์ เก็บรวบรวมข้อมูลกับครู-อาจารย์ โดยใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้
ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสุทธิ์ สุนทรกนกพงศ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02-329-8436

ติดต่อนักศึกษา โทร.081-363-5661

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์การใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามเพื่อการศึกษาและวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

ความต้องการในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรของครู-อาจารย์ใน สถาบัน
อาชีวศึกษาเกษตรภาคกลาง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

The desires to development on teaching of teachers in Institute of
Vocational Agriculture, Office of the Vocational Education
Commission

คำชี้แจง

1. ผู้ตอบแบบสอบถาม คือ **ครู-อาจารย์ ที่ปฏิบัติการสอนวิชาเกษตร** ในสถาบันอาชีวศึกษา
เกษตร ภาคกลาง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
2. แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของท่าน เกี่ยวกับความต้องการด้านการ
พัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรที่ท่านรับผิดชอบ โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ได้แก่
ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
ตอนที่ 2 ความต้องการในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรของครู-อาจารย์ผู้
ปฏิบัติการสอนวิชาเกษตร
ตอนที่ 3 ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตร
ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตร
3. โปรดพิจารณาและตอบแบบสอบถามทุกข้อตามความคิดเห็นของท่าน ทั้งนี้เพื่อความสมบูรณ์
และถูกต้องของการวิจัย
4. คำตอบและความคิดเห็นของท่าน ผู้วิจัยถือว่าเป็นข้อมูลที่มีค่ายิ่งและสงวนไว้เป็นความลับ โดย
ใช้ประโยชน์ของงานวิจัยครั้งนี้เท่านั้น ซึ่งจะไม่ทำให้เกิดผลกระทบกระเทือนและเสียหายใดๆ
แก่ท่าน

ขอขอบพระคุณ

ว่าที่ร้อยตรี พงศธร สิ้นธุรัตน์
นักศึกษาปริญญาโท

หลังสุตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์
เกษตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง และโปรดเติมค่าลงในช่องว่างที่กำหนดตามความเป็นจริง

1. เพศ
 ชาย หญิง
2. อายุ ปี
3. อายุราชการ ปี
4. ระดับการศึกษาสูงสุด
 ปริญญาตรี กำลังศึกษาปริญญาโท ปริญญาโท
 กำลังศึกษาปริญญาเอก ปริญญาเอก อื่นๆ (โปรดระบุ)

5. สาขาวิชา.....
6. ท่าน มี ไม่มี (ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูที่ออกโดยคุรุสภา)
7. ตำแหน่งปัจจุบัน
 ครูพิเศษสอน ครู คศ. 3
 ครูผู้ช่วย ครู คศ. 4
 ครู คศ. 1 ครู คศ. 5
 ครู คศ. 2
8. ท่านสอนในระดับใด
 ระดับ ปวช.
 ระดับ ปวส.
 ทั้งระดับ ปวช. และ ปวส.
9. ประสบการณ์สอนวิชาเกษตร ปี
10. จำนวนวิชาที่สอนในปัจจุบัน
 1 วิชา 2 วิชา 3 วิชา มากกว่า 3 วิชา
11. หน้าที่อื่นๆ นอกเหนือจากการสอน
 งานแนะแนว งานหลักสูตรการเรียนการสอน
 งานครูที่ปรึกษา งานวัดผลการเรียนการสอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- งานมาตรฐานวิชาชีพ งานฟาร์มในวิทยาลัย
 อื่นๆ (โปรดระบุ)

ตอนที่ 2 ความต้องการในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตรของครู-อาจารย์ผู้ปฏิบัติการสอนวิชาเกษตร

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องด้านขวามือตามที่ท่านเห็นว่าตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

2.1 การพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตร ด้านหลักสูตร

รายการ	ระดับความคิดเห็น/ความต้องการ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. โครงสร้างหลักสูตรมีความชัดเจนด้านอาชีวศึกษาเกษตร					
2. ความสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ ภารกิจ และเป้าหมายของหลักสูตรสถานศึกษาอาชีวศึกษาเกษตร					
3. หลักสูตรมีความสอดคล้องกับสภาพปัญหา ความต้องการ และความจำเป็นต่างๆ ของชุมชนและผู้เรียน					
4. เป้าหมายของหลักสูตรต้องสามารถทำให้ผู้เรียนมีความเป็นเลิศทั้งด้านปฏิบัติและด้านวิชาการ					
5. มีการกำหนดสัดส่วนเวลาระหว่างกลุ่มวิชาเพื่อเรียนรู้ต่างๆ อย่างเหมาะสม					
6. การกำหนดจุดมุ่งหมายที่ต้องการของชุมชนและผู้เรียน ให้ชัดเจน					
7. การกำหนดสัดส่วนเนื้อหาสาระของหลักสูตรให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย วัย และความสามารถของผู้เรียน					
8. ความสอดคล้องหลักสูตรกับสภาพของชุมชน ท้องถิ่น รวมทั้งสภาพแวดล้อมและทรัพยากรในพื้นที่					
9. การมีส่วนร่วมในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรของทุกภาคส่วน					
10. มีการปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนอยู่ตลอดเพื่อให้เข้ากับผู้เรียนที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา					
11.					
12.					
13.					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 การพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตร ด้านเนื้อหาวิชาเกษตร

รายการ	ระดับความคิดเห็น/ความต้องการ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. เนื้อหาวิชาเกษตรที่ใช้สอนมีความชัดเจน ทันสมัย มีความเหมาะสมกับระดับการศึกษาของผู้เรียน					
2. เนื้อหาวิชาเกษตรจะต้องเป็นไปตามกรอบของหลักสูตรที่กำหนดไว้					
3. เนื้อหาวิชาเกษตรจำเป็นต้องมีความชัดเจนและเข้าใจง่าย					
4. เนื้อหาต้องสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน					
5. เนื้อหาวิชาเกษตรมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพของท้องถิ่น					
6. เนื้อหาวิชาเกษตรมีความยากง่าย เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน					
7. เนื้อหาวิชาเกษตรส่งเสริมให้นักเรียนเห็นประโยชน์และคุณค่าของการเกษตร					
8. เนื้อหาวิชาเกษตรสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้					
9. เนื้อหาวิชาเกษตรจะต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการพัฒนาทั้งด้าน จิตพิสัย พุทธิพิสัย และทักษะพิสัย					
10. ครูผู้สอนจะต้องมีการฝึกอบรมเกี่ยวกับการพัฒนาเนื้อหาวิชาเกษตร					
11. มีการปรับปรุงเนื้อหา การเรียนการสอนอยู่ตลอดเวลา ครอบคลุมและเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา					
12. ครูผู้สอนจะต้องเข้ารับการฝึกอบรมด้านทักษะทางวิชาเกษตรพื้นฐาน					
13. ครูผู้สอนจะต้องเข้ารับการอบรมด้านความสามารถเกี่ยวกับทักษะการเกษตรเฉพาะอย่าง					
14.					
15.					

2.3 การพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตร ด้านเทคนิคและวิธีการสอน

รายการ	ระดับความคิดเห็น/ความต้องการ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. การเข้ารับการฝึกอบรมด้านความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนการสอนเกษตร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการ					

เอกสารนี้เป็นเอกสารทบทวนวัสดุหรือบริการเชิงงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สอนเกษตรกร					
2. การเข้ารับฝึกอบรมด้านวิชาการสอนเกษตรกรอย่างมีคุณภาพสูง					
3. การสัมมนาครู-อาจารย์ผู้สอนวิชาเกษตร เพื่อเพิ่มพูนความรู้และขยายความคิดในการพัฒนา ปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาเกษตร					
4. จัดเครือข่ายระหว่างวิทยาลัยกับมหาวิทยาลัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตรในสถานศึกษา					
5. ครูจะต้องเข้ารับการฝึกอบรมด้านการสอนวิชาเกษตรเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในการทำหลักสูตร					
6. แลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับทักษะ เทคนิค และวิธีการสอนวิชาเกษตร					
7. ศึกษาดูงานด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตร					
8. การสร้างเครือข่ายเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการเรียนการสอนวิชาเกษตร					
9. ส่งเสริมการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ด้านเทคนิคและวิธีการสอนสำหรับครูผู้สอนวิชาเกษตร					
10.					
11.					
12.					

2.4 การพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตร ด้านการประเมินผลการเรียนการสอน

รายการ	ระดับความคิดเห็น/ความต้องการ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวัดและการประเมินผลการศึกษาเกษตร					
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลทางการศึกษาเกษตร					
3. การสร้างและการออกแบบเครื่องมือเพื่อการวัดผลทางการศึกษาเกษตรประเภทต่างๆ					
4. การวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือเพื่อวัดผลทางการศึกษาเกษตร					
5. การพัฒนาหลักเกณฑ์ในการประเมินผลการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสภาพจริง					
6. การประเมินผลการเรียนการสอนภาคทฤษฎี					
7. การประเมินผลการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ					
8. สถิติที่ใช้ในการวัดผลการเรียนการสอนวิชาเกษตร					
9. เทคนิคที่ใช้วัดพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัยและทักษะ					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์การใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่นใด

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พิสัย					
10.					
11.					
12.					

2.5 การพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตร ด้านสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน และแหล่งเรียนรู้

รายการ	ระดับความคิดเห็น/ความต้องการ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน และแหล่งเรียนรู้ด้านการเกษตร					
2. การพัฒนาแหล่งการเรียนรู้เกษตรเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้อุปกรณ์จริงในวิทยาลัย					
3. การผลิตและพัฒนาสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนวิชาเกษตร					
4. การผลิตสื่อการสอนวิชาเกษตรยุคใหม่ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และสื่อออนไลน์					
5. การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ให้สอดคล้องกับเนื้อหาและการจัดประสบการณ์จริงที่ทันสมัย					
6. การพัฒนาการจัดทำเอกสาร หนังสือ และตำราทางวิชาการเกษตร					
7. การพัฒนานวัตกรรมในการเรียนการสอนวิชาเกษตร					
8. การจัดทำฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนาด้านสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน และแหล่งเรียนรู้					
9. การฝึกอบรมการผลิตและการใช้สื่อ อุปกรณ์ และแหล่งเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพการสอนวิชาเกษตรอย่างมีคุณภาพสูง					
10.					
11.					
12.					

2.6 การพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตร ด้านอาคารสถานที่/ห้องเรียน

รายการ	ระดับความคิดเห็น/ความต้องการ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. การปรับปรุงอาคารสถานที่ให้เป็นศูนย์รวมการเรียนรู้อุปกรณ์จริง					
2. ห้องเรียนมีการพัฒนาและปรับปรุงให้ทันสมัยอยู่ตลอดเวลา					
3. จัดห้องเรียนให้มีขนาดพอเหมาะ (เล็กแต่ สะอาดและทันสมัย)					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. มีห้องเรียนอัจฉริยะสอดคล้องกับการพัฒนาการเรียนในยุคโลกาภิวัตน์					
5. มีห้องเรียนเอนกประสงค์ที่สามารถปรับปรุงเป็นห้องเรียนห้องสัมมนา และกิจกรรมอื่นๆ ได้					
6. จัดภูมิทัศน์และบรรยากาศของอาคารสถานที่ให้สวยงามอย่างต่อเนื่อง					
7. พัฒนาสถานที่เพื่อให้เป็นอุทยานทางการศึกษาเกษตรเพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้แก่ชุมชน					
8.					
9.					
10.					

2.7 การพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตร ด้านงานฟาร์มในสถานศึกษา

รายการ	ระดับความคิดเห็น/ความต้องการ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ผู้บริหารวิทยาลัยฯ ให้ความสำคัญต่องานฟาร์มในสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง					
2. งานฟาร์มเป็นยุทธศาสตร์สำคัญในการจัดการศึกษาเกษตรของวิทยาลัย					
3. งานฟาร์มเป็นยุทธศาสตร์สำคัญในการจัดการศึกษาเกษตรเพื่อร่วมพัฒนาท้องถิ่นที่อยู่ในพื้นที่บริการของวิทยาลัย					
4. พัฒนางานฟาร์มให้มีขนาดที่เหมาะสม สามารถจัดการได้อย่างสมบูรณ์					
5. แยกงานฟาร์มเพื่อการศึกษาและงานฟาร์มเชิงธุรกิจ					
6. พัฒนางานฟาร์มเกษตรที่เด่นเพื่อเป็นฟาร์มหลักและขยายผลในงานฟาร์มอื่นๆ					
7. การสร้างความร่วมมือในการพัฒนางานฟาร์มในสถานศึกษากับชุมชน ท้องถิ่น และภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง					
8.					
9.					
10.					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.8 การพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตร ด้านการวิจัย

รายการ	ระดับความคิดเห็น/ความต้องการ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. พัฒนาระบบการวิจัยเพื่อเป็นยุทธศาสตร์หลักของการพัฒนาวิทยาลัยฯ					
2. มีการสนับสนุนงบประมาณในการทำวิจัยอย่างเพียงพอในวิทยาลัยฯ					
3. ส่งเสริมการนำการวิจัยเพื่อการพัฒนาการเรียนการสอน					
4. ส่งเสริมการนำการวิจัยเพื่อพัฒนางานฟาร์มในวิทยาลัยฯ					
5. การพัฒนาผลงานวิจัยเพื่อพัฒนาศักยภาพและวิทยฐานะของบุคลากรของวิทยาลัยฯ					
6. การสร้างระบบการวิจัยและการนำผลการวิจัยเพื่อช่วยเหลือและพัฒนาชุมชน ท้องถิ่นในเขตการให้บริการของวิทยาลัยฯ					
7. การสร้างระบบการพัฒนาผลงานวิจัยเพื่อขยายผลในเชิงธุรกิจแก่ชุมชน					
8. พัฒนาระบบและกลไกเพื่อขยายผลจากงานวิจัยทั้งด้านวิชาการและด้านเศรษฐกิจร่วมกับสถานประกอบการ					
9. มีการจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในเรื่องของงานวิจัย พร้อมทั้งนำข้อมูลงานวิจัยมาเผยแพร่แก่บุคคลภายนอกอย่างต่อเนื่อง					
10.					
11.					
12.					

2.9 การพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตร ด้านความร่วมมือกับสถานประกอบการ

รายการ	ระดับความคิดเห็น/ความต้องการ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. พัฒนาด้านความร่วมมือกับสถานประกอบการให้เป็นยุทธศาสตร์หลักของการจัดการศึกษาเกษตรในวิทยาลัยฯ					
2. การพัฒนาองค์ความรู้ด้านการเกษตรร่วมกับสถานประกอบการ					
3. พัฒนาหลักสูตรการศึกษาเกษตรร่วมกับสถานประกอบการ เพื่อให้บัณฑิตมีคุณลักษณะที่สอดคล้องกับงานในสถานประกอบการ					
4. มีการจัดการเรียนการสอนโดยวิทยากร/อาจารย์พิเศษจากสถานประกอบการ					
5. การจัดแผนการสอนหรือเนื้อหาในรายวิชาให้สอดคล้องกับสถานประกอบการ					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่นใด

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. สร้างเครือข่ายเพื่อจัดการศึกษาเกษตรกับสถานประกอบการอย่างจริงจังและต่อเนื่องทั้งในประเทศและต่างประเทศ					
7. พัฒนาระบบการประสานงานและจัดการศึกษาร่วมกับสถานประกอบการให้สอดคล้องกับสถานการณ์และเกิดประสิทธิภาพสูงสุด					
8.					
9.					
10.					

2.10 การพัฒนาการเรียนการสอนวิชาเกษตร ด้านอื่นๆ

รายการ	ระดับความคิดเห็น/ความต้องการ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ให้ความร่วมมือกับสถานศึกษาเกษตรในภูมิภาคอาเซียน เพื่อแลกเปลี่ยนทางวิชาการและการพัฒนาการเรียนการสอน					
2.					
3.					
4.					

ส่วนที่ 3 ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอน วิชาเกษตร

2.1 ปัญหาอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตร ด้านหลักสูตร

.....

.....

.....

2.2 ปัญหาอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตร ด้านเนื้อวิชาเกษตร

.....

.....

.....

2.3 ปัญหาอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตร ด้านเทคนิคและวิธีการสอน

.....

.....

.....

2.4 ปัญหาอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตร ด้านการประเมินผลการเรียนการสอน

.....

.....

.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5 ปัญหาอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตร ด้านสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน และ แหล่งการเรียนรู้

2.6 ปัญหาอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตร ด้านอาคารสถานที่/ห้องเรียน

2.7 ปัญหาอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตร ด้านงานฟาร์มในสถานศึกษา

2.8 ปัญหาอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตร ด้านการวิจัย

2.9 ปัญหาอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตร ด้านความร่วมมือกับสถานประกอบการ

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะอื่นๆ เกี่ยวกับการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาเกษตร

ขอบคุณในความกรุณาตอบแบบสอบถาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายนามสถาบันอาชีวศึกษาเกษตรในกลุ่มภาคกลาง /จำนวนคณะครู-อาจารย์

รายชื่อสถานศึกษา สถาบันอาชีวศึกษาเกษตรภาคกลาง	จำนวนผู้บริหาร	จำนวนครู	จำนวนนักเรียน (คน)
1.วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกาญจนบุรี	5	37	318
2.วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีฉะเชิงเทรา	5	36	282
3.วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีชลบุรี	5	32	552
4.วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีชัยนาท	5	34	562
5.วิทยาลัยการอาชีวศึกษาปทุมธานี จ.ปทุมธานี	5	34	334
6.วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี	5	38	971
7.วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีราชบุรี	5	45	510
8.วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีลพบุรี	5	34	614
9.วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว	5	37	1,107
10.วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสิงห์บุรี	5	36	510
11.วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี	5	32	1,628
12.วิทยาลัยประมงสมุทรสาคร	5	34	167
13. วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุทัยธานี	5	32	240
14. วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีศูนย์ศิลปชีพบางไทร	5	33	410

รายนามที่อยู่ของสถาบันอาชีวศึกษาเกษตรในกลุ่มภาคกลาง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ที่	วิทยาลัยฯ	ที่อยู่
1.	วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกาญจนบุรี	เลขที่ 1 หมู่ 5 ต.หนองหญ้า อ.เมือง จ.กาญจนบุรี
2.	วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีฉะเชิงเทรา	อ.พนมสารคาม จ.ฉะเชิงเทรา 24120
3.	วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีราชบุรี	อ.โพธาราม จ.ราชบุรี 70120
4.	วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสุพรรณบุรี	อ.ด่านช้าง จ.สุพรรณบุรี
5.	วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีอุทัยธานี	อ.เมือง จ.อุทัยธานี 61000
6.	วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีชัยนาท	อ.มโนรมย์ จ.ชัยนาท 17170
7.	วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสิงห์บุรี	อ.เมือง จ.สิงห์บุรี 16000
8.	วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี	อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี 76120
9.	วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีศูนย์ศิลปชีพบางไทร	อ.บางไทร จ.พระนครศรีอยุธยา 13290
10.	วิทยาลัยการอาชีวศึกษาปทุมธานี จ.ปทุมธานี	อ.เมือง จ.ปทุมธานี 12000

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

11.	วิทยาลัยประมงสมุทรสาคร	อ.กระทุ่มแบน จ.สมุทรสาคร 74110
12.	วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสระแก้ว	อ.อรัญประเทศ จ.สระแก้ว 27120
13.	วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีชลบุรี	อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี 20250
14.	วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีลพบุรี	ตำบลพัฒนานิคม อ.พัฒนานิคม จ.ลพบุรี 15140

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ - สกุล ว่าที่ร.ต.พงศธร สิ้นธุรัตน์
วัน-เดือน-ปี 15 พฤษภาคม 2532
สถานที่เกิด จังหวัดกาญจนบุรี
ที่อยู่จังหวัด 104 หมู่ 5 ตำบลบ้านใหม่ อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี
ประวัติการศึกษา ปี พ.ศ. 2552 สำเร็จการศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)
สาขาวิชาพืชสวน วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกาญจนบุรี
ปี พ.ศ. 2554 สำเร็จการศึกษา ครุศาสตร์อุตสาหกรรม (คอ.บ.)
สาขาวิชาการเกษตร - การผลิตพืช คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบัน
เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปี พ.ศ. 2558 สำเร็จการศึกษา ครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต (วท.ม.)
สาขาวิชา
ครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอม
เกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ประวัติการทำงาน ครูประจำแผนกวิชาพืชศาสตร์ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกาญจนบุรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้